

1. ג'מאל ג'ולאני, ת.ז. -----
2. המרכז הרפורמי לדת ומדינה –
התנועה ליהדות מתקדמת בישראל, ע"ר 58028285
3. המטה למאבק בגזענות בישראל
ע"י נדאל עותמאן, ת.ז. -----
4. פורום תג מאיר
ע"י ד"ר גדי גבריהו, ת.ז. -----
5. האגודה לזכויות האזרח בישראל, ע"ר 580011567

כולם באמצעות ב"כ עוה"ד אורלי ארז-לחובסקי ו/או ריקי
שפירא ו/או מירי נחמיאס יסף ו/או טל רביב ו/או אורי נרוב
ו/או ניקול מאור ו/או שרה לואיס ו/או נעמי קסל;

אשר כתובתם לצורך המצאת כתבי בי דין:
המרכז הרפורמי לדת ומדינה
רחוב דוד המלך 13, ירושלים
טל': 02-6203323; פקס: 02-6256260

העותרים

נגד

1. היועץ המשפטי לממשלה
2. פרקליטות המדינה
3. משטרת ישראל
כולם באמצעות פרקליטות המדינה
מרח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466590; פקס: 02-6467011
4. בן ציון גופשטיין

מ-----
קרית ארבע

המשיבים

עתירה למתן צו על תנאי

בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא מלפניו צו על תנאי כדלקמן:

א. צו המופנה אל המשיבים 1 ו-2 ומורה להם להתייצב וליתן טעם כדלקמן:

1. מדוע לא יועמד לדין המשיב 4 וכן פעילים נוספים של ארגון להב"ה (למניעת התבוללות בארץ הקודש), בעבירות של הסתה לגזענות והסתה לאלימות, לפי סעיפים 144ב ו-2144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בגין המקרים המפורטים בעתירה זו.

2. מדוע לא יועמד לדין המשיב 4 כמי שעומד בראש ארגון פשיעה, כמשמעו בחוק המאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003.

ב. **צו המופנה אל המשיבה 3** ומורה לה להתייצב וליתן טעם מדוע לא תנקוט בכל הצעדים הדרושים כנגד התכנסויות ותהלוכות של פעילי להב"ה הזורעות אימה בקרב הציבור הערבי, במרכז ירושלים ובמקומות נוספים, ובכלל זה מדוע לא ינקטו צעדים כנגד פעילים אלה לא רק במקרים של אלימות פיזית אלא גם במקרים של הטרדות מילוליות קשות ואיומים על רקע גזעני.

בקשה לדיון דחוף

בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע מועד מוקדם לדיון בעתירה זו, זאת נוכח העובדה שהמשיב 4 ופעילי להב"ה נוספים מגבירים את פעילותם המסיתה והאלימה בשבועות האחרונים.

בעונת הקיץ מדי שנה גוברת ההסתה של המשיב 4 ומתרחשים ארועי אלימות רבים על ידי פעילי להב"ה. בהעדר כל מענה של רשויות אכיפת החוק, ההסתה והאלימות רק ילכו ויגברו – בעוצמתן, בהיקפן ובתדירותן. כפי שיפורט בהמשך, ההסתה פרי מדרשו של המשיב 4 מיתרגמת מדי שבוע כמעט למעשי אלימות חמורים כנגד ערבים, באופן שמרכז העיר ירושלים הפך למקום ממנו מדירים ערבים את רגליהם, מחשש לחייהם.

כפי שיפורט בהרחבה בעתירה זו, המשיבים 1-2 גוררים את רגליהם מזה שנים ארוכות ואינם מקבלים החלטה באשר להעמדתו לדין של המשיב 4 בגין הסתה לגזענות ולאלימות. המשיבה 3 מצדה נוקטת יד רפה, אם בכלל, כנגד ההשתוללות הגזענית של פעילי להב"ה.

על מנת למנוע את האסון הבא שיתרחש על רקע גזעני, שינבע ממחדלה של מערכת אכיפת החוק לתת מענה להסתה החמורה של ארגון להב"ה, מתעורר הצורך לקיים דיון דחוף בעתירה זו.

תוכן עניינים

4	מבוא
5	הצדדים לעתירה
6	הרקע העובדתי
6	א. מאפייני הפעילות של ארגון להב"ה והעומד בראשו, המשיב 4
12	ב. פעילות המשיב 4 וארגון להב"ה בשנים 2010 – 2014
39	ג. הגשת העתירה הראשונה והמשך פעילותם המסיתה של המשיב 4 וארגון להב"ה
43	ד. פעילות המשיב 4 וארגון להב"ה ממועד פסה"ד בעתירה הקודמת (ינואר 2015) ואילך
43	ההסטה בשנת 2015
46	הסטה כנגד הנצרות
49	הסטה כנגד הקהילה הגאה
51	ההסטה בשנת 2016 ועד היום
67	ה. סיכום תגובות המשיבים לפניית העותרים
68	הטיעון המשפטי
68	א. עבירות ההסטה
69	1. הסטה לגזענות
71	יסודות עבירת ההסטה לגזענות והוכחתם
74	דוגמאות להתבטאויות המשיב 4 שיש בהן הסטה לגזענות
74	א. פרסום כרזות המאשימות את כלל הציבור הערבי בגל השריפות
77	ב. קריאות לאי העסקת ערבים וכרזות "מפטרים היום את המחבל של מחר"
79	ג. התבטאויות המציירות את כל הערבים כבני זוג אלימים
82	2. הסטה לאלימות
82	יסודות עבירת הסטה לאלימות והוכחתן
83	דוגמאות להתבטאויות שיש בהן הסטה לאלימות
84	א. פרסום הכרוז וראיונות בעקבות תקיפת ג'מאל ג'ולאני
87	ב. התבטאויות בעניין רצח הנער מוחמד אבו חדיר
88	ג. תמיכה בהצתת כנסיות
90	ב. מחדלה של המשטרה מלטפל בהטרדות מילוליות ואיומים על רקע גזעני
92	ג. הכרזה על להב"ה כארגון פשיעה והעמדת המשיב 4 לדין כראש ארגון פשיעה
96	ד. אי קבלת החלטה על ידי המשיבים – חוסר סבירות קיצוני
98	החובה לפעול בלוח זמנים סביר
99	השיקולים שיש לשקול בעת קבלת החלטה על העמדה לדין
100	ה. סמכות בג"ץ להתערב בשקול דעת היועץ המשפטי לממשלה
102	סיכום

ארגון להב"ה (למניעת התבוללות בארץ הקודש) מגדיר את מטרתו כ"הצלת בנות מעם ישראל שהתפתו לקשור קשר עם גוי". אולם המטרה לכאורה של מניעת התבוללות היא כסות לפעילות גזענית ואלימה, שמתקיימת במוקדים שונים בארץ מזה כשמונה שנים. משנתו של הארגון הינה שערבים הם אויבי ישראל באשר הם וכל מגע עמם יגרום לאסון. הארגון קורא להפרדה בין יהודים וערבים על ידי אי העסקת ערבים, סילוק ערבים מן המרחב הציבורי המשותף ובסופו של דבר לסילוקם של הערבים מן הארץ. המשיב 4 הינו הרוח החיה מאחורי הארגון והוא מתבטא מדי יום באופן שיש בו הסתה חמורה ופרועה כנגד ערבים וכנגד זוגות מעורבים של יהודיות וערבים, באופן שמזכיר תקופות חשוכות בהיסטוריה של העם היהודי.

בנוסף להסתה פרועה ואיומים בוטים, המשיב 4 אף פועל על מנת להוציא מהכח אל הפועל את האיומים שהוא מפנה כלפי ערבים וכלפי זוגות מעורבים. המשיב 4 שולח את פעיליו לנקוט אלימות ולהשליט טרור על ערבים ואינו בוחל בשום אמצעי על מנת להגשים את האידיאולוגיה הרצחנית בה הוא דוגל. במסגרת זו, מקיימים פעילי להב"ה מצעדים שבועיים במרכז העיר ירושלים בהם הם צועקים קריאות גזעניות ומאיימות מתוך מטרה לסלק ערבים ממרכז העיר ירושלים. אם עובר אורח ערבי נקרה על דרכם – דמו בראשו.

האופן שבו פועל המשיב 4 הוא כראש ארגון פשיעה, כאשר הוא מצניח הוראות לפקודיו, אשר נשלחים לבצע את התקיפות האלימות.

אל מול ההתנהלות המסוכנת וההרסנית של המשיב 4, מערכת אכיפת החוק נאלמת דום. למרות אינספור פניות של העותרים בנוגע להסתה הפרועה של המשיב 4 – הן הסתה גזענית והן הסתה לאלימות, אשר מתממשת מדי יום ביומו – המשיבים 1-2 נוקטים סחבת אינסופית ולמרות חקירה, אשר מתנהלת מזה כחמש שנים, אינם מקבלים החלטה באשר להעמדה לדין של המשיב 4. המשיבה 3 נוקטת אף היא אוזלת יד מוחלטת, אינה מטפלת במצעדי האימה שמקיימים פעילי להב"ה מדי שבוע ומאפשרת מצב שבו הציבור הערבי מדיר רגליו מהמקומות אליהם מגיעים פעילי להב"ה, ובעיקר – מרכז העיר ירושלים.

את מחיר גרירת הרגליים הזו שילמו תלמידי בית הספר הדו לשוני בירושלים, אשר פעילי להב"ה הציתו לפני מספר שנים, משלמים עוברי אורח ערבים שמותקפים לעתים קרובות על ידי פעילי להב"ה ואחרים המוסתים על ידם, ומשלמים אנשי דת נוצרים המותקפים על ידי פעילי להב"ה.

מזה שנים ארוכות שהעותרים מתריעים בפני המשיבים על הצורך הדחוף להעמיד לדין את המשיב 4. בענין זה אף הוגשה עתירה לבית משפט נכבד זה לפני כשנתיים ומחצה (בג"ץ 5977/14). בתגובה הודיעו אז המשיבים כי מתקיימת חקירה כנגד המשיב 4 וכי בקרוב צפויה להתקבל החלטה. מאז חלפו למעלה משנתיים והחלטה - אין. ההסתה הגזענית והאלימה של המשיב 4 – כנגד ערבים, כנגד נוצרים, כנגד הקהילה הגאה – נמשכת באין מפריע. בהעדר מענה של רשויות אכיפת החוק, ממשיך המשיב 4 בפעילותו המסיתה והאלימה, שמתרחשת באופן קבוע ומשליטה טרור במקומות כמו מרכז העיר ירושלים.

מחדלם של המשיבים בטיפול במשיב 4 מהווה פשיטת רגל מוחלטת של רשויות אכיפת החוק, אשר תחת לפעול בתקיפות ולעצור את ההשתוללות הגזענית של ארגון להב"ה לפני זמן רב, מתמהמהים ונמנעים מלקבל החלטה בעניינו של המשיב 4.

לכן, נאלצים העותרים לפנות בשנית לבית משפט נכבד זה, על מנת שיורה למשיבים להפעיל סמכותם ולהעמיד לדין את המשיב 4.

הצדדים לעתירה

1. העותר 1, ג'מאל ג'ולאני, היה קורבן לתקיפה אכזרית על רקע גזעני, שבעקבותיה התבטא המשיב 4 באופן שיש בו הסתה לגזענות ולאלימות, כפי שיפורט בהמשך.

2. העותר 2, "המרכז הרפורמי לדת ומדינה – התנועה ליהדות מתקדמת", הוא הזרוע המשפטית והציבורית של התנועה ליהדות מתקדמת (רפורמית) בישראל. העותר פועל מזה 30 שנה לקידום חופש הדת והמצפון בישראל ולמען צדק חברתי, שוויון ערך האדם וסובלנות דתית. בכלל זה פועל העותר מזה למעלה מעשר שנים לביעור נגע הגזענות בחברה הישראלית, ובפרט גזענות העושה שימוש בדת היהודית כהצדקה להפליה ויחס מבזה כלפי לא יהודים. המרכז הרפורמי פועל ברוח עקרונות היסוד של היהדות הרפורמית – "חביב אדם שנברא בצלם" (משנה, אבות ג', מ"ד), כבוד לכל אדם באשר הוא אדם ושוויון בין בני האדם.

3. העותר 3, המטה למאבק בגזענות בישראל, מאגד יחד למעלה מארבעים ארגונים אשר חשים/ות עצמם/ן מחויבים/ות לקידום זכויות אדם בישראל, ומבקשים/ות להעמיד חזון של מדינה וחברה ללא גזענות, ולפעול למיגור תופעת הגזענות בישראל. המטה רואה עצמו מחויב לפעול ולהגיב על מסרים, פעילויות, חומרים וביטויים אשר יש בהם משום אפליה, רדיפה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות, אלימות או גרימת מדנים כלפי אדם, ציבור או חלקים של האוכלוסייה, והכול בשל צבע, השתייכות לגזע, לדת, לקבוצה לאומית-אתנית או חברתית או בשל ארץ מוצא או מוצא עדתי, או על רקע מגדרי. המטה רואה עצמו מחויב לעסוק בגזענות על כלל היבטיה וביטוייה כפי שהם מופנים כלפי קבוצות רבות ורחבות בחברה הישראלית ובכללן ערבים, דוברי רוסית, יוצאי אתיופיה ומזרחים. עו"ד נידאל עותמאן עומד בראש המטה.

4. העותר 4, "פורום תג מאיר", הוא פורום המאגד פעילים ופעילות המתנגדים לתהליכים, פרסומים ודעות גזעניות הבאות בשם היהדות ובכסותה. הפורום נוסד בחג החנוכה תשע"ב במטרה להוקיע את מבצעי פעולות גזעניות אלה, לתמוך בנפגעייהן ולפעול לאכיפת החוק על פי חוקי מדינת ישראל והמסורת היהודית ש"דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום". הפורום פועל להשמעת קול של סובלנות, כבוד הדדי ומאור פנים כלפי שכנים, זרים וגרים בחברה הישראלית והוא עושה זאת באמצעים חינוכיים, משפטיים וציבוריים. ד"ר גדי גבריהו משמש כיושב ראש הפורום.

5. העותרת 5, האגודה לזכויות האזרח בישראל, פועלת מזה 45 שנים לקידום זכויות אדם באמצעות חינוך, התדיינות משפטית ודיאלוג עם מוסדות השלטון. בין היתר היא פועלת לקדם את חירות הביטוי ואת הזכות לשוויון תוך חתירה להנחלת איזון ראוי ביניהן.

6. המשיב 1, היועץ המשפטי לממשלה, הוא המוסמך לאשר הגשת כתב אישום לעניין עבירות הסתה לגזענות והסתה לאלימות, וזאת לפי חוק העונשין, תשל"ז-1977. כמו כן, בסמכותו של המשיב 1 להנחות את המשטרה בדבר חוקיותן של קריאות המושמעות במרחב הציבורי.
7. המשיבה 2, פרקליטות המדינה, אמונה על אכיפת החוק ואחראית על הגשת כתבי אישום כנגד העוברים על החוק.
8. המשיבה 3, משטרת ישראל, היא הממונה על שמירת הסדר הציבורי ואחראית על מניעתן של עבירות מכח פקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א - 1971.
9. המשיב 4, בן ציון גופשטיין, מתלמידי הרב כהנא וממשיכי דרכו, הוא ראש ארגון להב"ה, הרוח החיה מאחורי הארגון ומי שעומד מאחורי פעולותיו החמורות והבלתי חוקיות, אשר יפורטו בהרחבה להלן.

הרקע העובדתי

א. מאפייני הפעילות של ארגון להב"ה והעומד בראשו, המשיב 4

1. ארגון להב"ה הוקם בשנת 2009 לערך כאשר מספר גופים אשר עסקו ב"הצלת בנות ישראל" התאחדו עם "המטה העולמי להצלת העם והארץ" להקמת "ארגון-על למלחמה בהתבוללות בארץ הקודש".

מטרתו המוצהרת של הארגון היא להציל בנות מעם ישראל שהתפתו לקשור קשר עם גוי ו"להגיע לאותן הבנות לפני שהן מגיעות לכפרים" ברוח האידיאולוגיה הגזענית של הרב כהנא. "הדרך הטובה ביותר לטיפול בבעית ההתבוללות" נכתב באתר הארגון, "היא על ידי הקדמת תרופה למכה וטיפול מקדים בשורשי הבעיה..." ובהמשך –

"אנחנו בארגון להבה לא מחכים שהבת תרצה לעזוב את הגוי, אנחנו פונים אליה ברגע שאנחנו שומעים על המקרה ומשכנעים אותה בדרכי נועם לעזוב אותו. לא תמיד אנחנו מצליחים אבל אף פעם אנחנו לא מתייאשים, שוב ושוב ננסה לשכנע את אותה בת, כי לכל אחת אנחנו מתייחסים כאילו היא הבת שלנו."

ראו: אתר האינטרנט של ארגון להב"ה בכתובת: <http://leava.co.il/blog>.

לקריאה אודות הסתה לגזענות ולאלימות אשר עושה שימוש בחד מהתבוללות ראו: דו"ח העותר 1 "מה אם ערבי היה מתחיל עם אחותך?" – על גזענות ומגדר בישראל". ניתן לקרוא את הדו"ח באמצעות הקישורית:

<http://www.reform.org.il/Assets/what-if.pdf>

2. על אף ניסיונותיו להציג את עצמו כארגון לגיטימי שכל מטרתו היא מלחמה בהתבוללות, מטיף הארגון, ובפרט המשיב 4, לשנאת ערבים ונוצרים, תוך כדי הפחדה והסתה על בסיס גזעני ותוך עידוד אלימות. המסר של הארגון, שבסיסו במשנתו של הרב מאיר כהנא, הינו כי ערבים הם אויבי ישראל ומגע עםם יגרום לאסון. כמו כן מצהיר הארגון על כוונתו למגר את המיסיונריות הנוצרית מן הארץ ותחת אצטלה זו מסית לפגיעה בכנסיות ומקומות הקדושים לנצרות וכן באנשי דת.

3. הסתה זו מתרחשת על פני זירות רבות באמצעות כרזות, עלונים, כנסים, הפגנות, תהלוכות וקריאות במרחב הציבורי, כאשר בשנים האחרונות נעשה שימוש נרחב ברשת האינטרנט והסלולר ובפרט באמצעות דפי פייסבוק, אתרי אינטרנט, ערוצי youtube ובאמצעות היישומון Instagram והיישומון Whatsapp.

4. הארגון עושה שימוש בקבוצות ווטסאפ על מנת להעביר לפעילים פרטים של ערבים שלכאורה מקיימים קשרים עם יהודיות, תוך קריאה לצאת ולאיים עליהם. ראו למשל צילום מקבוצת הווטסאפ של להב"ה בהרצליה ורעננה, שהופיעה בכתבה בחדשות 2: ¹

5. ארגון להב"ה מפעיל מתנדבים בכל רחבי הארץ, ומתהדר בסניפים בערים שונות כגון – פתח תקווה, באר שבע, רעננה, אילת ומקומות נוספים. כן מפעיל הארגון "מלשינון", אליו ניתן לפנות כדי לחשוף קשרים של יהודיות עם ערבים.

6. פעילי ארגון להב"ה והעומד בראשו מארגנים ומשתתפים מספר פעמים בחודש בעצרות ובצעדות בהן נקראות קריאות מסיתות במטרה ללבות את השנאה וההסתה כלפי הציבור הערבי בישראל וכן כנגד ציבורים נוספים. אירועים אלה, מתדרדרים לעיתים קרובות לתקיפות אלימות של

¹ http://www.mako.co.il/news-israel/local-q4_2016/Article-58cd98a0e6bd751004.htm

עוברי אורח שכל פשעם שהם ערבים, בין אם התרועעו עם נשים יהודיות ובין אם סתם עברו ברחוב.

7. מזה שנים מספר, דפי הפייסבוק ואתר האינטרנט המפורט של הארגון ושל העומד בראשו, מהווים כר פורה להפצת משנתם הגזענית לקהל רחב. אתר האינטרנט רווי תכנים מסיתים וגזעניים, שכל מטרתם לצייר את הציבור הערבי כחורש רע וכמי שיש לפעול כנגדו בכל האמצעים האפשריים. להלן תמונות של מדבקות המופיעות באתר ומחולקות על ידי פעילי הארגון:

8. אתר האינטרנט וכן חלק מדפי הפייסבוק פתוחים לציבור הרחב בעוד חלק מדפי הפייסבוק גלויים רק לקבוצות מסוימות שהחברים בהן אושרו על ידי מנהליהן. בהקשר זה יוער כי חלק מהעמודים שפתחו המשיב 4 וארגון להב"ה לאורך השנים נסגרו על ידי חברת פייסבוק לתקופות קצובות או לצמיתות, ככל הנראה בעקבות תלונות גולשים על תכנים מסיתים ופוגעניים אלא שבמקומם נפתחו דפים חדשים, תחת אותו שם או שם דומה. ויודגש, לעמוד הפייסבוק של המשיב 4 – "בנצי גופשטיין – העמוד הרשמי" – יש בכל תקופה נתונה עשרות אלפי עוקבים, הנחשפים באופן ישיר ומיידי לכל ביטוי גזעני ומסית שהועלה לעמוד. בנוסף העמוד פתוח לציבור ועל כן כל גולשי פייסבוק יכולים לבקר ונחשפים לתכניו. כיום, עוקבים אחרי דף הפייסבוק של המשיב 4 כ-15,000 איש.

9. פרויקט דו"ח השנאה של קרן ברל כצנלסון, אשר בוחן התבטאויות מחוללות שנאה ברשת האינטרנט בכלל וברשתות החברתיות בפרט, פרסם ביולי 2016 דו"ח בו הכתיר את ארגון להב"ה בתואר המפוקפק "מחולל השנאה הגדול ביותר ברשת נגד ערבים", ביחד עם העמוד של "הצלי". בדו"ח צוין עוד כי התכנים המפורסמים על ידי המשיב 4 וארגון להב"ה מגיעים לכ-200,000 איש (יתכן כי מספר זה עלה מאז פרסום הדו"ח) בין ממצאי הדו"ח:

- בכל 6 דקות עולה התבטאות פוגענית כנגד ערבים בעמודי להב"ה (סה"כ 90,000 התבטאויות בשנה).
- בכל 27 דקות עולה קריאה לאלימות כנגד האוכלוסייה הערבית בעמודי להב"ה.
- כמעט 50% מכל מה שמתפרסם בעמודי להב"ה הוא שיח שנאה, קללות והתבטאויות אלימות.
- בעמודי להב"ה 250 התבטאויות פוגעניות נגד ערבים מדי יום, מתוכן 55 קריאות לאלימות נגד ערבים מדי יום.

להלן קישורית לדו"ח "להבה נגילה" מיולי 2016 שפורסם על ידי פרויקט דו"ח השנאה של קרן ברל כצנלסון:

<http://hasata.berl.co.il/?p=528>

10. בהנהגת המשיב 4, מתכנסים פעילי הארגון באופן סדיר, כמעט מדי ערב יום חמישי (למעט מועדים חריגים), בכיכר ציון במרכז ירושלים כשהם נושאים את דגל הארגון ולבושים במדי הארגון – חולצות שחורות שעליהן מודפס בצהוב סמל הארגון ושמו וכן הכיתוב "משמר הכבוד היהודי" ומחלקים עלונים ומדבקות בעלי תכנים מסיתים וגזעניים. לעתים קרובות מקיימים המשתתפים צעדות בשעות הלילה בלב אזור הבילויים בעיר, למשל בין כיכר ציון לכיכר החתולות, תוך קריאת סיסמאות גזעניות ומסיתות כגון "ערבי תיזהר! אחותי זה לא הפקר", "מוחמד לא נביא, הוא סתם ערבי", "בנות ישראל לא לישמעאל", "מוחמד מת" ועוד קריאות מסיתות וחמורות.
11. לעיתים מוקם במקום דוכן מאולתר בו נמכרים, ללא אישור העירייה, מוצרי הארגון (חולצות ומצתים).
12. לעיתים מזומנות תרים פעילי הארגון במהלך או לאחר ההתכנסויות הללו, אחר ערבים, מטרידים ולעתים קרובות תוקפים אותם בפראות. ראש הארגון, המשיב 4, נוכח על פי רוב במקום. מדובר בהפגנת נוכחות קבועה במרכז ירושלים, אשר מטרתה לזרוע שנאה ומדון כלפי הציבור הערבי, לעורר אימה בקרב ציבור זה ולהדירו מן המרחב הציבורי. **נוצר מצב שבו בימי חמישי בערב חוששים תושביה הערבים של ירושלים להסתובב במרכז העיר, פן יותקפו על ידי המשיב 4 ופעיליו.**
13. התקיפות האלימות במהלך התכנסויות הארגון ובסמוך אליהן קשורות קשר הדוק ובלתי נפרד להסתה הפרועה מצד חברי הארגון והעומד בראשו, מזינות אותה ומוזנות על ידה, כפי שיובהר בהמשך הדברים.
14. לסרטונים בהם מובאו עדויות של ערבים שהותקפו על ידי פעילי להב"ה:

<https://www.youtube.com/watch?v=dMMiq-IWQ58>

<https://www.youtube.com/watch?v=Lf19FDxWqgU>

[א'] תקליטור ועליו סרטונים אלה וכן סרטונים נוספים שיוזכרו בהמשך עתירה זו מצ"ב ומסומן כנספח א'.

בתקליטור כלולים עוד שני סרטונים של צעדות של פעילי להב"ה במרכז ירושלים.

15. פעילי הארגון והעומד בראשו אף מדרבנים פעילים בערים אחרות לארגן בהן אירועים דומים, לרבות הפגנת נוכחות במרחב הציבורי והקמת דוכנים לחלוקת עלונים ומכירת מוצרי הארגון.

אירועים שכאלה, בירושלים ובערים אחרות, מתועדים ומפורסמים בעמוד הפייסבוק של המשיב 4, "בנצי גופשטיין – העמוד הרשמי" ובאתר האינטרנט של ארגון להב"ה:

16. ארגון להב"ה כאמור מתהדר במאות פעילים, בסניפים פעילים בערים שונות, בפעילות שטח ופעילות הסברה ענפה, מייצר ומפיץ חומרי הסברה, חולצות ומוצרים נוספים הנושאים את שם הארגון וסמל הארגון, ואף מגייס כספים מן הציבור לפעולותיו, זאת למשל באמצעות אתר האינטרנט שלו. כך למשל מפרסם האירגון מדי תקופה באתר האינטרנט שלו דוח פעילות, עליו חתום המשיב 4 וצוות להבה ובו מפורטות פעילויות כגון "כ-50 פעילים השתתפו השבוע בדוכנים בירושלים פתח תקווה וראשון לציון" ומפורסמות פעילויות לשבוע הבא: "פעילויות לשבוע הקרוב: מציפים את הארץ במדבקות: מפטרים היום את המחבל של מחר של המטה לעבודה עברית בארגון להב"ה". דוח כזה ניתן למצוא באתר להב"ה באמצעות הקישור הבא:

<http://leava.co.il/%D7%94%D7%A1%D7%99%D7%9B%D7%95%D7%9D-%D7%94%D7%A9%D7%91%D7%95%D7%A2%D7%99-%D7%9E%D7%95%D7%A6%D7%A9%D7%A7-%D7%95%D7%99%D7%97%D7%99-%D7%AA%D7%A9%D7%A2%D7%96>

17. המשיב 4 בחר שלא לרשום את ארגון להב"ה כעמותה ועל כן לא ניתן לעקוב באופן מסודר אחר פעולותיו ואחר תזרים הכספים אל הארגון וממנו. כאשר עוקבים אחר הנחיות אתר הארגון לתרומת כספים לארגון להב"ה ומבצעים תרומה, התרומה נרשמת על שם עמותה בשם "הקרן להצלת עם ישראל", עמותה שגם נוסדה על ידי תומכי כהנא, ואשר המשיב 4 ופעילי להב"ה אחרים מעורבים גם בה. לא ידוע כמה כסף מועבר לארגון להב"ה מהקרן להצלת עם ישראל או מכל גורם אחר. נראה שלא בכדי בחרו המשיב 4 ואנשי ארגון להב"ה שלא לרשום את הארגון ובכך להימנע מביקורת של רשם התאגידים ומשקיפות ציבורית.

18. בן ציון גופשטיין, המשיב 4, עומד בראש ארגון להב"ה ומציג עצמו כמנכ"ל הארגון ומהווה את הרוח החיה בו. גופשטיין הינו פעיל ימין קיצוני אשר נמנה על ממשיכי דרכו של כהנא והיה מעורב בעשרות תקריות אלימות אשר בגין חלק מהן אף נעצר והועמד לדין. בין השאר נעצר המשיב 4 בגין חשד לביצוע פיגוע ירי, תקיפה, חבלה ברכוש של ערבים והפרות סדר. המשיב 4 אף נשפט ל-6 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשים על תנאי ל-3 שנים, בגין התפרעות על הר הבית ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו (ראו בג"ץ 3280/94 נועם פדרמן וכן ציון גופשטיין נ' אלוף מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה).

19. המשיב 4 מקושר לישיבת הרעיון היהודי, מיסודו של מאיר כהנא, ואף מעביר בישיבה שיעורים לפעילי להב"ה בימי חמישי בערב טרם צאתם לפעילות במרכז ירושלים. מקצת מן הדרשות שנושא המשיב 4 בישיבה מופיעות באתר האינטרנט שלה: <http://www.jewishidea.022.co.il/BRPortal/br/P102.jsp?arc=619532>

20. להלן יובאו דוגמאות לפעולותיהם של ארגון להב"ה והעומד בראשו, פעולות המציגות משנה גזענית סדורה המסיתה לאלימות. הפעולות יובאו בסדר כרונולוגי החל משנת 2010 ועד למועד הגשת עתירה זו, ויכללו מלבד אירועי הסתה לאלימות ולגזענות, גם אירועים הכוללים אלימות של ממש וכן פרקטיקות מפרות חוק נוספות. זאת, לאור העובדה כי באירועים מסוימים התבצעו מספר עבירות ביניהן קיים קשר, ועל מנת להציג תמונה מלאה ככל הניתן בעניין נסיבות ההסתה המבוצעת על ידי המשיב 4 וארגונו.

21. **יובהר כי על אף שיפורטו בפרק אירועי הסתה רבים, מדובר בדוגמאות בלבד אשר אינן מהוות רשימה ממצה.** מטבע הדברים, אין ביכולתם של העותרים להתחקות אחר כלל פועלם של המשיב 4 וארגון להב"ה, אולם הם סבורים כי די בדוגמאות הרבות מאד שיובאו כדי לשפוך אור על אופייה של הפעילות ועל המחדל החמור של המשיבים 1-2 שנמנעים מלהחליט בעניינו של המשיב 4 וכן על אוזלת היד המתמשכת של המשטרה בכל הנוגע להעדר מענה להשתוללות הגזענית והאלימה של המשיב 4 ופעילי להב"ה נוספים.

ב. פעילות המשיב 4 וארגון להב"ה בשנים 2010 – 2014

22. העותרים נחשפו לראשונה לפעילותו של ארגון להב"ה בחודש דצמבר 2010 כאשר התוודעו לקיומו של "מלשינון למוכרי דירות לערבים", במסגרתו נקראו אזרחים לדווח לארגון להב"ה על בעלי דירות המוכרים או משכירים את נכסיהם לערבים, במטרה להביא לחשיפת זהותם ברבים. על פי הפרסום כוונת אנשי להב"ה הייתה כי "לאחר שהמידע יאומת" יפעלו אנשי הארגון "למנוע את האסון".

23. ביום 22.12.10 פנו העותרים למשיב 1 בעניין זה. ביום 03.10.11 נענו העותרים על ידי ראש תחום תפקידים מיוחדים בפרקליטות המדינה כי העניין הועבר לטיפול הגורמים הרלוונטים (כמו גם

עניינן של חמש פניות נוספות מאוחרות יותר מצד העותרים בעניין ארגון להב"ה, וכי בתום הבחינה יעדכנם.

אולם, גם לאחר ארבע תזכורות של העותרים בעניין זה ובחלוף שש שנים, עדכון זה לא התקבל.

[ב'] **מכתבם של העותרים מיום 22.12.10 בעניין "מלשינון למוכרי דירות לערבים" מצ"ב ומסומן כנספח ב'.**

[ג'] **הודעת המשיב 1 מיום 28.12.10 כי הטיפול בפנייה הועבר להתייחסות הגורמים הרלבנטיים מצ"ב ומסומן כנספח ג'.**

[ד'] **תזכורת העותרים מיום 17.07.11 ביחס למספר פניות שלא נענו מצ"ב ומסומן כנספח ד'.**

[ה'] **תזכורות העותרים מיום 12.09.11 ביחס למספר פניות שלא נענו מצ"ב ומסומן כנספח ה'.**

[ו'] **הודעת ראש תחום תפקידים מיוחדים בפרקליטות המדינה מיום 03.10.11, מצ"ב ומסומן כנספח ו'.**

24. על אף שהמשיבים 1-2 לא הורו על העמדתם לדין של המשיב 4 וארגון להב"ה בגין ה"מלשינון", הם הורו זה מכבר על העמדתם לדין ועל הגשת כתב אישום של שני נאשמים אחרים (עורכי האתר "הקול היהודי") אשר בין היתר, פרסמו את דבר קיומו ה"מלשינון" מבית היוצר של ארגון להב"ה. בפברואר 2014 הוגש כתב אישום² אשר ייחס לנאשמים הסתה לגזענות, בין היתר בשל פרסום זה מדצמבר 2010:

"ארגון להב"ה פתח בשבועות האחרונים **מרכז מידע בו ניתן לדווח על השכרת או מכירת בתים לערבים**. "אנחנו נאמת את המידע ונפעל כדי למנוע את האסון. ביחד נילחם למניעת התבוללות בארץ ישראל". כך מסביר הפתיח של התא הקולי..."

ב"ה מאז שמרכז המידע נפתח הגיעו מקרים רבים, שנכנסו לתהליך בדיקה. בינתיים הצלחנו לסכל בסייעתא דשמיא שתי מכירות בתים בלוד ובאשדוד" (ע' 24 לכתב האישום, ההדגשות במקור).

[ז'] **כתב האישום בת.פ. 14-02-3053 בבית משפט השלום בפתח תקווה מצ"ב ומסומן כנספח ז'.**

ביום 8.6.17 הורשעו הנאשמים על פי הודאתם בהסתה לגזענות והסתה לאלימות.

[ח'] **הכרעת הדין מיום 8.6.17 מצ"ב ומסומן כנספח ח'.**

25. בסוף חודש דצמבר 2010, יזם המשיב 4 הפגנה בבת ים, במטרה "לשמור על בת ים יהודית". לקראת ההפגנה נתלו ברחבי העיר שלטים הקוראים לשמירה על הצביון היהודי של העיר:

² יצוין כי בשלב מאוחר יותר הוגש כתב אישום מתוקן, ללא נספח התבטאויות.

"לא יתחילו עם אחותי! מה היית עושה אם ערבי היה מתחיל עם אחותך? עושים לזה סוף! / מורידים להם את הביטחון העצמי! יהודים בואו ננצח!".

בשלט אחר נכתב: "שומרים על בת ים יהודית/ הערבים משתלטים על בת ים/ קונים ומשכירים דירות מיהודים/ לוקחים ומקלקלים בנות מבת ים! 15,000 בנות יהודיות נלקחו לכפרים!"³.

26. מספר ימים לאחר מכן יזם ארגון להב"ה את "**מכתב הרבניות**". המכתב, עליו חתומות עשרות רבניות, קרא לבנות ישראל שלא להתרועע עם גברים ערבים, אם במקומות בילוי ואם במקומות עבודה, משום שיחסים אלו יהפכו בהכרח לאלימים ומלאי סבל. המכתב משרטט את דמותו של הגבר הערבי כשקרן, מניפולטיבי ואלים. כך נאמר בין היתר במכתב:

"יש לא מעט פועלים ערבים שמכנים את עצמם בשם עברי. יוסוף הופך ליוסי, סמיר הופך לסמי ועאבד הופך לעמי. הם מבקשים את קירבתך, מנסים למצוא חן בעינייך ונותנים לך את כל תשומת הלב שבעולם, הם דווקא כן יודעים להתנהג באדיבות, לשחק אותה כאילו הם באמת דואגים לך, לומר מילה טובה, אלא שההתנהגות שלהם היא רק זמנית. ברגע שאת בידיים שלהם, בכפר שלהם, בשליטה שלהם הכול הופך להיות שונה... החיים שלך לא יחזרו להיות כפי שהיו, ואת תשומת הלב שכל כך ביקשת לעצמך יחליפו קללות, מכות והשפלות. גם אם תרצי לצאת מאותו כפר זה יהיה כבר הרבה יותר קשה. הם לא ייתנו לך, הם ירדפו אותך. הם לא יניחו לך לחזור.

"הסבתות שלך לא חלמו ולא פיללו שמישהי מצאצאיהן תעשה מעשה שיוציא את הדורות הבאים במשפחתה מהעם היהודי. למענד, למענד, למענד הדורות הבאים, וכדי שלא תעברי את הסבל הנוראי, אנו פונות אלייך בבקשה, בתחינה, בתפילה. אל תצאי עם גויים, אל תעבדי במקומות שיש שם גויים ואל תעשי שירות לאומי ביחד עם גויים". (ההדגשה לא במקור).

המכתב פורסם בכתבה באתר ynet מיום 28.12.10⁴ וכן בערוץ 7 באותו יום.⁵

27. בגין מכתב זה פנו העותרים ביום 13.01.11 למשיב 1 ונענו ביום 03.10.11 כי הנושא נבחן וכי עודכנו בהמשך הדברים, אולם חרף חמש תזכורות שנשלחו, עד ליום זה לא התקבל עדכון בעניין.

[ט'] **מכתבם של העותרים למשיב 1 מיום 13.01.11 מצ"ב ומסומן כנספח ט'.**

[י'] **הודעת המשיב 1 מיום 13.01.11 כי הפניה הועברה לטיפול המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) מצ"ב ומסומן כנספח י'.**

³ <http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4001297,00.html>

⁴ <http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4005854,00.html>

⁵ <http://www.inn.co.il/News/News.aspx/213391>

[יא'] תזכורת העותרים מיום 2.5.11 מצ"ב ומסומן כנספח יא'.

[יב'] תזכורת העותרים מיום 13.7.11 מצ"ב ומסומן כנספח יב'.

[יג'] תזכורת העותרים מיום 12.9.11 מצ"ב ומסומן כנספח יג'.

28. יצוין כי מכתב הרבניות מופיע עד היום באתר האינטרנט של להב"ה :

<https://leava.co.il/tag/%D7%9E%D7%9B%D7%AA%D7%91-%D7%94%D7%A8%D7%91%D7%A0%D7%99%D7%95%D7%AA/>

29. יצוין עוד כי אף בגין פרסום "מכתב הרבניות" הואשמו מפעילי אתר "הקול היהודי" בהסתה לגזענות. כך מופיע העניין בכתב האישום הנזכר לעיל :

"עשרות רבניות נגד התבוללות : פונות לראשונה לבנות ישראל.

מספר שבועות לאחר מכתב הרבנים (שנחשף לראשונה בקול היהודי) שפסקו כי אין להשכיר או למכור דירות לנכרים בארץ ישראל, יוצא היום (שלישי) מכתב נוסף- והפעם מעבר למחיצה. כשלושים רבניות חתמו על מכתב בו הן **קוראות לבנות ישראל שלא לצאת עם גויים, לא לעבוד במקום בו עובדים ערבים, ולא לעשות שירות לאומי יחד עם ערבים**". (ע' 24-25 לכתב האישום שצורף כנספח ח' לעתירה זו, ההדגשות במקור)

30. בחודש ינואר 2011, החל ארגון להב"ה בקמפיין אשר במסגרתו חילק "תעודת כשרות" למעסיקים אשר אינם מעסיקים עובדים ערבים.

31. מפרסומים בתקשורת עלה כי הארגון הפיץ דפי הסבר שכותרתם "אחמד בן שרה – חייבים למנוע את המקרה הבא!" בהם נכתב: "אין זה סוד שישנה תחרות גדולה בין רשתות המזון הגדולות באזורנו... אנו יכולים להציב דרישות ולגרום לכך שיהיה משתלם להם להעסיק יהודים, ולפטר את האויבים הרבים המסכנים את בנותינו".

32. בגין קמפיין זה פנו העותרים ביום 01.02.11 למשיב 1.

33. ביום 03.10.11 נענו העותרים כי הנושא נבחן וכי יעודכנו בהמשך הדברים, אולם גם לאחר חמש תזכורות, עד ליום זה לא התקבל עדכון.

[יד'] מכתבם של העותרים למשיב 1 מיום 01.02.11 בעניין "תעודת כשרות" למעסיקים הנמנעים מהעסקת עובדים ערבים מצ"ב ומסומן כנספח יד'.

[טו'] הודעת המשיב 1 מיום 02.02.11 כי הטיפול בפנייה הועבר ללשכת פרקליט המדינה מצ"ב ומסומן כנספח טו'.

[טז'] תזכורת העותרים מיום 19.5.11 מצ"ב ומסומן כנספח טז'.

[יז'] תזכורת העותרים מיום 12.9.11 מצ"ב ומסומן כנספח יז'.

[יח'] תזכורת העותרים מיום 17.7.11 מצ"ב ומסומן כנספח יח'.

[יט'] הודעת המשיב 1 מיום 26.5.11 כי הטיפול בפנייה הועבר למשנה לפרקליט המדינה לתפקידים מיוחדים מצ"ב ומסומן כנספח יט'.

[כ'] הודעת המשיב 1 מיום 18.7.11 כי הטיפול בפנייה הועבר למשנה לפרקליט המדינה לתפקידים מיוחדים מצ"ב ומסומן כנספח ב'.

34. אף בגין פרסומו של קמפיין זה הואשמו מפעילי אתר "הקול היהודי" במסגרת כתב האישום שהוגש כנגדם (נספח ז' לעתירה זו). זו ההתבטאות בגינה הועמדו לדין מפעילי האתר:

"ארגון להב"ה יוצא בקמפיין לבתי עסק- 'תעודת כשרות' לעבודה עברית

ארגון להב"ה, הפועל להצלת בנות יהודיות מכפרים ערבים, יוצא הבוקר בקמפיין לעידוד עבודה עברית בבתי עסק ובחנויות, באמצעות חלוקת 'תעודת כשרות' לבעלי עסק בהם עובדים יהודים בלבד...

בדרך זו מקווים בלהב"ה להוסיף פן נוסף לתחרות העסקית הקיימת גם ככה בין רשתות המזון הגדולות, **על מנת לצמצם את העסקת הערבים** וממילא גם את תופעת ההתבוללות". (ע' 27 לכתב האישום, ההדגשות במקור)

35. בינואר 2011 נחשפו העותרים לקשר הסימביוטי בין ארגון להב"ה **ועמותת חמלה**. העמותה, שהוקמה למטרות גמ"ח, הוסיפה למטרותיה בשנת 2002 מטרה של "סיוע לנערות מבתי הרוסים הנתונות בסכנת שמד והידרדרות לפשע, על ידי שיקומן בדירה וטיפול סוציולוגי ונפשי והשתלבותן בחברה היהודית". מזה שנים רבות מקבלת העמותה מימון ממשרד הרווחה על מנת לתפעל מוסד לנערות חרדיות במצוקה. בעמותה חברים אנשים המזוהים עם הרב כהנא, ואיש יחסי הציבור שלה ואחד ממורשי החתימה היה עד לשנת 2014 המשיב 4. ארגון להב"ה מפעיל קו חם אליו מגיעים דיווחים אודות בנות יהודיות שיוצאות עם גברים ערבים, לפי מידע שנמסר בעבר השתמש הארגון במקלט של חמלה על מנת "לשקם" את אותן נערות. לטענת עמותת חמלה, קשריה עם ארגון להב"ה ועם המשיב 4 הסתיימו בשנת 2014. הרבנית ברנס, המנהלת את מקלט חמלה מאז היווסדו ועד היום, חתומה על מכתב הרבניות אשר הוזכר לעיל, אם כי לאחרונה, לקראת סוף 2016, טענה כי שמה הוסף למכתב ללא רשותה.

36. בחודש מאי 2011 הדביקו פעילי להב"ה **מודעות בשכונות חרדיות בירושלים המכוונות נגד מרכולי "יש", המותג החרדי של רשת שופרסל, בגין העסקת ערבים ברשת**. הכרזות, אשר נשאו את הכיתוב "רוצה שלנכד שלך יקראו אחמד בן שרה?" תקפו את הרשת על שהיא מעסיקה עובדים ערבים:

37. בגין הקשר בין ארגון להב"ה לבין עמותת חמלה ובגין הכרזות שנתלו נגד מרכולי "יש", פנו העותרים ביום 07.08.11 למשיב 1.

38. בגין פניה זו נענו המשיבים על ידי ראש תחום תפקידים מיוחדים בפרקליטות המדינה ביום 19.12.11, כי הטענות בעניין עמותת חמלה ייבחנו במסגרת בחינת פניות קודמות של העותרים בקשר עם ארגון להב"ה אולם גם לאחר תזכורתלא התקבל כל עדכון בעניין.

[כא'] **מכתבם של העותרים מיום 07.08.11, המתייחס לעניין הקשר הסימביוטי הקיים בין ארגון להב"ה ועמותת חמלה והכולל תזכורת בגין פניות קודמות מצ"ב ומסומן כנספח כא'.**

[כב'] **הודעת המשיב 1 מיום 07.11.11 כי הפניה הועברה לטיפולו של המשנה לפרקליט המדינה לתפקידים מיוחדים מצ"ב ומסומן כנספח כב'.**

[כג'] **תשובת ראש תחום תפקידים מיוחדים במשיב 2 מיום 19.12.11 מצ"ב ומסומן כנספח כג'.**

39. בחודש יולי 2011 פתח ארגון להב"ה **במסע פרסומי הקורא להורים שלא לשלוח את בנותיהן לעבוד ברשת "רמי לוי" סניף גוש עציון מחשש שיצרו קשרים עם ערבים.**

40. כחלק מהקמפיין, הופץ סרטון בו מתאר המשיב 4 המציג את עצמו בסרטון כמנכ"ל להב"ה, את סכנת התבוללות במקום, ומבקש מהורים למנוע מבנותיהם לעבוד עם ערבים. כך מסביר גופשטיין הליך של חרם על הסניף שקדם לקמפיין:

"לפני שנה רמי לוי רצה לפתוח מרכז קניות בגוש עציון. חששנו שתהיה בעיה של התבוללות במקום. הרב פרל והרב ליאור פנו לציבור שלא לקנות ממנו בשל התבוללות. מיד לאחר מכן רמי לוי נפגש עם הרבנים והבטיח להם הבטחה שיהיה אחראי על נושא

התבוללות והבטיח שלא יהיה אורזנים ערבים בקופות והרבנים
הסירו את החרם. (ההדגשה הוספה – ט.ר.).”

ומוסיף כי “ההבטחות התבדו” והתגלו “מקרים”, ועל כן הארגון מתכוון לצאת במסע גדול
ובקריאה לאימהות היהודיות:

”אל תתנו לבנות שלכן לעבוד ברמי לוי. זה מאוד מסוכן. אל
תתנו לבנות שלכן לעבוד עם ערבים... למען הבת שלכן אל תתנו
לה לעבוד שם.”

[כד'] כתבתו של חזקי ברוך “קמפיין לאימהות: סכנת התבוללות ב”רמי לוי” מיום 15.07.11 מאתר
האינטרנט של ערוץ 7 מצ”ב ומסומן כנספח כד’.

הסרטון הלקוח מאתר ערוץ 7 בו מסביר המשיב 4 את הקמפיין נכלל בתקליטור המצורף כנספח א’.

כן ניתן לקרוא את הכתבה ולצפות סרטון באמצעות הקישורית:
<http://www.inn.co.il/News/News.aspx/222839>

41. בגין קמפיין זה פנה העותר 1 למשיב 1 ביום 01.09.11.

42. פנייה זו נענתה רק במסגרת תשובתו הכללית של ראש תחום תפקידים מיוחדים בפרקליטות
המדינה מיום 03.10.11. בתשובה זו נאמר כי הפניות נבחנות “לעומקם של דברים” וכי “לאחר
גיבוש חוות דעת מקיפה” יתקבל מענה מפורט, אולם גם לאחר שתי תזכורות בעניין, לא התקבל
עדכון.

[כה'] מכתבם של העותרים מיום 01.09.11 בעניין הקמפיין נגד רשת רמי לוי הכולל
גם תזכורת בגין פניותיהם הקודמות מצ”ב ומסומן כנספח כה’.

[כו'] תשובת המשיב 1 מיום 09.09.11 כי הפנייה הועברה לבירור המשנה לפרקליט
המדינה לתפקידים מיוחדים מצ”ב ומסומן כנספח כו’.

43. סמוך למועד קמפיין להב”ה בענין רמי לוי, ביום 4.8.11 דווח בעלון שמפיצים מפעילי האתר
”הקול היהודי” כי צמיגי רכבו של פועל ערבי בסניף שבגוש עציון נוקבו לאחר שיצר קשר עם
קופאית יהודייה. דיווח זה מחדד את הסכנה הטמונה בהסתה הגזענית שמנהלים המשיב 4
וארגון להב”ה.

רוצה שלנכד שלך יקראו אחמד בן שרה? רמי לוי שיווק השיקמה – 'בצומת גוש עציון נמצאת המכולת של 'רמי לוי. אבל לא, כאן זה לא פרסומת. ביום שלישי נקבו צמיגי רכבו של פועל ערבי במכולת לאחר שיצר קשר עם קופאית יהודיה.

[כז'] ידיעה בדבר ניקוב צמיגים של פועל ערבי מחוץ לסניף רמי לוי בגוש עציון, בעלון "הקול היהודי" מיום 04.08.11, מצ"ב ומסומן כנספח כז'.

44. כחודש לאחר מכן, בחודש אוגוסט 2011, הקים ארגון להב"ה "משמר חופים" תחת השם "הוועד להגנת הבנות בחופי הים ברחבי ישראל". משמר החופים הוקם במטרה "להגן על בנות ישראל" ולמנוע הטרדות בחופי הים על ידי גברים ערבים המתחזים ליהודים. לפי הדיווחים, אנשי הארגון חילקו עלונים לבחורות יהודיות בחופי בת ים, אשקלון, אשדוד, קיסריה ואילת. בין היתר נכתב בעלונים: "אנא אל תמיטי על עצמך קלון. אל תצאי עם גויים למיניהם ... שמרי על כבודך, יש מספיק יהודים טובים!"

45. בגין הקמת "משמר החופים" פנו העותרים למשיב 1 ביום 07.08.11.

46. פנייה זו נענתה רק במסגרת תשובתו הכללית של ראש תחום תפקידים מיוחדים בפרקליטות המדינה מיום 03.10.11 כי הנושא נבחן, ומאז, חרף שלוש תזכורות, לא התקבל כל עדכון בנדון.

[כח'] מכתבם של העותרים למשיב 1 בעניין "משמר החופים" ותזכורת בגין פניות קודמות, מצ"ב ומסומן כנספח כח'.

[כט'] תזכורת העותרים מיום 12.09.11, מצ"ב ומסומן כנספח כט'.

[ל'] הודעת המשיב 1 מיום 02.10.11 כי הטיפול בפנייה הועבר לטיפול המשנה לפרקליט המדינה לתפקידים מיוחדים מצ"ב ומסומן כנספח ל'.

[לא'] הודעת המשיב 1 מיום 7.11.11 כי הטיפול בפנייה הועבר לטיפול המשנה לפרקליט המדינה לתפקידים מיוחדים מצ"ב ומסומן כנספח לא'.

47. לקראת יום הכיפורים 2011 הפיץ ארגון להב"ה מנשר ובו טקסט המנוסח כ"וידוי" עבור מי שלדעת הארגון מעודד נישואי ערבים ויהודיות, על בסיס תפילת "על חטא שחטאנו לפניך" הנאמרת מספר פעמים במהלך יום הכיפורים. בטקסט זה, מפנה הארגון אצבע מאשימה אל עבר מי שלדעתו תורם להתבוללות, כאשר לפי דיווח בתקשורת המנשר נשלח לחברות, מעסיקים ממגזרים שונים המעסיקים ערבים ויהודיות וכן אגודות שירות לאומי המשבצות בנות יהודיות היכן שמועסקים ערבים. כל אלו נדרשים לבקש סליחה ביום הכיפורים על חלקם בהתבוללות, לעבור ל"עבודה עברית", משמע להימנע לחלוטין מהעסקת גויים ו"להציל את בנות ישראל".

פעילי הארגון מבטיחים כי יתפללו להצלחתו ויגנו על שמו של כל מי שיפריד בין ערבים ויהודיות ויפטר ערבים.

48. בהמשך לכך, פנו העותרים למשיב 1 בשתי פניות נפרדות. על פניות אלו ובכלל זה שתי תזכורות, לא התקבל כל מענה מהותי עד ליום זה.

[לב'] מכתבם של העותרים למשיב 1 מיום 11.10.11 בעניין "תפילת הוידוי" הכוללת גם תזכורות בענין פניות קודמות, מצ"ב ומסומן כנספח לב'.

[לג'] מכתבם של העותרים למשיב 1 מיום 24.10.11, מצ"ב ומסומן כנספח לג'.

[לד'] הודעת המשיב 1 לעותרים מיום 02.11.11 כי הפניה הועברה לבחינת המשנה לפרקליט המדינה לתפקידים מיוחדים, מצ"ב ומסומן כנספח לד'.

49. בחודש נובמבר 2011 פתח ארגון להב"ה בקמפיין כנגד תוכנית הטלוויזיה "המרוץ למיליון" בה הופיע זוג מעורב – אישה יהודייה וגבר ערבי. בכרזה שכתרתה "המרוץ להתבוללות" קרא הארגון להחרים את התכנית: "גולדה מאיר אמרה בזמנו שיהודי שנישא ללא יהודי מצטרף לששת המיליונים/ את רשת [זכיינית השידור של הסדרה ט.ר.ר.] זה לא מעניין / הם מוכרים לנו "התבוללות יפה"/ את פיראס ושירה [שמות בני הזוג שהתחרו בתוכנית ט.ר.ר.] / הם רוצים שנצטרף לששת המיליונים. / זה לא המרוץ למיליון / אלא המרוץ להשמדת עוד מיליוני יהודים!" לטענת הארגון, השתתפותו של זוג מעורב בתוכנית היא בגדר "עידוד ומתן לגיטימציה לשואת ההתבוללות". בהקשר זה התבטא המשיב 4 בכתבה שפורסמה בעניין באתר וואלה ביום 1.11.11 כך: "ההתבוללות היא המשכה של השואה" וכי רוב מערכות היחסים שבין זוגות מעורבים מסתיימות באלימות קשה.

להלן קישור לכתבה:

<http://e.walla.co.il/item/1873300>

50. בגין קמפיין זה פנו העותרים למשיב 1 ביום 06.12.11. בגין פניה זו וכן שתיתזכורות בעניינה, לא התקבל כל מענה מהותי.

[לה'] מכתבם של העותרים למשיב 1 מיום 06.12.11 בעניין "המרוץ להתבוללות" וכן תזכורת בגין פניות קודמות מצ"ב ומסומן כנספח לה'.

[לו'] הודעת המשיב 1 מיום 8.12.11 כי הפניה הועברה לבחינת המשנה לפרקליט המדינה לתפקידים מיוחדים, מצ"ב ומסומן כנספח לו'.

51. בסוף חודש אפריל 2012 החל ארגון להב"ה להפיץ פליירים הקוראים להחרים את סניף "יש" בגבעת שאול בעקבות קשר רומנטי, לטענתם, בין משלוחן ערבי העובד בסניף וקופאית יהודייה. הפלייר מייחס למשלוחן כוונות זדון ורצון להרע, וגוער בבעלים שלא פיטרו אותו ברגע שנודע להם אודות הקשר.

52. בחודש מאי 2012 יצא ארגון להב"ה בקמפיין הפחדה המציג הזמנה פיקטיבית לחתונה של ערבי ויהודייה – "מוחמד ומיכל", שכתובה כהזמנה לחתונה יהודית, עם שינויים שנועדו להפכה ל"מוסלמית" על ידי שימוש במוטיבים גזעניים המסיתים נגד האסלאם. כך נכתב בין היתר: "נעלה את אל-קוץ על ראש שמחתנו (עם תמונת כיפת הסלע)"; "בשבח והודיה לאללה הוא אכבר"; "באולם האירועים "השאהיד" רמאללה"; "הורי הכלה: תקווה שזה לא אתם".

בפליירים שהופצו יחד עם ההזמנה נכתב: "אם אתה לא רוצה שכך תראה ההזמנה של הבת שלך .../ אל תיתן לה לעבוד עם ערבים/ שלא תשרת שירות לאומי עם גויים/ אל תקנה בחנויות המעסיקים אויבים/ אל תכניס עובדים גויים הביתה".

הפליירים חולקו ברחובות ירושלים וברחבי יהודה ושומרון ובאולפנות וכן באמצעות האינטרנט והגימיק קיבל חשיפה תקשורתית רחבה.

[לז'] הכתבה באתר האינטרנט של ערוץ 7 "מיכל ומוחמד מתחתנים" מיום 09.05.12 מצ"ב ומסומן כנספח לז'.

ראיון של המשיב 4 בערוץ 7 מאותו יום הקורא להימנע מקשרי עבודה של יהודיות וערבים ולהימנע משירות לאומי של בנות יהודיות לצד ערבים נכלל בתקליטור שצורף כנספח א'.

ניתן לקרוא את הכתבה ולהאזין לראיון באמצעות הקישורית:

www.inn.co.il/News/News.aspx/237744

53. ביוני 2012 פרסם ארגון להב"ה כי הוא מארגן סיורים כדי להתמודד עם תופעת ההתבוללות. בתוך כך, פורסם באתר האינטרנט "הקול היהודי", כי פעילים של ארגון להב"ה אשר לבשו חולצות הנושאות את הכיתוב "יהודים בואו ננצח" התייצבו מחוץ לבית הספר מילטון בבת ים

וחילקו חומרי הסברה בנוגע למלחמה בהתבוללות. המשיב 4 צוטט כאומר: "חיזקנו את הבחורים במקום שיפעלו להרחיק מהשטח את הגורמים העוינים" וכן: "ארגון להב"ה ימשיך לבוא לבית הספר מילטון בבת ים וכן לכל מקום בו ניקרא לעזור בשל בעיית התבוללות".

54. כן פורסם באתר "הקול היהודי", כי בדימונה הקים להב"ה צוות סיור למיגור מה שכונה על ידי הארגון, "תופעת ההתנכלות של בדואים לבנות דימונה". דוד גוזלן, מוביל היוזמה, הצהיר: "זה לא יהיה בזבנג וגמרנו, אבל אני מבטיח שבע"ה בקרוב הבדואים בעיר יעשו חושבים לפני שהם פונים לבחורה יהודייה, כמובן שלא ננהג באלימות אבל יש הרבה דרכים להביא אותם למצב כזה ששום בחורה יהודייה לא תיתקל יותר בהטרדות מצד אותם בדואים. לצערי ישנו פעחד גדול האוחז בבנות בגלל ההטרדות של הבדואים, אך אני מבטיח שבע"ה בדואי שיראה יהודייה יעבור מדרכה".

55. ביום 26.07.12 פורסמה באתר "וואלה!" כתבה בעניין מיפוי עסקים על טהרת עבודה עברית בשוק מחנה יהודה. בכתבה סופר על מפה של שוק מחנה יהודה בירושלים שהכינו פעילי ימין, ביניהם אנשי להב"ה שנמנו על יוזמי הרעיון, שמטרתה למפות היכן עובדים ערבים בשוק והיכן נמנעים מלהעסיק ערבים ושומרים על "טהרת העבודה העברית". על פי הפרסום, התכוונו הפעילים לחלק את מפות העסקים המעסיקים ערבים לבאי השוק בסמוך לאחר מכן.

56. בו ביום פנו העותרים למשיבה 3 וציינו כי לא מדובר רק בדברי הסתה אלא אף בפעולה שמטרתה לזהות את החנויות המעסיקות ערבים וכי קיים חשש לכך שהשוק יהפוך למוקד של אלימות בעקבות זאת.

[לח'] פניית העותרים למשיבה 3 מיום 26.7.12 מצ"ב ומסומן כנספח לח'.

[לט'] אישור קבלת המכתב בלשכת מפקד מחוז ירושלים מיום 29.7.12 מצ"ב ומסומן כנספח לט'.

[מ'] תזכורת ששלחו העותרים מיום 5.9.12 מצ"ב ומסומן כנספח מ'.

57. ביום 19.08.12 פנו העותרים למשיבים 1-2 בעניין הקמפיינים המסיתים שנזכרו לעיל (החרמת סניף "יש", "ההזמנה לחתונה של מיכל ומוחמד", הסיורים למניעת התבוללות, בעניין מיפוי עסקים בהם עובדים ערבים וחנויות של עבודה עברית) וכן בעניין שמונה פניות קודמות שלהם בקשר עם להב"ה. בגין פניה זו לא התקבל כל מענה מהותי אף לאחר משלוח תזכורת בעניינה.

[מא'] פניית העותרים מיום 19.08.12 בעניין מספר קמפיינים מסיתים של להב"ה ותזכורת בגין שמונה מקרים קודמים מצ"ב ומסומן כנספח מא'.

[מב'] הודעת המשיב 1 מיום 06.09.12 כי הפנייה הועברה לבירור הגורמים הרלבנטיים במשרדו מצ"ב ומסומן כנספח מב'.

58. בהמשך, הפיצו ארגון להב"ה ופעיליו כרוזים נוספים בקשר לקמפיין חתונתם הפיקטיבית של מוחמד ומיכל:

אם אתם לא רוצים שכך תראה ההזמנה של הבת שלכם אז...

שלא תשרת שירות לאומי עם בני מיעוטים אל תקנו בחנויות המעסיקות אייבים הצטרפו ללהבה למלחמה בהתבוללות!

054-8497687

leava.co.il | o.leava@gmail.com | 050-8971956 | 054-8497687

שתי כרזות אלה זמינות כיום לצפייה באתר ארגון להב"ה.

59. ביוני 2012 עלה לאתר האינטרנט של ארגון להב"ה "עמוד הקלון" אשר נועד לפרסום שמות של נשים יהודיות ידועות אשר נמצאות במערכת יחסים אינטימית עם גבר לא יהודי. תחת הכותרת "בושה" נכתב טקסט שנראה כלקוח מלה במלה מהתקופה האפלה ביותר בהיסטוריה של העם היהודי:

"בעמוד הזה נחשוף את הפרטים של הבוגדות שמבחירה ומתוך אידיאולוגיה בחרו לצאת מהעם היהודי, ולחיות או להתחתן במוצהר עם גויים. אותן אנחנו רוצים לחשוף לעיני כל וייוודע קלונם ברבים."

זאת להבדיל מבנות "שמעו ונקלעו לקשר עם גויים מתוך מצוקה, טעות או חוסר הבנה".

[מג'] תדפיס "עמוד הקלון" כפי שהופיע באתר האינטרנט של ארגון להב"ה (האתר בגרסה זו אינו קיים עוד ברשת האינטרנט) והודפס ביום 27.06.12 מצ"ב ומסומן כנספח מג'.

60. תקיפת העותר ג'מאל ג'ולאני: בליל ה-16.08.12, ביצעו נערים יהודים במרכז ירושלים מעשי אלימות חמורים על רקע גזעני נגד תושבים ערבים ובהם צעיר כבן 17 בשם ג'מאל ג'ולאני אשר נפצע באורח קשה.

61. על פי עובדות גמר הדין בעניינם של שלושה מן הנאשמים בתקיפה, באותו הערב שהו ב"כיכר החתולות" בעיר עשרות נערים ובהם הנאשמים. צעירה שהיא אף היא במסגרת הליך אחר, אמרה לנוכחים במקום כי בכיכר נמצאים גם ערבים וכי אסור להם לשהות שם וקראה להכותם ומישהו הוסיף: "מי שגבר שיבוא וירביץ לערבים". לאחר מכן החלה הצעירה לקרוא קריאות וקללות גזעניות כנגד ערבים שהיו במקום - "מוחמד מת", "מוות לערבים" ו"יהודי נשמה ערבי בן זונה" וצעירים נוספים הצטרפו אליה. חלקם אף גרשו מספר ערבים שישבו במקום, דחפו, הכו ובעטו בהם.

בהמשך הערב, עזבה קבוצה של כשלושים נערים את הכיכר לעבר כיכר ציון במטרה לחפש ערבים ולהכותם תוך שהם ממשיכים בקריאות הגזעניות. בהמשך החלו חברי הקבוצה וצעירים נוספים שהצטרפו אליהם להקיף שלושה ערבים שנקרו בדרכם אך הערבים הצליחו להימלט.

סמוך לאחר מכן, הבחינו חלק מהנוכחים בארבעה ערבים אחרים ובהם ג'מאל ג'ולאני, אשר שהה לתומו במקום עם חבריו. הקבוצה החלה לרוץ אחרי הארבעה לכוון כיכר ציון ובשלב מסוים הופל ג'ולאני על הרצפה כשהצעירים בועטים בו בחזה ובבטן. כתוצאה מהמכות, איבד ג'ולאני את הכרתו, נשימתו ולבו נעצרו, הוא נזקק להחייאה ופונה במצב קריטי לבית חולים, שם אובחנו אצלו חבלות בריאות ובצקת, בגינם אושפז למשך 7 ימים.

יודגש כי ג'מאל ג'ולאני לא התאושש עד היום מהתקיפה, וסובל באופן תמידי מנזקים גופניים ונפשיים בגין האלימות הקשה שהופנתה לעבור אך בשל גזעו.

להלן קישור לסרטון בו מספר ג'ולאני על הארוע (הוא אינו זוכר את מרבית הארוע):

הסרטון כלול בתקליטור המצורף כנספח א'.

62. בגין אירועים אלה הוגשו כתבי אישום כנגד שבעה קטינים וכנגד צעיר נוסף, בין השאר בגין עבירות של הסתה לגזענות, הסתה לאלימות מתוך מניע גזעני ותקיפה בנסיבות מחמירות, ועל הנאשמים הוטלו עונשי מאסר.

[מד'] גמר הדין בתפ (י-ם) 24984-08-12 **מדינת ישראל נ' פלונים מצ"ב ומסומן כנספח מד'**.

[מה'] החלטה מיום 05.09.12 בתיק מת (י-ם) 24915-08-12 **מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים נ' שמעון סימן טוב מצ"ב ומסומן כנספח מה'**

63. על אף שהמשיב 4 וארגון להב"ה אינם נזכרים בהליך, חשוב להצביע על הדמיון הרב בין ההתרחשויות שקדמו לתקיפה ובכלל זה הקריאות המסיתות ותוכן והצעדה המאיימת באזור המדרחוב בירושלים, המטרה לאתר ערבים, ההטרדות והרדיפה, לבין התנהלות פעילי ארגון להב"ה ובכלל זה המשיב 4 במסגרת מפגשיהם במקום. **דמיון זה והתוצאות הקשות של האירוע מיום 16.08.12, מעידים על הסכנה החמורה הטמונה בהסתת המשיב 4 וארגון להב"ה.**

64. **חלוקת כרוזים בעקבות תקיפת ג'ולאני, הכוללים איומים מפורשים על ערבים: ימים ספורים בלבד לאחר מעשה הלינץ' באוגוסט 2012, החלו אנשי להב"ה לחלק כרוזים לצעירים ערבים במקומות מרכזיים בירושלים, לרבות כיכר ציון בה אירע הלינץ' בג'ולאני, בהם הם מזהירים אותם שלא לצאת עם בחורות יהודיות.**

בכרוזים, הכתובים בשם הארגון והמפנים לאתר האינטרנט של להב"ה, נכתב כך:

בחור ערבי יקר:

אנחנו לא רוצים שת'פגע!

הבנות שלנו יקרות לנו,
כשם שאתה לא רוצה שיהודי יצא עם אחותך
כך אנחנו לא מוכנים שערבי יצא עם בת מהעם שלנו.
כשם שאתה היית עושה הכל כדי למנוע שיהודי יצא עם
אחותך, כך גם אנחנו!

אם אתה חושב להגיע למדרחוב או לקניון בירושלים כדי
לצאת עם בנות יהודיות זה לא המקום.
תוכל לטייל בכפר שלך ולמצוא שם חברות, לא אצלנו!

בשבוע שעבר ערבי שחשב למצוא בנות יהודיות נפצע.

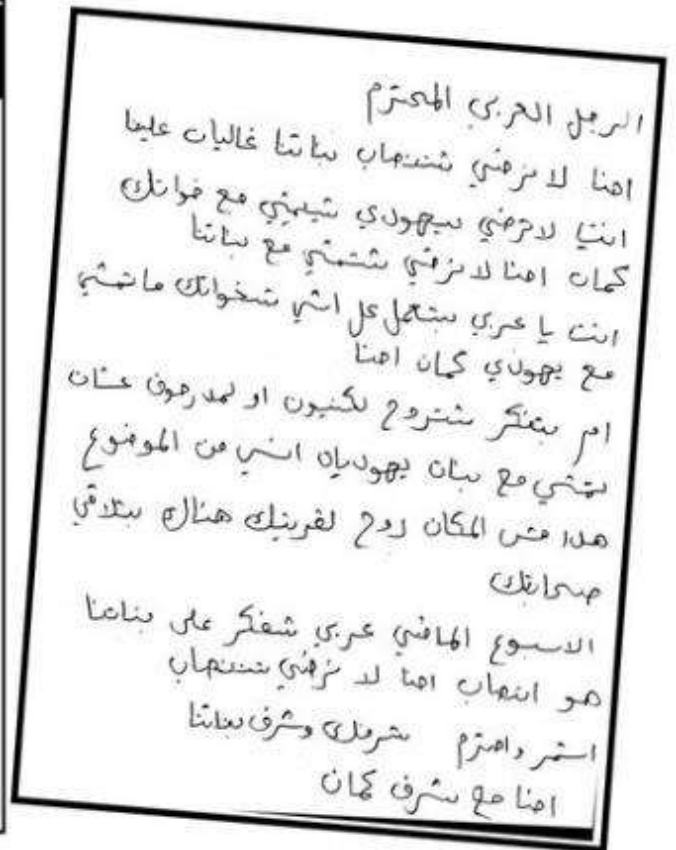
אנחנו לא רוצים שת'פגע,

שמור על הכבוד של הבנות שלנו

כי בנפשנו הדבר!

o.leava@gmail.com

ארגון להב"ה

65. המשיב 4, הביע תמיכה בכרוזים ברשתות החברתיות ובראיונות לתקשורת. עד היום ניתן לצפות בתכנים שפרסם ביום 23.08.12 בערוץ היוטיוב שלו תחת הכותרת "בחור ערבי יקר - אנחנו לא רוצים שת'פגע..." הכוללים קישור לכתבת טלוויזיה ששודרה בחדשות ערוץ 10 בנושא, בה הוא מביע תמיכה בפרסום ומוסיף כי כדי שלא יקרו מקרי אלימות כאלה, הוא מצפה שהערבים יכבדו את בנות ישראל.

להלן קישור לכתבה כפי שהיא מופיעה בערוץ היוטיוב של המשיב 4 עד היום :

<https://www.youtube.com/watch?v=Qnc1rryczIA>

להלן צילום מסך שבוצע ביום 5.6.17 של ערוץ היוטיוב של המשיב 4 בו מופיעה הכתבה בערוץ 10 ובה הכרוז :

66. בראיון וידאו לאתר ערוץ 7 מיום 21.08.12, הביע המשיב 4 תמיכה בתוקפיו של גיולאני וטען שהם פעלו כהלכה. כך אמר בין היתר המשיב 4 :

"המשטרה והתקשורת עושים פה לינץ' לנערים יהודים שאני לא יודע בדיוק מה קרה אבל להערכתי מה שקורה יום יום, נערות יהודיות מותקפות על ידי ערבים ואין להם למי לפנות. הם פונים למשטרה והמשטרה לא מתייחסת. **כנראה שכאן הנערים הרימו את הכבוד היהודי מהרצפה, ועשו את מה שהמשטרה הייתה צריכה לעשות, עשו דין בפורעים הערביים שהטרידו את הבנות היהודיות.** חבל שהם נותנים את זה לבחורים לעשות ושלא המשטרה מטפלת בזה. בחור ערבי שרוצה למצוא בחורה שיחפש בכפר שלו, שלא יבוא אלינו לירושלים, שלא בקניון, שיחפש את זה אצלם בכפר ויטריד אותם, בנות יהודיות הן לא הפקר". (הדגשה שלנו, ט.ר.)

[מו'] **הכתבה מערוץ 7 מצ"ב ומסומן כנספח מו'.**

ראיון של המשיב 4 לערוץ 7 בו הוא תומך בביצוע הלינץ' נכלל בתקליטור המצורף כנספח א'.

ניתן לצפות בראיון ולקרוא את הכתבה בערוץ 7 "להב"ה – הבנות שלנו לא הפקר" גם באמצעות הקישורית : www.inn.co.il/News/News.aspx/242931

67. ביום 23.08.12 פנו העותרים למשיבים בעקבות חלוקת הכרוז והתבטאות המשיב 4 לאחר תקיפתו של הנער ג'מאל ג'ולאני כמתואר. במכתב התריעו העותרים כי זרעי הגזענות שזרע ארגון להב"ה בשנה וחצי הקודמות לתקיפה האכזרית ניכרים בה היטב. כן ביקשו העותרים כי המשיב 1 יורה על פתיחת חקירה פלילית כנגד המשיב 4 וארגון להב"ה שכן הכרוז שהפיצו ודבריו של המשיב 4, עולים בבירור כדי הסתה לגזענות ולאלימות ויש בהם כוונה ברורה להסית. בגין פניה זו לא התקבלה כל תשובה מהותית.

[מז'] פניית העותרים למשיבים 1-2 מיום 23.08.12 מצ"ב ומסומן כנספח מז'.

68. לאור הסכנה להישנותם של האירועים האלימים במרכז ירושלים, פנו העותרים ביום 23.08.12 באופן דחוף למפקד מחוז ירושלים במשטרת ישראל.

[מח'] פניית העותרים למשיבה 3 מיום 23.08.12 מצ"ב ומסומן כנספח מח'.

69. ביום 09.09.12 התקבלה תשובה מטעם מפקד מחוז ירושלים במשטרה בה צוין כי הדברים הועברו לבחינת הגורמים המקצועיים באגף החקירות במשטרת ישראל. מעבר לכך לא ידוע לעותרים על המשך הטיפול בתלונה זו.

[מט'] תשובת מפקד מחוז ירושלים מיום 9.9.12 מצ"ב ומסומן כנספח מט'.

70. בחודש ספטמבר 2012 פרסם ארגון להב"ה כרזה אינטרנטית הקוראת לעצור את "פיגועי המין בבנות ישראל". בכרזה, הצבועה בצבעי שחור וצהוב, מופיעה לצד הקריאה להפסיק את "פיגועי המין" יד מושטת קדימה ומעליה הכיתוב "להפציץ!". הכרזה פורסמה בעמוד הפייסבוק של הארגון ובעמוד הפייסבוק של המשיב 4.

בגין פרסום זה פנו העותרים ביום 03.09.12 למשיבים 1-2 אך לא נענו.

[ני'] מכתב העותרים בעניין הכרזה הקוראת "לעצור את פיגועי המין בבנות ישראל" מיום 03.09.12 מצ"ב ומסומן כנספח ני'.

71. בחודש אפריל 2013 נתלו בצפת מודעות החתומות ע"י ארגון להב"ה וקוראות לשמור על "שכונה יהודית": "בואו נשמור יחד על שכונה יהודית – יוצאים למאבק בהתבוללות". בראיון לאתר ה"קול היהודי" אמר המשיב 4 כי -

"לאור הפניות הרבות שהגיעו אלינו לאחרונה מהצפון, הגברנו את הפעילות באזור, בעיקר כדי להקדים את התרופה למכה על ידי קריאה לתושבים לשמור על שכונה יהודית... אם לא ניתן למחבלים להסתובב ברחובות נוכל למנוע הרבה מקרים של התבוללות".

[נא'] העתק כתבתו של אלחנן גרונר באתר הקול היהודי "מודעות בצפת: בואו נשמור על שכונה יהודית" מיום 23.04.13 מצ"ב ומסומן כנספח נא'.

72. בסוף חודש מאי 2013 עצרה המשטרה אוטובוס של פעילי ימין אשר עשה את דרכו לעיר עראבה שבגליל במטרה למנוע חתונה של בחורה יהודייה ובחור ערבי שנערכה במקום. המשיב 4 הוא

שיזם את הנסיעה בה השתתפו גם חה"כ לשעבר מיכאל בן ארי וברוך מרזל, ופרסם את העניין בעמוד הפייסבוק שלו. כך נכתב שם :

"עדיין במאמצים למנוע מחר חתונה של יהודייה עם ערבי בצפון. אולי אם לא יהיה ברירה נגיע בתור אורחים לחתונה. נעדכן אם נצטרך אורחים נוספים"

המשיב 4 אף פרסם בעמוד הפייסבוק שלו את מספר הטלפון של החתן, שקיבל בתגובה עשרות טלפונים זועמים. המשטרה עצרה את האוטובוס בדרכו לכפר ומנעה ממנו להגיע לחתונה.

ניתן לקרוא את הכתבה באתר mako באמצעות הקישורית: www.mako.co.il/news-israel/local/Article-04cccaa42b2de31004.htm

73. לקראת יום הכיפורים 2013 יסד ארגון להב"ה את ה"מלשינון" – קו טלפון שמיועד לקלוט ולפרסם מידע אודות בנות יהודיות שיוצאות עם בחורים ערבים. ב"מלשינון", פורסמו שמותיהם ומספרי הטלפון הפרטיים של בחורים ערבים שלטענת הארגון מתראים עם בחורות יהודיות וכן היישובים שבהם הם מסתובבים. על פי דבריו של המשיב 4 :

"אנחנו מגיעים לאותה נערה ומסבירים לה איזה חיים צפויים לה עם אותו מוחמד שעכשיו קורא לעצמו יוסי".

פרסום פרטיהם האישיים של בחורים ערבים ב"מלשינון" נועד כדי "שכל אדם יסביר בדרכו שלו לאותו ערבי למה כדאי שייצא עם פאטמה מהכפר ולא עם יעל או עינת".

[נב'] העתק כתבתו של יהושע בריינר באתר וואלה! "מלשינון בימין: דווחו על יהודיות שיוצאות עם ערבי" מיום 09.09.13 מצ"ב ומסומן כנספח נב'.

ניתן לקרוא את הכתבה באמצעות הקישורית: <http://news.walla.co.il/item/2676859>

74. ביום 16.09.13 פנו העותרים למשיבים בדבר הפעלתו של ה"מלשינון". במכתב נטען כי בדומה לקמפיינים אחרים שיצאו מבית מדרשו של ארגון להב"ה, גם ייסודו של ה"מלשינון" מהווה הסתה לגזענות האסורה על פי חוק. פנייה זו לא נענתה.

[נג'] מכתבם של העותרים למשיבים מיום 16.09.13 בעניין ה"מלשינון" מצ"ב ומסומן כנספח נג'.

75. ביום 25.12.13 הגישו העותרים תלונה למשיבה 3 על הסתה לאלימות בעקבות פרסומים בדף הפייסבוק של להב"ה, בהם נכללו קריאות אלימות בוטות, מפורטות ומחרידות כנגד הציבור הערבי בישראל. בין השאר הציעו חברי הדיון להתארגן כדי ללכת לבצע לינץ' בערבים, לפגוע בהם, לירות בהם ולהכות אותם. אחד מחברי הדיון הציע להשתמש ברובי ה-M16 שברשותו ואחר אמר שצריך לשרוף תינוקות ערבים.

בצמידות לדברים אלה הופיעה הודעה בדיון מאת ארגון להב"ה עצמו ולשונה: **"תמשיכו לכתוב תשובות אשריכם"**.

נוכח חומרת הדברים פנה המרכז בתלונה למשטרה.

כמו כן, פנו העותרים בכתב בעניין זה למשיבים 1-2 ביום 2.1.14. פנייתם לא נענתה.

[נד'] **פניית העותרים מיום 2.1.14 בעניין הסתה בדף הפייסבוק של להב"ה מצ"ב ומסומן כנספח נד'.**

76. ביום 26.12.13 שודרה בחדשות ערוץ 2 כתבה אודות חתונת בתו של המשיב 4. בכתבה נשאל המשיב 4 על ידי הכתב אם יש במקום מלצרים פלסטינים. אחרי שהסביר שהחתונה מתקיימת על טהרת "העבודה העברית" הוסיף המשיב 4: "בוא נגיד שאם היה פה מלצר ערבי הוא לא היה מגיש את האוכל". בתגובה שאל הכתב: "אז מה הוא היה עושה?" וגופשטיין השיב בחיך: "הוא היה מחפש את הבית חולים הקרוב נראה לי".

כתבתו של אוהד חמו בחדשות ערוץ 2 "ריקוד הסכינים" של נוער הגבעות" מיום 26.12.13 נכללת בתקליטור המצורף כנספח א'.

[נה'] **כתבתו של אוהד חמו באתר חדשות מאקו מצ"ב ומסומנת כנספח נה'.**

ניתן לצפות בכתבה באתר mako באמצעות הקישורית:

www.mako.co.il/news-israel/local/Article-145fdecc6603341004.htm

77. ביום 08.01.14 פנו העותרים למשיבים בבקשה כי יפתחו בחקירה כנגד המשיב 4 בגין התבטאותו לערוץ 2 בכתבה על חתונת בתו. במכתבם ציינו העותרים כי דבריו של המשיב 4 אינם משתמעים לשני פנים וכי מטרתם אחת – להסית, לעודד אלימות, וליצור תנאים מתאימים לפעולות אלימות כלפי ערבים בישראל. אף פניה זו לא נענתה.

[נו'] **פניית העותרים מיום 08.01.14 בעניין התבטאות המשיב 4 בחתונת בתו מצ"ב ומסומן כנספח נו'.**

78. בתחילת שנת 2014 יצא ארגון להב"ה בקמפיין חדש אשר קרא לבנות יהודיות לא לצאת עם ערבים או עם גויים. בכרזה שכותרתה "יהודיה? את בת של מלך!" נכתב: "הזהרי מהגוי המחפש רק להשפילך! יהודיה יוצאת רק עם יהודי!".

79. ביום 09.01.14 פנו העותרים למשיבים 1-2 בעניין זה אך פנייתם לא נענתה.

[נז'] **פניית העותרים מיום 09.01.14 בעניין קמפיין "בת של מלך" מצ"ב ומסומן כנספח נז'.**

80. ביום 16.01.14 שלחו העותרים למשיבים 1-2 מכתב כולל ומפורט המתייחס לכלל הפניות ו-19 האירועים לגביהם פנו המשיבים החל מחודש דצמבר 2010 ועד למועד משלוח המכתב. העותרים

שבו ודרשו כי תיפתח חקירה פלילית כנגד ארגון להב"ה והמשיב 4 בעוון הסתה לגזענות והסתה לאלים ודהגישו כי על אף הפניות והתזכורות הרבות למשיבים, ועל אף שארגון להב"ה ממשיך בפעילותו הגזענית, התקבלה לאורך השנים רק תשובה עניינית לאקונית אחת מאת המשיבים בה הובטח כי הפניות נבחנות לעומקם של דברים. פניה זאת התקבלה למעלה משנתיים טרם שליחת מכתב זה, ותשובה מפורטת ומקיפה כפי שהובטח בה, לא נתקבלה אצל העותרים למרות משך הזמן הארוך שחלף.

[נח'] פניית העותרים מיום 16.01.14 מצ"ב ומסומן כנספח נח'.

81. משלא התקבל מענה לפנייתם מיום 16.01.14, שבו העותרים ופנו למשיבים ביום 05.02.14, על מנת שיורו על פתיחה בחקירה כנגד ארגון להב"ה והמשיב 4 בעוון הסתה לגזענות והסתה לאלים. בפניה זו התריעו העותרים כי צבר פניותיהם למשיבים בצירוף האירועים האלימים אשר מתרחשים כנגד הציבור הערבי בישראל מראים בבירור כי פעולות אלה אינן מתקיימות בחלל ריק וכי קהל שומעיהן ותומכיהן אך הולך וגדל. על כן, כתבו בפנייתם, דרושה התערבות מהירה וברורה של מערכת אכיפת החוק, על שלוחותיה השונות, על מנת להבהיר כי אמירות אלו אינן במסגרת חופש הביטוי הלגיטימי בישראל וכי המפרסם אותן עובר עבירה פלילית.

[נט'] פניית העותרים מיום 5.2.14 מצ"ב ומסומן כנספח נט'.

82. לאחר שאף לפנייה מיום 05.02.14 לא התקבל מענה, פנו העותרים פעם נוספת למשיבים במכתב תזכורת, ביום 27.02.14.

[ס'] פניית העותרים מיום 27.2.14 מצ"ב ומסומן כנספח ס'

83. בד בבד נמשכה ההסתה על ידי המשיב 4 וארגון להב"ה. בפורים 2014 פורסמה בדף הפייסבוק של להב"ה **תמונה בה הוצגו דמויות אנשי ציבור מוסלמים מוצאים להורג בתלייה** וביניהם חבר הכנסת אחמד טיבי וחברת הכנסת חנין זועבי. תחת התמונה הופיע הכיתוב "כך יעשה לאוייבך". התמונה פורסמה על ידי מפעילי דף הפייסבוק של להב"ה אשר עודדו את עוקביהם להגיב לתמונה ולהעניק לה "לייק".

84. בגין פרסום זה, פנו העותרים למשיבים 1-2 ביום 16.03.14 במכתב בו דרשו כי המשיב 4 יועמד לדין בגין הסתה לגזענות והסתה לאלימות.

[סא'] פניית העותרים מיום 16.3.14 מצ"ב ומסומן כנספח סא'.

85. ביום 23.03.14, השיבה עו"ד אילונה ענבר, סגנית בפרקליטות המדינה (תפקידים מיוחדים), כי מצוי תיק משטרה בעניין נשוא הפניה. כמו כן צוין באופן לאקוני כי הפניה כמו גם פניותיהם הקודמות של העותרים בעניין המשיב 4 וארגון להב"ה נמצאות בטיפול וכי לשכת המשיב 2 תדאג לעדכן את העותרים "בכל החלטה שתתקבל בנושא".

[סב'] תשובת עו"ד אילונה ענבר מיום 23.3.14 מצ"ב ומסומן כנספח סב'.

86. הנה, לאחר כשנתיים וחצי של שתיקה מצד המשיבים, התקבלה תגובת המשיב 2 לעשרות הפניות של העותרים בעניינם של המשיב 4 וארגון להב"ה. אולם אם ציפו העותרים לתגובה מהותית מצד גורמי אכיפת החוק על התופעות הקשות שהוצגו בפניותיהם, תקוותיהם נכזבו. אף בחלוף שנתיים וחצי מאז תשובתם העניינית הראשונה, טרם הצליחו המשיבים 1-2 לגבש חוות דעת בעניינם של ארגון להב"ה והעומד בראשו. זאת חרף העובדה כי פועלם פרוש בפני המשיבים 2-1 באמצעות פניותיהם של העותרים מזה קרוב לארבע שנים, חרף העובדה שהמעשים נמשכים וחרף חומרתם.

87. לצד פרסום תמונת ההוצאה להורג בתלייה של הח"כים, העלה המשיב 4 לדף הפייסבוק שלו לרגל חג הפורים במרץ 2014 את תמונתו כשהוא מחופש לערבי פצוע ומדמם כשעל חזהו מדבקה עם הכיתוב "חשבתי על יהודיה ואכלתי אותה":

88. ביום 23.04.14 שבו העותרים ופנו למשיבים 1-2 וביקשו לקבל תשובה עניינית לפנייתם הקודמות וכן כי המשיבים יורו לאלתר על פתיחה בחקירה פלילית כנגד ארגון להב"ה והמשיב 4, בגין כלל הפרסומים הגזעניים וההתבטאויות הגזעניות לגביהם פנו בעבר.

[סג'] פניית העותרים מיום 23.4.14 מצ"ב ומסומן כנספח סג'.

89. משלא התקבל מענה לפניה זו, שבו העותרים ופנו למשיבים ביום 09.06.14. בפנייה זו חזרו העותרים על טענותיהם וביקשו שוב להורות לאלתר על פתיחת חקירה פלילית כנגד ארגון להב"ה והמשיב 4, בגין כלל הפרסומים הגזעניים וההתבטאויות הגזעניות לגביהם פנו בעבר. העותרים הדגישו כי מדובר בהתנהלות מנהלית בלתי תקינה, בלתי ראויה ומנוגדת לדין אשר מהווה

הסכמה שבשתיקה של מערכת אכיפת החוק עם תופעות של הסתה והסתה לאלימות. גם על מכתב זה לא נתקבלה כל תשובה.

[סד'] פניית העותרים מיום 9.6.14 מצ"ב ומסומן כנספח סד'.

90. בהיעדר התקדמות בטיפול בפניותיהם, פנו העותרים ביום 23.04.14 לנציב תלונות הציבור, השופט בדימוס יוסף שפירא. ביום 14.11.14 הישב יועץ בכיר לנציב תלונות הציבור כי מוצע לפנות לנציבה לביקורת על הפרקליטות.

[סה'] מכתבם של העותרים לנציב תלונות הציבור, השופט בדימוס יוסף שפירא מיום 23.04.14 (ללא העתקי הנספחים) מצ"ב ומסומן כנספח סה'.

[סו'] תשובת היועץ הבכיר של נציב תלונות הציבור מיום 11.05.14 מצ"ב ומסומן כנספח סו'.

91. ביום 09.06.14 פנו העותרים לשופטת הילה גרסטל, נציבת הביקורת על מערך התביעה ומייצגי המדינה בערכאות.

[סז'] מכתבם של העותרים לנציבות הביקורת על מערך התביעה ומייצגי המדינה בערכאות במשרד המשפטים מיום 09.06.14 (ללא העתקי הנספחים) מצ"ב ומסומן כנספח סז'.

92. תשובה מהותית לפניות אלו התקבלה מאת הנציבה גרסטל ביום 26.10.14, כחודשיים לאחר שהעותרים הביאו את הסוגיה לפתחו של בג"ץ, לאחר שמיצו את כל האפשרויות האחרות שעמדו לרשותם ולא קיבלו מענה. בתשובתה, הבהירה הנציבה כי אינה מוסמכת לברר תלונות אלא לאחר סיומו של הליך תלוי ועומד כדי לא לפגוע בהליך המתנהל. כן עדכנה הנציבה בתשובתה, כי מתגובה שהתקבלה בנושא ממשרדו של המשיב 2 עולה כי הסוגיה המורכבת הזו נמצאת בבחינה מעמיקה וכי נדרש עוד פרק זמן קצר עד לקבלת החלטה בעניין.

[סח'] תשובתה נציבת הביקורת על מערך התביעה מיום 26.10.14 מצ"ב ומסומן כנספח סח'.

93. במקביל, באותם חודשים התגברו קריאות לאי העסקת עובדים שאינם יהודים ולהפסקת צריכת שירותיהם של מי שמעסיקים עובדים שאינם יהודים, בדפי פייסבוק שונים ובכלל זה דף הפייסבוק של ארגון להב"ה דאז.

94. בגין פרסומים אלה פנו העותרים למשיבים 1-2 ביום 04.05.14 וביקשו כי יורו על חקירה פלילית של המעורבים בפרסומים – בין היתר להב"ה - בחשדות להסתה לגזענות ולשידול וסיוע לביצוע עבירות לפי חוק שוויון הזדמנויות בעבודה, תשמ"ח-1988.

[סט'] פניית העותרים מיום 4.5.14 מצ"ב ומסומן כנספח סט'.

95. ביום 19.11.14 פנו העותרים פעם נוספת למשיבים בדרישה לפתוח בחקירה בגין עמודי פייסבוק הקוראים לעבודה עברית.

[ע'] פניית העותרים מיום 19.11.14 מצ"ב ומסומן כנספח ע'.

96. ביום 08.11.15 התקבלה תשובת עו"ד אילונה ענבר, סגנית בפרקליטות המדינה (תפקידים מיוחדים), כי משטרת ישראל הונחתה לפתוח בחקירה פלילית בנדון ביחס לאתר האינטרנט וכן לעמוד פייסבוק אחד הנזכר בפנייה, לא נהיר מן התשובה הנ"ל האם עמוד הפייסבוק של ארגון להב"ה הוא עמוד הפייסבוק בעניינו נפתחה חקירה או לא.

[עא'] **תשובת עו"ד אילונה ענבר מיום 08.11.15 מצ"ב ומסומן כנספח עא'.**

97. בתשובה לתזכורת ששלחו העותרים בעניין, השיב המשיב 1 כי הנושא עבר לבחינת המשיב 2.

[עב'] **תזכורת העותרים מיום 13.12.16 מצ"ב ומסומן כנספח עב'.**

[עג'] **הודעת המשיב 1 מיום 09.01.17 כי הפנייה הועברה לבחינת המשיב 2 מצ"ב ומסומן כנספח עג'.**

98. ביום 17.5.17 הודיעה עו"ד אילונה ענבר כי החקירה התנהלה לגבי דף הפייסבוק "הרעיון היהודי – עבודה עברית" (וגם לגביו התיק נסגר מהעדר ראיות) – דהיינו לא התנהלה חקירה לגבי להב"ה בעניין זה.

[עד'] **מכתבה של אילונה ענבר מיום 17.5.17 מצ"ב ומסומן כנספח עד'.**

99. בקיץ 2014 חלה הסלמה בעוצמת ובהיקף גילויי ההסתה והאלימות בחברה הישראלית. בפרט נוכח חטיפתם ורציחתם של שלושת הנערים - גיל-עד שער, נפתלי פרנקל ואיל יפרח ז"ל ומבצע "צוק איתן". שיאה של הסלמה זו ברציחתו של הנער מוחמד אבו חדיר על רקע גזעני ולאומני ביום 02.07.14.

100. המשיב 4 הביע תמיכה במעשה הרצח של אבו חדיר והצדיק אותו. שעות ספורות לאחר גילוי גופתו של אבו חדיר כשעליה סימני אלימות קשים, אמר גופשטיין את הדברים הבאים בראיון לאתר סרוגים:

"אנחנו מצפים לנקמה ממלכתית, וכל עוד ביבי לא עושה נקמה לאומית ייתכן שיקרו דברים אחרים והאשמה תהיה בביבי. אם העם היה מרגיש שיש נקמה, אנשים לא היו חושבים לעשות דברים כאלה לבד. מכיוון שהם מרגישים שהנקמה המקסימלית זה כמה יחידות דיור, ייתכן שאנשים יעשו את זה."

במענה לשאלה אם יתמוך ברצח אם יתברר שיהודים עשו את זה השיב גופשטיין:

"כמו חנין זועבי, אני אומר שהם לא טרוריסטים. כדאי שהמדינה תנקום. לא כדאי לשבת מאסר עולם על עוד ערבי. אנחנו מחכים לנקמה ממשלתית, נקמה של השלטון."

[עה'] **כתבה בחדשות האתר סרוגים "אם יהודי רצח את הנער הערבי – זה לא מעשה טרור" מיום 02.07.14, מצ"ב ומסומן כנספח עה'.**

ניתן לקרוא את הכתבה גם באמצעות הקישורית: <http://www.srugim.co.il/81429->

[%D7%90%D7%9D-%D7%99%D7%94%D7%95%D7%93%D7%99-%D7%A8%D7%A6%D7%97-%D7%90%D7%AA-%D7%94%D7%A0%D7%A2%D7%A8-%D7%94%D7%A2%D7%A8%D7%91%D7%99-%D7%96%D7%94-%D7%9C%D7%90-%D7%98%D7%A8%D7%95%D7%A8](#)

101. סמוך לאחר מכן, השתתף המשיב 4 בתכנית הטלוויזיה "שיחת היום" עם לואיס אהריש לצד דוברים נוספים וכשנשאל בנושא שב והצדיק את המעשה:

"הדם שלו מוטל על הידיים של ביבי. כי אם ביבי היה עושה נקמה, אף אחד אחר לא היה עושה נקמה (על רצח שלושת הנערים החטופים, ט.ר.)..."

קטע מתכנית הטלוויזיה "שיחת היום" ששודרה בערוץ 2 והועלתה לעמוד היוטיוב של המשיב 4 ביום 07.07.14, נכלל בתקליטור שצורף כנספח א'.

ניתן לצפות בכתבה גם באמצעות קישורית לעמוד היוטיוב של המשיב 4: www.youtube.com/watch?v=zQ5_tvVLZSQ

102. במהלך חודשים אלה, השתתפו פעילי להב"ה בהפרות סדר אלימות רבות ברחבי הארץ כשהארגון ממשיך במגמתו ללבות את השנאה וההסתה כלפי הציבור הערבי בישראל. כך, השתתפו חברי הארגון בהפגנות ברחבי ירושלים במהלכן תקפו עוברי אורח ערבים וביקשו לכלות בהם את זעמם והתעמתו עם פעילי שמאל בהפגנות שנערכו ברחבי הארץ.

103. בהפגנות שארעו במקביל להלוויית שלושת הנערים, תקפו מתפרעים עוברי אורח ערבים וניסו לכלות בהם את זעמם. בכתבה שכותרתה "כך נראה כמעט לינץ' בערבים בירושלים" מיום 02.07.14, מובא ציטוט מפיו של אחד המשתתפים, פעיל להב"ה:

"בסיום האירוע סיפר צעיר בן 20 שלבש חולצה של ארגון להב"ה נגד התבוללות: "כולם כאן רוצים נקמה, השטח בוער. לאנשים נמאס, רצח אחרי רצח. אם הממשלה לא תעשה את זה, אנחנו נעשה את זה". המפגינים חסמו מוקדם יותר את צומת הכניסה לבירה שמתחת לגשר המיתרים. הם התעמתו עם שוטרים, וקראו "מוות לערבים", "מוחמד מת", "אין ערבים, אין פיגועים" וקריאות נאצה נגד חברי הכנסת חנין זועבי ואחמד טיבי."

[עו'] העתק הכתבה של נועם (דבול) דביר באתר ynet "כך נראה כמעט לינץ' בערבים בירושלים" מיום 02.07.14, מצ"ב ומסומן כנספח עו'.

ניתן לקרוא את הכתבה ולצפות בסרטון באמצעות הקישורית: www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4536873,00.html

104. בכתבה נוספת שכותרתה "הפגינו נגד המבצע בעזה – והוכו על ידי פעילי ימין", מתוארת תקיפה של פעילי שמאל על ידי גורמים שונים ובהם פעילי להב"ה מיום 13.07.14, מצוין כי פעילי להב"ה לקחו חלק בהפגנה האלימה.

[עז'] העתק כתבתם של דנה ירקצי, יוסי אלי ועדי חשמונאי באתר וואלה! "הפגינו נגד המבצע בעזה – והוכו על ידי פעילי ימין" מיום 13.07.14 מצ"ב ומסומן כנספח עז'.

ניתן לקרוא את הכתבה ולצפות בסרטון באמצעות הקישורית:
<http://news.walla.co.il/item/2764400>

105. ביום 17.08.14 קיים ארגון להב"ה הפגנה מתוקשרת אל מול אירוע חתונתם של בני הזוג מחמוד ומורל, ערבי ויהודייה. להפגנה קדם מסע איומים והסתה מאת הארגון אשר ביקש לסכל את קיומה של החתונה. בהפגנה נשמעו קריאות אלימות כנגד ערבים. עקב פעילות ארגון להב"ה והעומד בראשו, התאפשר קיום החתונה רק תחת אבטחה כבדה.

106. בראיון לתכנית "צינור לילה" באוגוסט 2014 כינה המשיב 4 את כל הערבים "אויבים" והסביר כי מטרת הקמפיין היא להרתיע נשים אחרות ואולמות "שלא יחשבו שהם יכולים לעשות מה שהם רוצים" ושידעו שהם לא יכולים לעשות חתונות מעורבות בלב הארץ. בהמשך דורש גופשטיין כי יהודיות המתחתנות עם ערבים יעש זאת "בכפר".

ניתן לקרוא את הכתבה ולצפות בסרטון באמצעות הקישורית:
www.youtube.com/watch?v=tS1RSIvuZ8c

הקמפיין וכן כתבות רבות אודותיו מסוקרים בהרחבה בדף האינטרנט של ארגון להב"ה.

107. ביום 25.07.14 הותקפו שני צעירים פלסטינים תושבי בית חנינא באלימות קשה על ידי קבוצת יהודים בשכונת נווה יעקב בירושלים. ביום 01.09.14 פורסם כי מחומר החקירה עולה כי רובם של הנאשמים במעשה חברים בארגון להב"ה ואחד מהם אף משמש כ"כוח המבצעי" של הארגון בכל הנוגע לפעילות שטח. ביום 11.08.14 הוגש כתב אישום נגד עשרה צעירים החשודים כי היו מעורבים בתקיפה.

[עח'] העתק כתבתו של יוסי אלי באתר וואלה "יצאו משבעה על החייל ההרוג – ועשו לינץ' בערבים" מיום 01.09.14, מצ"ב ומסומן כנספח עח'.

סרטון הוידאו המופיע בכתבה, נכלל בתקליטור המצורף כנספח א'.

ניתן לקרוא את הכתבה ולצפות בסרטון באמצעות הלינק:
<http://news.walla.co.il/item/2781417>

108. במהלך חודש אוגוסט 2014, הציבו פעילי ארגון להב"ה כמעט בכל ערב, למעט בערב שבת, דוכנים בכיכר ציון בירושלים, ובימי שישי גם בשוק מחנה יהודה. בדוכנים חילקו פעילי הארגון חומר תעמולה לעוברים ושבים, מכרו חולצות של הארגון ואספו תרומות לפעילותו. לעותר 2 הגיעו

באותה העת תלונוט אודות אווירה מאיימת והטרדות מאת מתנדבי להב"ה המפעילים את הדוכנים הללו. כן התקבלו אצל העותר 2 תלונוט ממספר בני אדם שסיפרו כי מתנדבי להב"ה רדפו אחריהם ותקפו אותם פיזית לאחר שזיהו אותם כמתנגדי להב"ה.

109. לאור פעילותם המסיתה של פעילי הארגון בכלל והאווירה המאיימת ההטרדות והאלימות בקרבת הדוכנים בפרט, פנו העותרים ביום 26.08.14 לראש עיריית ירושלים ולמנהלת האגף לקידום עסקים בעיר וביקשו מהם לפעול לאלתר למניעת הצבת דוכני ארגון להב"ה בעיר.

ג. הגשת העתירה הראשונה והמשך פעילותם המסיתה של המשיב 4 וארגון להב"ה

110. נוכח הסתה מתמשכת, ההולכת וגוברת, מצד המשיב 4 וארגון להב"ה ומעורבותם של פעילי הארגון באירועים אלימים חמורים ונוכח שתיקתם של גורמי התביעה אל מול ההסתה והאלימות, לא נותרה לעותרים כל ברירה זולת הגשת עתירה.

111. בעתירה שהגישו לבית המשפט העליון ביום 04.09.14 (בג"ץ 5977/14), ביקשו העותרים כי המשיב 4 יועמד לדין בגין הסתה לגזענות והסתה לאלימות לפי סעיפים 144ב' ו-2144 לחוק העונשין, בארבעה אירועים שונים לגביהם פנו העותרים בעבר למשיבים 1-2 (המלשינון על קשרים של יהודיות עם ערבים, פרסום הכרוז המאיים והתבטאות המשיב 4 לאחר תקיפת ג'ולאני והתבטאותו של המשיב 4 בחתונת בתו).

112. בתגובה שהגישו המשיבים 1-2 לעתירה ביום 11.1.15. צוין כי עוד ביוני 2012 נפתחה חקירה סמויה כנגד ארגון להב"ה – שכמובן לא היתה ידועה לעותרים מתוקף היותה חקירה סמויה. בתגובה צוין כי בדצמבר 2014 (לאחר הגשת העתירה) הפכה החקירה לגלויה.

עוד צוין כי ביום 5.1.15 הועברו תוצרי החקירה לתביעה וכי כעת על התביעה לבחון את תוצרי החקירה, לרבות הצורך בהשלמת החקירה כלשאר מכן תתקבל החלטה לגבי העמדה לדין או סגירת התיק. לפיכך, נתבקשה מחיקת העתירה כעתירה מוקדמת.

[עט'] תגובת המדינה לעתירה בבג"ץ 5977/14 מצ"ב ומסומן כנספח עט'.

113. ביום 13.01.15 ניתן פסק דינו של בית המשפט הנכבד בו נדחתה העתירה בשל היותה עתירה מוקדמת בפסק הדין צוין:

"... הסעד הנוגע לפתיחת חקירה התייתר. באשר לסעד שעניינו העמדה לדין – מדובר בעתירה מוקדמת ויש לאפשר לגורמים הרלבנטיים להשלים את החקירה ולקבל החלטה בעניין."

[פ'] פסק הדין בבג"ץ 5977/14 מצ"ב ומסומן כנספח פ'.

114. בין מועד הגשת העתירה (בספטמבר 2014) לבין מועד דחייתה (בינואר 2015), נמשכה פעילותם הבלתי חוקית של המשיב 4 וארגון להב"ה.

115. במרוצת חודש נובמבר 2014 נאלצו העותרים לפנות מספר פעמים למשיבה 3 לאחר **אירועים אלימים בהם היו מעורבים פעילי להב"ה** יחד עם פעילי ימין נוספים בירושלים.

116. ביום 05.11.14 פנו העותרים למפקד מחוז ירושלים במשטרת ישראל עקב דיווחים שקיבלו אודות אווירת איומים ואלימות כלפי פעילי שמאל וזכויות אדם בעיר. במכתב צוין כי פעילים אלה מגיעים לככר ציון על מנת להשמיע קול המתנגד לגזענות אלא שהם סופגים באופן קבוע קללות, גידופים, יריקות ודחיפות מצד פעילי להב"ה. צעקות וקללות אלה מופנות גם כלפי עוברי אורח ערבים. פעילי להב"ה אף עורכים סיורים באזור בחיפוש אחר זוגות מעורבים ובמידה והם מזהים זוג כזה הם מקיפים אותו, צועקים עליו, מקללים אותו ואף מכים אותו. במכתב צוין כי צבר העדויות שפורט במכתב מעיד באופן ברור על האלימות המתגברת במרכז העיר ירושלים מצד פעילי הימין הקיצוני ובהם פעילי ארגון להב"ה. בפנייה נכללה התייחסות לארבע תקיפות אלימות ספציפיות. הודגש כי המשיב 4 נמצא פעמים רבות בכיכר ציון כשמתרחשים האירועים האלימים.

[פא'] פניית העותרים מיום 5.11.14 **מצ"ב ומסומן כנספח פא'**.

117. ביום 07.12.14 התקבלה תשובה כי בגין אחד המקרים נפתחה חקירה, בגין מקרה אחר לא אותרו התוקפים ובגין שני המקרים הנותרים לא נמסר מספיק מידע מהותי על מנת לאתרם.

[פב'] תשובת המשטרה מיום 7.12.14 **מצ"ב ומסומן כנספח פב'**.

118. ביום 16.11.14 פנו העותרים פעם נוספת למפקד מחוז ירושלים במשטרת ישראל עקב התפרעות אלימה של פעילי ימין ובכלל זה פעילי להב"ה בעת קיומו של ערב עיון בנושא "צילום וזכויות אדם" בבית הנסן בירושלים ביום 10.11.14. בערב האירוע התגודדו במקום חבורה גדולה של פעילי ימין, חלקם לבושים חולצות של ארגון להב"ה. המפגינים החלו לנקוט באלימות כלפי באי האירוע כשהם מקללים, יורקים ומתגודדים סביבם באופן מאיים. אחת ממשתתפות האירוע אף הוכתה בראשה בעזרת מקל של דגל. באופן כללי, התחושה של משתתפי האירוע הייתה של פחד וחשש מפגיעה פיזית. שלושה מבין המפגינים אף הצליחו להיכנס לתוך המתחם עצמו ולאיים בו על באי האירוע, בעוד שמפגינים אחרים ניתקו את החשמל בבניין, וכך התקיים חלקו של האירוע בחושך.

[פג'] פניית העותרים מיום 16.11.14 **מצ"ב ומסומן כנספח פג'**.

119. בתשובת המשטרה מיום 28.12.14 נמסר לעותרים כי המשטרה נערכה מראש לאירוע וכי במהלכו נעצרו שני פעילי ימין שהפרו את הסדר.

[פד'] תשובת המשטרה מיום 28.12.14 **מצ"ב ומסומן כנספח פד'**.

120. ביום 19.11.14 פנו העותרים פעם נוספת למפקד מחוז ירושלים במשטרת ישראל בעקבות איומים ברשתות החברתיות ובכלל זה בדפי הפייסבוק של ארגון להב"ה ושל המשיב 4 בהם נכללו קריאות לתקיפות אלימות ופעולות נקם נגד ערבים ברחבי ירושלים, בעקבות פיגוע הירי והדקירה בעיר יום קודם. כן התייחס המכתב לאירועים אלימים על רקע גזעני, שכבר אירעו בעיר לאחר הפרסומים לעיל ובכלל זה דקירתו של ערבי. במכתב צוין כי לא יתכן שתושבי ירושלים לא יוכלו לצעוד כלל ברחובות מחשש להתנכלויות וכי תפקידה של משטרת ישראל הוא לחזק את תחושת הביטחון של כלל תושבי העיר בכל יום, ודאי בימים אלה, ולא להפקיר אותם לאלומות קשה. במכתב נתבקש מפקד המחוז לחדד את ההנחיות לשוטרים במחוז ירושלים באופן שמבהיר כי עליהם להתערב בכל מעשה אלימות ופגיעה ברכוש וכן במקרים של קללות והטרדה מאיימת כלפי עוברים ושבים ובהם ערבים, פעילי שמאל ופעילי זכויות אדם.

[פה'] מכתב העותרים מיום 19.11.14 **מצ"ב ומסומן כנספח פה'.**

121. ביום 20.11.14 התקבלה תשובת המשטרה כי כוחות המשטרה תוגברו לאחר הפיגוע וכי מקום בו מתקיימת עבירה פלילית היא מטופלת על ידה וכי המקרים שפורטו בפנייה הועברו לידיעתו ולטיפולו של קצין אגף החקירות במחוז ירושלים.

[פו'] תשובת המשטרה מיום 20.11.14 **מצ"ב ומסומן כנספח פו'.**

122. **הצעת בית הספר הדו לשוני:** ביום 29.11.14 הציתו שלושה צעירים, פעילי להב"ה - יצחק גבאי, והאחים שלמה ונחמן טוויטו - את בית הספר הדו לשוני בירושלים, ואף ריססו במקום כתובות נאצה "מוות לערבים", "אין דו קיום עם סרטן" "כהנא צדק" ו"די להתבוללות". זאת בשל העובדה שבמקום לומדים יהודים וערבים ביחד.

יצחק גבאי, המבוגר מבין השלושה, וזה שהסיע את שני המורשעים הנוספים לזירת האירוע, הוא מקורב של המשיב 4 והיה בשעת המעשה חבר וועד ביחד עמו בעמותת "הקרן להצלת עם ישראל", אותה קרן אשר דרכה מועברות תרומות לארגון להב"ה.

בגזר הדין ציין השופט סגל כך:

"חופש הביטוי אינו יכול להוות היתר לביצוע מעשים אלימים ולטרור. המסיתים לאלומות ולטרור מבקשים לפגוע ולקעקע את סדרי המדינה, שלום הציבור והסדר הציבורי – שהינם הערכים המוגנים בבסיס עבירת ההסתה לאלומות"

(ת"פ (י-ט) 4001-05-15 מדינת ישראל נ' ש.ט.).

כך צוין בפסק הדין שניתן על ידי בית משפט נכבד זה באותו עניין:

"עובר לאירועים המתוארים בכתב האישום, פעלו הנאשמים יחדיו במסגרת ארגון "להבה – למניעת התבוללות בארץ הקודש..."

הנאשמים "קשרו קשר להצית ולרסס כתובות בבית הספר הדו-לשוני, המצוי בירושלים... וזאת מאחר שלומדים בבית הספר יהודים וערבים, בצוותא חדא. קשירת הקשר באה כחלק מפעילותם של הנאשמים למניעת התבוללות ונגד דו קיום בין ערבים ליהודים."

(עפ 401/16 מדינת ישראל נ' יצחק גבאי).

123. יממה לאחר הגשת כתבי האישום נגד מציתי בית הספר הדו לשוני בירושלים, בדצמבר 2014 נעצרו המשיב 4 ותשעה פעילים נוספים בארגון להב"ה (שהוגדרו על ידי משטרת מחוז שי"י כ"ליבת ארגון להב"ה) בחשד להסתה וקריאות לביצוע פעולות אלימות וטרור על רקע גזעני.

ראו הכתבה באתר מאקו:

http://www.mako.co.il/news-law/crime-q4_2014/Article-1bcb4d9e6415a41004.htm

124. באותה עת, הנחה שר הביטחון דאז, בוגי יעלון, את אנשי המחלקה המשפטית במשרדו לבחון את האפשרות להכריז על ארגון להב"ה כארגון טרור.

ראו הכתבה באתר מאקו:

http://www.mako.co.il/news-military/security-q1_2015/Article-74da801fd26ba41004.htm

125. ביום 15.12.2014 דווח בחדשות ערוץ עשר כי בעקבות בחינת הפרקליטות להוציא את להב"ה אל מחוץ לחוק לאחר הצתת בית הספר הדו לשוני בירושלים, הורה המשיב 4 לפעילי ארגון להב"ה, להוריד פרופיל ולהימנע מקשר עם התקשורת ומפעילות לא חוקית, לרבות הפעלת דוכני להב"ה בירושלים וערים נוספות. זאת מתוך חשש כי הארגון יוצא מחוץ לחוק. בין היתר מקריא הכתב את הדברים הבאים ממכתבו של גופשטיין לפעילים:

"אינני יודע אם יוציאו את להב"ה מחוץ לחוק. אני מבקש לא לעשות פעולות לא חוקיות שיכולות להזיק לנו, המטרה שלנו הרבה יותר גדולה מהצתת בית ספר."

[פז'] **הכתבה של חדשות עשר מיום 15.12.14 מצ"ב ומסומן כנספח פז'.**

ניתן לקרוא את הכתבה ולצפות בווידיאו גם באמצעות הקישורית:

<http://news.nana10.co.il/Article/?ArticleID=1098226>

**ד. פעילות המשיב 4 וארגון להב"ה ממועד פסה"ד בעתירה הקודמת
(ינואר 2015) ואילך**

ההסטה בשנת 2015

126. כחצי שנה לאחר דחיית העתירה שבו העותרים ופנו למשיבים 1-2 ביום 08.06.15 וביקשו להתעדכן במצב החקירה כנגד להב"ה והעומד בראש הארגון.

[פח'] פניית העותרים מיום 8.6.15 **מצ"ב ומסומן כנספח פח'.**

127. ביום 20.07.15 השיבה עו"ד אילונה ענבר, סגנית בפרקליטות המדינה (תפקידים מיוחדים), כי ממצאי החקירה בתיק נבחנו בפרקליטות והועברו למשטרת ישראל להשלמות חקירה ולפיכך טרם התקבלה החלטה בדבר העמדה לדין.

[פט'] תשובת עו"ד ענבר מיום 20.7.15 **מצ"ב ומסומן כנספח פט'.**

128. בהמשך לכך, שבו ופנו העותרים ביום 06.08.15 למשיבים 1-2 וביקשו להתעדכן במצב החקירה.

[צ'] פניית העותרים מיום 6.8.15 **מצ"ב ומסומן כנספח צ'.**

[צא'] הודעת המשיב 1 מיום 14.12.15 כי הפנייה הועברה לטיפול לשכת פרקליט המדינה **מצ"ב ומסומן כנספח צא'.**

129. ביום 16.09.15 עדכנה עו"ד ענבר את העותרים כי השלמות החקירה נבחנה בפרקליטות והועברו פעם נוספת למשטרת ישראל לצורך השלמות חקירה נדרשות.

[צב'] תשובתה של עו"ד אילונה ענבר מיום 16.09.15 **מצ"ב ומסומן כנספח צב'.**

130. בחודשי קיץ 2015, כמדי קיץ, תוגברה נוכחותם של פעילי להב"ה במרכז ירושלים וחודשו הצעדות בלב אזור הבילויים תוך קריאת קריאות גזעניות והטלת אימה על עוברי אורח ערבים.

יודגש כי פעילות זו התקיימה במקום בו הותקף באוגוסט 2012 ג'מאל ג'ולאני, ובמקום בו הפיצו אנשי להב"ה כרוז מסית הקורא לערבים שלא לצעוד ברחובות העיר פן גורלם יהיה דומה לגורל ג'ולאני. המשך ההסטה המתבצעת במקום על ידי המשיב 4 וארגון להב"ה מהווה תזכורת כואבת לתקיפה החמורה ולאיומים לאחריה והיא טומנת בחובה ממד נוסף של הפחדה ואיום כלפי הציבור הערבי לבל יעזו ערבים להימצא במרכז העיר. הסתה זו מעניקה תמיכה ועידוד לרדיפת ערבים באזור זה ובכלל.

131. בהעדר כל מענה של רשויות אכיפת החוק, הלכה והחריפה ההתנהלות המסיתה והאלימה של המשיב 4. ביום 22.05.15 תועד אירוע אלים במרכז ירושלים, במהלכו חבורת צעירים יהודים רדפו אחרי צעיר פלסטיני במדרחוב וכשהגיע לרחוב הלל, תקפו אותו וארבעה בני אדם נוספים. עד לאירועים, סיפר כי כאשר שוטרות מג"ב שהתקרבו למקום שאלו למתרחש, ענה להם אחד הבחורים היהודים "הוא דיבר עם אחותי, אני אזיין אותו".

[צג'] עדותו של אביב טטרסקי באתר שיחה מקומית שכותרתה "הקיץ חזר: שוטרים עיכבו ערבים שהותקפו על ידי יהודים בירושלים" מיום 23.05.15 מצ"ב ומסומן כנספח צג'.

ניתן לקרוא את העדות גם באמצעות הלינק:
<https://mekomit.co.il/%D7%94%D7%A7%D7%99%D7%A5-%D7%97%D7%96%D7%A8-%D7%9E%D7%A8%D7%93%D7%A3-%D7%9B%D7%99%D7%9B%D7%A8-%D7%A6%D7%99%D7%95%D7%9F>

132. בתחילת חודש יולי 2015 תועדו עשרות פעילים ובראשם המשיב 4, כשהם צועדים ברחובות מרכז ירושלים וקוראים בקול ותוך שימוש במגפון: "ערבי תיזהר! אחותי זה לא הפקר" ו"כהנא חי" במהלך הסיור עוכב המשיב 4 בחשד להפרעה לשלום הציבור.

[צד'] כתבה מאת רועי ינובסקי "להב"ה שוב ברחובות: "פלסטינים מאוימים", מיום 12.07.15, מצ"ב ומסומן כנספח צד'.

הסרטון המופיע בכתבה נכלל בתקליטור המצורף כנספח א'.

ניתן לצפות בכתבה ובסרטון גם באמצעות הקישור הבא:

www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4678848,00.html

133. בחודש אוקטובר 2015 תועדו שני אירועים חמורים של הסתה ושל אלימות כנגד עוברי אורח ערבים בירושלים.

134. ביום 04.10.15 הפגינו מאות פעילי ימין וביניהם אנשי להב"ה בכיכר ציון וניסו לצעוד לעבר הרובע המוסלמי בעיר העתיקה בעקבות פיגוע שהתרחש במקום יום לפני כן, אך נבלמו על ידי כוחות הביטחון. בדרך קראו הצועדים קריאות "מוות לערבים" וביקשו לפגוע בעוברי אורח ערבים. חלק מהפעילים ובהם אנשי להב"ה, נכנסו לקניון ממילא הסמוך ותקפו עובד ערבי במקום בגז מדמיע. בעקבות כך, עצרה המשטרה ארבעה מפגינים. בנוסף לכך, נכנסו פעילי להב"ה לבית קפה רימון בעיר כדי לחפש עובדים ערבים במטרה לתקוף אותם. במקרה אחר הותקף ערבי בעת שנסע ברכבו ליד כיכר צה"ל בעיר. כשניסה להימלט פגע בהולך רגל ופצע אותו קל.

[צה'] כתבתו של ניר חסון מיום 04.10.15, "בעקבות הפיגוע: מאות פעילי ימין צעדו ברחובות ירושלים בקריאות "מוות לערבים""", מצ"ב ומסומן כנספח צה'.

הסרטון המופיע בכתבה נכלל בתקליטור שמצורף כנספח א'.

ניתן לקרוא את הכתבה ולצפות בסרטון מהאירוע בקישורית:
www.haaretz.co.il/news/politics/1.2743779

135. ביום 9.10.15 ארע ארוע חמור נוסף. באותו יום התאספו כאלף פעילי להב"ה ולה פמיליה והחלו לצעוד אל הכותל, תוך שהם צועקים "עוד כהנא חי", "מוחמד מת", "יהודי נשמה ערבי בן זונה", "מוחמד לא נביא, הוא סתם עוד ערבי". כשהגיעו הצועדים לאזור השוק, הם החלו לחפש עובדים ערבים ולדלוק אחריהם על מנת לפגוע בהם. המפגינים המשיכו לצעוד לכיוון העיר העתיקה תוך שהם עוברים חנות אחר חנות ומחפשים עובדים ערבים. המפגינים גם תקפו את נציגי התקשורת וכן נהגי מוניות ערבים, שספגו יריקות. המשטרה ניסתה תחילה למנוע מהמפגינים להתקדם אבל לבסוף אפשרה את הצעדה האלימה. אין דרך לתאר את מהלך העניינים אלא במילה "ציד אדם".

[צו'] **כתבתם של חיים הר זהב וניב חכלילי, ציד אדם הלילה בירושלים: הצועדים שאלו עוברי אורח מה השעה, כדי לשמוע אם יש להם מבטא ערבי בעתון המקוון "המקום הכי חם בגיהנום", מיום 9.10.15 מצ"ב ומסומן כנספח צו'.**

ניתן לקרוא את הכתבה בקישורית:

<http://www.ha-makom.co.il/post/hamaha-har-zahzv-human-hunting>

[צז'] **כתבתו של ניר חסון, "מפגיני ימין צעדו בירושלים בחיפוש אחר עוברי אורח ערבים; בנצי גופשטיין נעצר" מיום 9.10.15 מצ"ב ומסומן כנספח צז'.**

ניתן לקרוא את הכתבה בקישורית: <http://www.haaretz.co.il/news/local/1.2747740>

[צח'] **כתבתם של משה שטיינמץ ויוסי אלי, "מאוחדים על טהרת השנאה: ציד הערבים של להב"ה ולה פמיליה" מיום 09.10.2015, מצ"ב ומסומן כנספח צח'.**

ניתן לקרוא את הכתבה ולצפות בקטעי הווידאו באתר וואלה באמצעות הקישורית:

<http://news.walla.co.il/item/2895842>

136. ביום 21.10.15 פנו העותרים בגין ארועים אלה למפקד מחוז ירושלים במשטרה. במכתב צוין כי גם בזמנים הקשים שעוברים על מדינת ישראל נדרשת פעילות של משטרת ישראל להגנה על הציבור הערבי וכי באוירת ההסתה והחרדה הקשה השוררת, יש להקפיד להגן על המיעוטים החיים בקרבנו, ולמנוע לא רק מקרי אלימות ותקיפה אלא גם איומים והטרדות מילוליות קשות, אשר בתורן מלבות הסתה ובכך מעצימות את מעגל האלימות. המשטרה נתבקשה אפוא לחקור את המקרים המתוארים במכתב וכן להנחות את השוטרים להתערב לא רק במקרים של אלימות פיזית אלא גם במקרים של קללות והטרדה מאיימת.

[צט'] **פניית העותרים למשטרת ישראל מיום 21.10.15 מצ"ב ומסומן כנספח צט'.**

137. ביום 03.11.15 השיבה פקד עו"ד מוריה בן משה, עוזרת יועמ"ש מחוז ירושלים כי ארוע אחד "לא אותר" ובאשר לארועים האחרים, הם טופלו, כאשר בחלקם סרבו המתלוננים להגיש תלונה ולכן התיק נסגר.

[ק'] **תשובת פקד עו"ד מוריה בן משה מיום 03.11.15 מצ"ב ומסומן כנספח ק'.**

138. ביום 24.11.15 שבו העותרים ופנו למשיבים 1-2, וביקשו להתעדכן אודות הטיפול בפניותיהם והתריעו על הימשכות ההסתה הגזענית והאלימה המתמקדת במרכז ירושלים, תוך הטלת אימים על עוברי אורח. לשם המחשה, צורף לפנייה מכתב שנשלח על ידי העותרים כחודש קודם לכן למפקד מחוז ירושלים במשטרה, בו מתוארת התנהלותו המדאיגה של הארגון. העותרים ציינו בפנייתם כי הימשכות ההליכים באופן כה ממושך הינה בלתי סבירה וכי היא משדרת הסכמה שבשתיקה של מערכת אכיפת החוק לתופעת ההסתה והאלימות מצד הארגון.

[קא'] פניית העותרים מיום 24.11.5 מצ"ב ומסומן כנספח קא'.

[קב'] הודעת המשיב 1 מיום 01.12.15 כי הפניה הועברה לטיפול לשכת המשיב 2 מצ"ב ומסומן כנספח קב'.

הסתה כנגד הנצרות

139. המשיב 4 ופעילי ארגון להב"ה אינם מסתפקים בהסתה פרועה נגד ערבים ובהזדמנויות שונות מבטאים את משנתם הגזענית והאלימה גם ביחס לנוצרים.

140. כך למשל, ביום 04.08.15 במהלך סימפוזיון של ישיבת וולפסון, הביע המשיב 4 תמיכה מפורשת ובלתי מסויגת בהצתת כנסיות. אף כשהיושבים בפנאל בו השתתף הביעו תדהמה מדבריו וניסו לעמת אותו עם חומרתם, לא שינה גופשטיין את עמדתו:

"מנחה הפנאל רבינוביץ: האם אתה בעד שריפת כנסיות בארץ ישראל, כן או לא?"

גופשטיין: הרמב"ם (אמר) שצריך לשרוף. אתה נגד הרמב"ם או בעד הרמב"ם?"

רבינוביץ: אל תגיד הרמב"ם, שאלתי אותך, מה אתה אומר?"

גופשטיין: ודאי שכן. הרמב"ם פסק שצריך לבער או לא?"

רבינוביץ: אתה בעד לשרוף או לא?"

גופשטיין: ודאי שכן.

רבינוביץ: בנצי, אני רוצה לומר לך שאני באמת בהלם ממה שאתה אומר פה. אתה בעצם אומר שצריך לצאת ולשרוף כנסיות. אתה אומר פה דבר מטורף.

גופשטיין: מה השאלה? יש לך ספק שלא?"

הרב קליין: בנצי, ברגע זה צילמו אותך והקליטו אותך וזה מגיע למשטרה אתה נעצר.

גופשטיין : זה הדבר האחרון שמטריד אותי. אם זו האמת אני מוכן
לשבת בכלא 50 שנה בשביל זה."

[קג'] **כתבתו של צביקה גרוניך מיום 05.08.15 באתר האינטרנט "כיכר השבת"**
מצ"ב ומסומן כנספח קג'.

ניתן לקרוא את הכתבה באמצעות הקישורית : <http://www.kikar.co.il/178377.html>

ההקלטה של דבריו של המשיב 4 נכללת בתקליטור המצורף כנספח א'.

ניתן להאזין להקלטה בקישורית הבאה :

<http://news.walla.co.il/item/2880882>

141. ביום 06.08.15 פנו העותרים למשיבים 1-2 בעניין תמיכת המשיב 4 בהצתת כנסיות ובעניין
נוכחותם המאיימת שלו ושל פעיליו בכיכר ציון וכן בבקשה לעדכון אודות ההחלטה על העמדתם
לדין. פניית העותרים מצורפת כנספח צ'.

142. ביום 16.09.15 התקבלה תשובת פרקליטות המדינה (תפקידים מיוחדים) (המצורפת כנספח צ"ב),
לפיה ביום 11.08.15 נפתחה חקירה פלילית בחשד להסתה לאלימות בקשר עם התבטאותו של
המשיב 4 באשר לפגיעה בכנסיות.

143. למרות פניות נוספות של העותרים, לא התקבל כל עדכון נוסף וכידוע אף לא הוגש נגד המשיב 4
כל כתב אישום בעניין זה עד כה.

[קד'] **תזכורת העותרים מיום 22.2.16 מצ"ב ומסומן כנספח קד'.**

[קה'] **הודעת המשיב 1 מיום 23.2.16 המאשר את קבלת המכתב מצ"ב ומסומן כנספח קה'.**

144. לפי פרסומים בתקשורת, נציגות הוותיקן בישראל הגישה תלונה במשטרה בגין דברים אלו
ובחודש אוגוסט 2015 זומן המשיב 4 לחקירה בגינם, בחשד להסתה לאלימות ולגזענות.

[קו'] **כתבתם של משה שטיינמץ ויהושע בריינר באתר walla "אחרי שתמך בשריפת כנסיות:**
יו"ר להב"ה בנצי גופשטיין ייחקר", מצ"ב ומסומן כנספח קו'.

ניתן לקרוא את הכתבה באמצעות הקישורית : <http://news.walla.co.il/item/2880882>

145. ביום 17.12.15 שב המשיב 4 ופרסם דברי נאצה קשים על הנצרות, בטור דעה באתר האינטרנט
kooker תחת הכותרת "למגר את הערפדים". הטור כולל מתקפה חריפה על הנצרות לקראת חג
המולד, וכן את הטענה כי מטרת הנוצרים המכונים במאמר "ערפדים", להעביר יהודים על דתם.
במאמר נאמר בין היתר כך :

"תקוה אחת אחרונה נותרה בידי אותם ערפדים מוצצי דם – המסיון. אם אי אפשר להרוג את היהודים, אפשר עדיין לנסות לנצר אותם... הנוצרי כבר לא נתפס כערפד מאיים, כי אם כתייר חביב, ידיד ושותף."

המאמר מסתיים בקריאה למנוע את חגיגות חג המולד ולפעול לסילוק הנוצרים מישראל:

"אני קורא בזאת לכל יהודי מכל מגזר שיהיה, לכל מי שאכפת לו מקיומו של העם היהודי, לכל מי שנותר בו לב יהודי של פעם, לכל מי שנותר בו רגש יהודי שורשי של סלידה מהנצרות ולכל מי שהינו בר-דעת דיו על-מנת להבין את סכנת המסיון בימינו – אני קורא לכולם להרים קול זעקה ולהלחם בתופעה הנלווה לפי מיטב המסורת היהודית, בטרם הפכנו כולנו – כולל שומרי המצוות שבתוכנו – לעדת חנפנים. "חג המולד" אין מקומו בארץ הקודש. למיסיון אין לתת כאן דריסת רגל. **הבה נסלק את הערפדים מארצנו, בטרם ימצו שוב את דמנו. כבר שבענו מהם די והותר.**" (ההדגשה הוספה)

[קז'] **הטור שפרסם המשיב 4 ביום 17.12.15, מצ"ב ומסומן כנספח קז'.**

146. בנסיבות אלו, פנו העותרים ביום 20.12.15 למשיב 2 וכן לראש יחידת הסייבר של המשיבה 3 וביקשו כי יורו על פתיחה בחקירה כנגד המשיב 4 בגין הסתה לאלימות וכן בגין פגיעה ברגשי דת. במכתב הודגש כי אמירות קשות אלו מצד המשיב 4 נגד הנצרות והקריאה לפגוע בסמליה לא נאמרו בחלל ריק, אלא על רקע מעשי אלימות שבוצעו כנגד אנשי דת נוצרים בשנים האחרונות. כך, למשל, תופעת היריקות על כמרים בעיר העתיקה הנמשכת זה זמן רב,⁶ קללות המופנות לעברם, ניפוץ מצבות, כתובות גרפיטי מבזות על קירות כנסיות ומנזרים⁷ ובשנים האחרונות אף הצתת כנסיות ומקומות הקדושים לנצרות. בפניה הודגש כי מאז שנת 2012, הוצתו או הושחתו 11 כנסיות ומנזרים במקומות שונים בארץ, כאשר שני האירועים האחרונים כללו הצתת מבנה סמינר הסמוך לכנסייה האורתודוקסית בהר ציון בירושלים והצתה של הכנסייה הקתולית נס הלחם והדגים בטבחה, סמוך לכינרת, אחד מן המקומות הקדושים ביותר לנצרות.

[קח'] **פניית העותרים מיום 20.12.15, מצ"ב ומסומן כנספח קח'.**

147. ביום 24.12.15 השיבה עו"ד מטר ממשרד המשיב 2 כי התיק הועבר למשטרה עם הנחיות המשיב. מעבר לכך לא עודכנו העותרים בתוצאות החקירה ובהחלטת המשיבים 1-2 בעניינה.

[קט'] **תשובת עו"ד מטר מיום 24.12.15, מצ"ב ומסומן כנספח קט'.**

⁶ <http://www.nrg.co.il/online/54/ART2/317/787.html>

⁷ <http://www.mako.co.il/news-channel2/Friday-Newscast/Article-3b8190597553341004.htm>

148. ביום 22.09.16, התפרצו פעילי להב"ה ובראשם המשיב 4 לאירוע הנעילה של הפסטיבל הרב תרבותי "מנופים" בבניין כלל בירושלים, ולא אפשרו את התנהלותו. דובר בכנס מקהלות שבו השתתפה גם מקהלת הכנסייה הארמנית. בכתבה ששודרה בערוץ 10 בעניין זה, נחשפה ההתארגנות המוקדמת של המשיב 4 שמבהירה כי לפנינו ארגון פשע במסגרתו מנהיג הארגון – המשיב 4 – מזמן את פעיליו "לפוצץ ארוע" שאינו נושא חן בעיניו. מהכתבה עולה כי המשיב 4 הנחה את פעילי הארגון באמצעות יישומון ההודעות וואטסאפ להגיע למקום על מנת להפריע לקיום האירוע. ואכן, למקום הגיעו עשרות פעילים וגופשטיין בעצמו ועוררו מהומה גדולה באופן שלא אפשר את המשך האירוע. בעקבות הדברים, נעצרו גופשטיין ומספר פעילים.

כתבתו של יוסי אלי בערוץ 10 "תיעוד בלעדי: כך מתכננים אנשי ארגון להב"ה לפגוע באירוע של הכנסייה" מיום 27.09.16 נכללת בתקליטור שצורף כנספח א'.

ניתן לצפות בכתבה באתר נענע 10 באמצעות הקישורית:
<http://news.nana10.co.il/Article/?ArticleID=1212077&sid=126>

ביום 19.03.17 פורסם בתקשורת כי בעניין זה הוגש נגד גופשטיין כתב אישום בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

[קי'] ידיעה באתר רוטר בדבר הגשת כתב אישום כנגד המשיב 4 בגין הפרעה לשוטר מצ"ב ומסומן כנספח קי'.

ניתן לקרא אותה גם באמצעות הקישורית:

<http://rotter.net/forum/scoops1/389760.shtml>

149. ביום 21.6.17 הגיעו פעילי להב"ה לבנין כלל בירושלים, על מנת לפעול כנגד ארגון נוצרי הפועל במקום. הפעילים ביקשו לפוצץ ארוע שנערך במקום. כשהבחינו בשומר ערבי במקום, התפתחה מהומה והפעילים נקוט באלימות. כשאנשי הארגון הנוצרי הזמינו משטרה, נקטו פעילי להב"ה באלימות גם כנגד השוטרים.

ראו כתבתו של יוסי אלי שפורסמה בערוץ 10 ביום 21.6.17 "תיעוד: כך פוצצו פעילי להב"ה כנס בירושלים." הכתבה כלולה בתקליטור המצורף כנספח א', וכן ניתן לצפות בה בקישור שלהלן:

<http://m.nana10.co.il/article/1252312?sid=120&pid=55&service=10tv>

הסתה כנגד הקהילה הגאה

150. קהילת הלהט"ב אף היא משמשת נשוא לשנאה, לביזוי ולהסתה על ידי המשיב 4. ביום 16.07.16 פרסם המשיב 4 מאמר דעה באתר האינטרנט החרדי "בחדרי חרדים" בו הוא יוצא במילים חריפות נגד מצעד הגאווה שעתיד היה להתקיים בירושלים באותו השבוע. בין היתר כינה גופשטיין את הצועדים בכינויי גנאי קשים כגון:

"כל הסחי והמאוס של החברה, תחתית החבית של המין האנושי,
שכל מטרתם להפיץ את הזוהמה שלהם ולטנף את אווירה של עיר
הקודש".

המשיב 4 לא הסתפק בכך וקרא לציבור הקוראים לפעול לעצירת המצעד :

"ביום חמישי בשעה 17:00 בגן הפעמון בירושלים, **ניערך לעצור את
מצעד הגאווה**.." (ההדגשה הוספה ט.ר.)

151. אולם חמור מכך, גופשטיין השווה את הצורך לפעול נגד המצעד והצועדים למעשה פנחס. כידוע
לכל ובפרט לקוראיו החרדים של גופשטיין ושל האתר "חדרי חרדים" בו פורסם המאמר, פנחס
רצח את זמרי בן סלוא וכזבי בת צור, לשם הצלת ישראל מהתבוללות ועבודה זרה, ואשר מהווה,
מדורי דורות דוגמא לקנאות דתית (כל זאת, שנה לאחר שהרוצח החרדי ישי שליסל, אכן נטל
סכין ואכן ביצע מעשה פנחס כאשר דקר למוות בעת מצעד הגאווה בירושלים את הנערה שירה
בנקי ופצע מספר צועדים נוספים):

"אנו מעדיפים לשתוק ולהוריד את הראש כדי שלא נצטייר
כקיצוניים, אך לא כך למדנו בפרשת השבוע – אם פנחס היה
שותק, המגיפה על בני ישראל לא הייתה פוסקת, הוא לא חשש
לתדמית". (ההדגשה הוספה)

[קיא'] מאמר הדעה שפרסם המשיב 4 ביום 16.7.16, מצ"ב ומסומן כנספח קיא'.

152. בעקבות דברים אלה, פנו העותרים ביום 16.07.18 באופן דחוף למשיב וכן למשטרת ישראל (מחוז
ירושלים), וביקש כי נוכח חומרת הדברים יורו לאלתר על פתיחה בחקירה כנגד המשיב 4. כן
הדגיש העותר, כי לאור ההיסטוריה האלימה והטראגית כנגד הצועדים במצעד הגאווה
והסובלנות בירושלים, הכרחי כי משטרת ישראל תתייחס לדברים במלוא החומרה ותפעל בכל
האמצעים העומדים לרשותה על מנת למנוע כל אפשרות לאלימות מצד גופשטיין, פעילי להב"ה
ותומכיהם בעת המצעד, לפניו או אחריו.

[קיב'] פניית העותר מיום 16.7.18, מצ"ב ומסומן כנספח קיב'.

153. ביום 16.07.24 התקבלה תשובת המשיב 2 כי הטיפול בפנייה הועבר לפרקליטות המדינה -
תפקידים מיוחדים.

ביום 16.08.01 עודכנו העותרים על ידי המשטרה כי בעקבות הגשת תלונה בעניין זה, נפתח תיק
חקירה במשטרה (פלי"א 306568/16 - לב הבירה), וכי והחומר הועבר לפרקליטות המדינה לצורך
קבלת אישור לפתיחה בחקירה בעבירת הסתה, אולם זו החליטה שאין כאן עבירה פלילית והתיק
יגנו.

[קיג'] תשובת המשיב 2 מיום 16.7.24, מצ"ב ומסומן כנספח קיג'.

[קיד'] תשובת סנ"צ שלמה דאי, ראש ענף חקירות במחוז ירושלים מיום 01.08.16, מצ"ב ומסומן כנספח קיד'.

ההסתה בשנת 2016 ועד היום

154. בפברואר 2016, לאחר שמאבטח בקניון אדומים הותקף על ידי פלסטיני שבחודשים שקדמו לפיגוע עבד בקניון פורסמה באתר האינטרנט של להב"ה המודעה הבאה תחת הכותרת "לא מעסיקים אויבים". המודעה מצויה באתר עד לעצם היום זה:

155. קריאה זו מצטרפת לפרסומים רבים קודמים נגד העסקת ערבים באתרים שונים ובהם אתר האינטרנט של להב"ה ודף הפייסבוק של המשיב 4. כזכור, העותרים עודכנו בזמנו כי נפתחה חקירה פלילית בהקשר עם קריאות שלא להעסיק ערבים, אולם החקירה לא התייחסה לדף הפייסבוק של להב"ה או של המשיב 4.

156. בעקבות פרסום המודעה לעיל, פנו העותרים ביום 20.03.16 למשיבים 1 ו-2 וביקשו כי תיפתח חקירה בעניינו בחשד להסתה לגזענות ושידול וסיוע לביצוע עבירות לפי חוק שוויון הזדמנויות בעבודה, תשמ"ח-1988. העותרים ציינו בפנייתם, כי על אף שהמודעה משתמשת בלשון המכובסת "אויבים" עולה ממנה הסתה ברורה לגזענות. המודעה לא רק קוראת באופן מפורש שלא להעסיק ערבים, אלא היא מכניסה את הציבור הערבי כולו תחת הכותרת רוצחים ואויבים, באופן שיש בו לכל הפחות השפלה, ביזוי וגילוי איבה ועוינות.

על פנייה זו לא התקבלה כל תשובה מהותית.

[קטו'] פניית העותרים מיום 20.3.16, מצ"ב ומסומן כנספח קטו'.

[קטז'] תשובת המשיב 1 מיום 03.04.16 כי הפנייה הועברה לטיפול המשיב 2, מצ"ב ומסומן כנספח קטז'.

157. בחודש יוני 2016 תקפו פעילי להב"ה במכות ערבי שנקרה בדרכם, במרכז העיר. האדם שהותקף, העובד בפאב הבירמן שברחוב הראשונים 8 (מדרחוב דורות), יצא בשעות הערב ממקום עבודתו ואז ניגוש אליו פעילי להב"ה ושאלו אותו מה השעה. כשהבחנו במבטאו הערבי, תקפו אותו באגרוף שכוון לפניו. מיד לאחר מכן הצטרפו לתקיפה עוד תשעה פעילי להב"ה והמשיכו לתקוף אותו, עד שבשלב מסוים הוא הצליח הימלט בחזרה לכיוון פאב הבירמן. דן בירון, מנהל פאב הבירמן בו מועסק העובד שהותקף הזמין למקום משטרה מיד כשהבחין בעובד שלו הפצוע עם עין נפוחה ושורתת דם, נאמר לו כי תישלח ניידת למקום אך זו מעולם לא הופיעה. לאחר שמר בירון ראה שני שוטרים רכובים על אופנועים בקרבת הפאב, הוא עצר אותם ודיווח להם על ארוע התקיפה. השוטרים שאלו את העובד אם הוא יוכל לזהות את תוקפיו והוא השיב בחיוב. השוטרים הורו לעובד להישאר במקום ואמרו שיידאגו לכך שתישלח למקום ניידת. ואולם, ניידת כאמור לא הגיעה מעולם.

לעתירה זו מצורף תצהירו של דן בירון, בו הוא מספר על ארועים נוספים בהם הגיעו פעילי להב"ה לפאב בבעלותו ודרשו שיוציא אליהם את העובדים הערבים בפאב כדי שיהרגו אותם. במקרה אחר עליו מצהיר בירון, בחור ערבי סיפר לעובדי הפאב כי הותקף באלימות קשה ע"י פעילי להב"ה אשר עקבו אחריו וצרחו "זה בחור ערבי" כשלאחר מכן שברו עליו כוס של בירה ותקפו אותו. מהפאב דיווחו על המקרה למשטרה שהתחייבה לשלוח ניידת למקום אולם זו מעולם לא הופיעה. באירוע תקיפה נוסף המצוין בתצהיר, כשבעה פעילי להב"ה תקפו באלימות קשה את אחד מעובדי הפאב הערביים לאחר שיצא מהפאב כדי לזרוק זבל. התקיפה לוותה באמירות גזעניות: "ערבי אין לך מה לחפש פה בירושלים, מרכז העיר זה המקום שלנו".

בתצהירו מעיד בירון כי כמי שנמצא במרכז העיר באופן קבוע, במהלך השנים האחרונות פעילי להב"ה מטילים טרור על ערבים המסתובבים במרכז העיר והעובדים הערבים חוששים מאד מהאפשרות שיותקפו באלימות על ידי פעילי להב"ה. התחושה של העובדים הערבים היא שהם מופקרים לגורלם, במיוחד לאור היעדר תגובה הולמת וראויה מצד המשטרה או גורמי אכיפה אחרים.

[קז'] תצהירו של דן בירון, מנהל הפאב בו עובד הערבי שהותקף, מצ"ב ומסומן כנספח קז'.

158. ביום 13.07.16 פנו העותרים למפקד מחוז ירושלים במשטרת ישראל בפנייה דחופה לאור הישנות אירועי האלימות מצד פעילי המשיב 4 ופעילי להב"ה ברחבי העיר ירושלים ובעיקר במרכזה ובסביבות כיכר ציון והמדרחוב הסמוך. העותרים ביקשו בפנייתם, כי המשטרה תנקוט בשורה של צעדים שיבטיחו טיפול תקיף במקרי האלימות – המילולית והפיזית. כך, נתבקשה המשטרה לדאוג לנוכחות משטרתית מתמדת בכיכר ציון ורחובות מרכז העיר ירושלים בימי חמישי החל משעות הערב ובמוצאי שבת כאשר ידוע כי פעילי להב"ה מתאגדים בכיכר ציון, לחדד את ההנחיות לשוטרים במחוז ירושלים באופן שמבהיר כי עליהם להתערב בכל מעשה אלימות ופגיעה ברכוש וכן במקרים של קללות והטרדה מאיימת כלפי עוברים ושבים ולהגיע למקום מוקדם ככל המתאפשר, לגבש תכנית כוללת למאבק בגילויי האלימות כלפי עוברי אורח ערבים

מצד פעילי ימין בירושלים, לצאת בפומבי כנגד גילויי אלימות אלה ולהזהיר את המשתתפים בהם כי יהיו כפופים לעונשים הקיימים בחוק באם יהיו מעורבים במקרי אלימות וכן לחקור את כלל התלונות אשר הוגשו במשטרת ישראל על ידי פעילי שמאל וזכויות אדם בעניין תקיפות אלימות בירושלים, ולהמליץ על הגשת כתבי אישום במקרה הצורך.

[ק'ח'] פניית העותרים למשטרה מיום 13.7.16, מצ"ב ומסומן כנספח ק'ח'.

159. בלילה שבין ה- 4-5 לאוגוסט 2016, שעות מעטות לאחר שפעילי להב"ה התכנסו בכיכר ציון, הותקף במקום נהג מונית ערבי-ישראלי לאחר שחבורת גברים צעירים זיהתה אותו כערבי. התקיפה כללה מכות, בעיטות וריסוס פניו בגז פלפל. התקיפה הותירה את המותקף פצוע, חבול וחסר אונים. הוא אושפז כאשר רגלו שבורה בשלושה מקומות וכעבור שבוע נאלץ לעבור ניתוח ברגלו.

[ק'ט'] כתבתו של ניר חסון מיום 14.08.16 "המשטרה אינה חוקרת הכאת נהג פלסטיני על ידי יהודים בירושלים", מצ"ב ומסומן כנספח ק'ט'.

ניתן לקרוא את הכתבה באמצעות הקישורית: [www.haaretz.co.il/news/law/.premium-](http://www.haaretz.co.il/news/law/.premium-1.3037906)

[1.3037906](http://www.haaretz.co.il/news/law/.premium-1.3037906)

160. ביום 25.07.16 פנו העותרים למשיבים 1-2 במכתב התראה לפני נקיטה בהליכים בו הלינו על כך שגם בחלוף ארבע שנים ממועד פתיחת החקירה הפלילית ובחלוף למעלה משנה וחצי ממועד העברת תוצרי החקירה למשיבה 2, טרם התקבלה החלטה בעניין העמדתם לדין של המשיב 4 ואנשי ארגון להב"ה בעבירות ההסתה. כן ביקשו העותרים במכתבם, להתעדכן הן במצב החקירה בגין האירועים שנכללו בעתירה הראשונה והן במצב החקירה בגין האירועים הרבים לגביהם פנו מאז מועד דחיית העתירה.

[ק'ק'] מכתב ההתראה לפני נקיטת הליכים מיום 25.7.16, מצ"ב ומסומן כנספח ק'ק'.

161. ביום 27.7.16 השיב המשיב 1 לעותרים כי הפנייה הועברה לטיפולו של המשיב 2 ובאותו היום השיב המשיב 2 לעותרים כי הנושא נבחן על ידו, כי אינו מקל בו ראש וכי הגורמים הנוגעים בדבר, הן בפרקליטות המחוז והן בפרקליטות המדינה, פועלים לקבלת הכרעה בתיק.

[ק'קא'] תשובת המשיב 1 מיום 27.7.16, מצ"ב ומסומן כנספח ק'קא'.

[ק'קב'] תשובת המשיב 2 מיום 27.7.16, מצ"ב ומסומן כנספח ק'קב'.

162. ביום 30.08.16 התפרסמה כתבה באתר ynet אודות חשיפה של ידיעות אחרונות בדבר מחנה אימונים שמקיים ארגון להב"ה זו השנה השנייה לצעירים בגילאי 14-22, באזור דרום הר חברון. במחנה האימונים שנמשך כשלושה ימים לומדים החניכים שיטות להפחדת פלשתינאים, דרכים לפנות לערבי שיוצא עם יהודייה ולהבהיר לו שיפסיק להיות בקשר אתה וכן הרצאות כיצד להתמודד עם חקירות שב"כ ומשטרה. השנה, כך נכתב בכתבה, התקיים המחנה בסבב של חמישה מחוזות, בשל הביקוש הגבוה. ראש ארגון להב"ה, בן ציון גופשטיין, נכתב, מספק את

התכנים נגד ערבים, נגד האסלאם וגם נגד הנצרות. גופשטיין אומר כי "המטרה בסופו של יום להקים מכינה קדם צבאית ולעודד הצעירים לעשות שירות מועיל למען הכלל ולחנך נגד התבוללות ובעד אהבת הארץ".

[קכג'] **כתבתו של אלישע בן קימון "קייטנת הגבעות: הצצה נדירה למחנה האימונים של ארגון הימין הקיצוני להב"ה" מיום 30.08.16, מצ"ב ומסומן כנספח קכג'.**

ניתן לקרוא את הכתבה ולצפות בסרטון המראה את הפעילות במחנה הקיץ, ואשר כלול בכתבה באמצעות הקישורית: www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4847632,00.html

163. כתבה זו מבהירה היטב את שיטות הפעולה של המשיב 4, אשר מנצל ללא בושה בני נוער, לרבות נוער במצוקה. רבים ממי שנוטלים חלק בפעילות הארגון היא בני הנוער, מקצתם חרדים לשעבר, מקצתם פליטי מסגרות שונות, חלקם גרים בשכונות תפר בירושלים שיש בהן חיכוך גבוה עם מזרח העיר ותושביה, חלקם מוכרים לאנשי קידום נוער של עיריית ירושלים. בני הנוער מלווים בדרך כלל ב"מבוגרים אחראים", שמורים לפעילים להסיר את חולצות הארגון כאשר מתפתחות סיטואציות אלימות, והמבוגרים עצמם – ובראשם המשיב 4 - נעלמים מהשטח על מנת להימנע ממעצר וחקירה, כאשר הם מותירים מאחור את בני הנוער, המואשמים בסוף ונושאים באחריות למעשי שולחיהם.

164. ביום 30.8.16 פנו העותרים למשיבים במכתב בו צוין כי לטעמם של העותרים, האופן בו פועל ארגון להב"ה הינו של ארגון פשיעה, כאשר העבירות המבוצעות על ידי המשיב 4 ופעילי להב"ה מבועות במסגרת מאורנת של ארגון פשיעה. לפיכך יש לפעול כנגדו וכנגד המשיב 4, העומד בראשו, בהתאם להוראות חוק המאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג – 2003.

[קכד'] **פניית העותרים בענין הגדרת להב"ה כארגון פשיעה מיום 30.8.16, מצ"ב ומסומן כנספח קכד'.**

[קכה'] **תזכורת ששלחו העותרים בענין הגדרת להב"ה כארגון פשיעה מיום 19.12.16, מצ"ב ומסומן כנספח קכה'.**

[קכו'] **אישור קבלה מיום 9.1.17 מלשכת המשיב 1, לפיה הועבר הענין לטיפול המשיב 2, מצ"ב ומסומן כנספח קכו'.**

165. ביום 30.08.16, קיימה ב"כ העותרים פגישה עם מפקד מחוז ירושלים במשטרה שעסקה בנושאים שונים, בין היתר גם בנושא מקרי האלימות הקשה כנגד ערבים על ידי פעילי להב"ה ומשטר הטרור שהם משליטים במרכז העיר. בפגישה ציינה ב"כ העותרים את הפחד שחשים ערבים מלהסתובב במרכז העיר בעיקר בערבי חמישי, בעקבות ההסתה האלימה של אנשי להב"ה, אולם מפקד מחוז ירושלים ציין שאותו "לא מעניינות תחושות". כשנשאל מפקד המחוז מדוע השוטרים לא פועלים כנגד צועדים שמשמיעים קריאות גזעניות חמורות במרחב הציבורי, הוא השיב כי לפי הנחיית הפרקליטות, רק הקריאה "מוות לערבים" היא בלתי חוקית ואין כל מגבלה על השמעת קריאות אחרות כגון "ערבי תיזהר, אחותי זה לא הפקר".

באותו מעמד, נמסרה למפקד מחוז ירושלים במשטרה, תזכורת בעניין פניית העותרים מיום 13.07.16. בין היתר צוין בתזכורת, כי על אף שעד לאירוע מיום 13.07.16 הגיש תלונה במשטרה, המשטרה טרם יצרה עמו קשר. עוד צוין כי תקיפות של ערבים במרכז העיר נמשכות ביתר שאת במועדים בהם נוהגים פעילי להב"ה להתכנס במקום. כן כללה הפנייה תיאור של אירוע האלימות מליל 4-5 לאוגוסט.

[קכז'] פניית העותרים למשטרה מיום 30.8.16, מצ"ב ומסומן כנספח קכז'.

166. ביום 04.09.16 השיבה המשטרה כי אין בידיה תיעוד של תקיפת עובד פאב הבירמן מיום 09.06.16 וכי על הקורבן להעביר את פרטיו ואת תלונתו על מנת שהמשטרה תוכל לבדוק את הדברים.

[קכח'] תשובת סנ"צ עו"ד גלעד בהט, קצין אח"מ מרחב ציון מיום 04.09.16 מצ"ב ומסומן כנספח קכח'.

167. בעקבות הפגישה ביום 30.8.16 פנו העותרים ביום 07.09.16 למשיבים 1 ו-2 וביקשו כי ינחו את משטרת ישראל כי האמירות המסיתות שקוראים פעילי להב"ה במרחב הציבורי, הינן אמירות בלתי חוקיות אשר מסיתות לגזענות ולאלימות ואשר יש בחלקן איום לאלימות ופגיעה ברגשי דת, כהגדרת סעיפים 144א, 144ב, 192 ו-173 לחוק העונשין בהתאמה, ואשר יש בהן תמיכה בארגון טרור בהתאם להכרזת ממשלת ישראל מיום 24.03.94 על התנועות "כך" ו"כהנא חיי" כארגוני טרור לפי סעיף 4(ז) לפקודה למניעת טרור.

פניית העותרים כללה את רשימת הקריאות שנוהגים הפעילים, ואחרים לקרוא במפגשיהם ובצעדותיהם ובהן: "יהודי נשמה, ערבי בן זונה, "ערבי בן זונה, "ערבי תיזוהר, אחותי שווה יותר, "ערבי תיזוהר, אחותי זה לא הפקר, "בנות ישראל לא לישמעאל, "עוד כהנא חי, "כהנא צדק, "מוחמד לא נביא, הוא סתם עוד ערבי, "מוחמד מת."

כן כללה הפנייה קריאות אשר פורסמו והופצו בציבור על גבי מדבקות, פרסומי דפוס ואינטרנט של המשיב 4 וארגון להב"ה: "אל תעז אפילו לחשוב על יהודיה" ו"אל תתעסק עם אחותי."

לפנייה צורפו גם שלושה סרטונים שצולמו ביום 01.09.16 בירושלים. שני סרטונים מתעדים את צעדת השנאה שקיימו עשרות הפעילים במרכז העיר. בסרטון נוסף נראה המשיב 4 כשהוא מנצח על שירת שירי הלל לרב כהנא מפי פעיליו בכיכר מרכזית בירושלים. יצוין כי צעדות כמו אלה המתועדות בסרטונים הינן אירועים המתרחשים דרך שגרה.

[קכט'] פניית העותרים מיום 7.9.16, מצ"ב ומסומן כנספח קכט'.

[קל'] אישור קבלת המכתב בלשכת המשיב 1 מיום 7.9.16 והודעה שהוא הועבר לטיפול פרקליט המדינה, מצ"ב ומסומן כנספח קל'.

[קלא'] אישור קבלת המכתב בלשכת המשיב 2 מיום 25.9.16 והודעה שהוא הועבר לטיפול המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), מצ"ב ומסומן כנספח קלא'.

168. יצוין כי לא נתקבל מענה מהותי לפניית העותרים, גם לאחר משלוח תזכורת מיום 7.12.16.

[קלב'] תזכורת העותרים מיום 7.12.16, מצ"ב ומסומן כנספח קלב'

169. ביום 24.11.16 תועדה צעדה נוספת של המשיב 4 וארגון להב"ה ברחוב יפו בירושלים, במהלכה הושמעו קריאות גזעניות ומאיימות נגד ערבים ובכלל זה "ערבי תיזהר, אחותי זה לא הפקר".

סרטון המתעד את הצעדה מיום 24.11.16 נכלל בתקליטור המצורף כנספח א'.

170. ביום בו פרץ גל השריפות שפקד את הארץ, ביום 22.11.16, פרסם המשיב 4 בדף הפייסבוק שלו (לו היו באותה עת מעל 44,000 עוקבים), את הפוסט הבא, המאשים את כלל ציבור אזרחי ישראל הערבים בהצתת השריפות:

מסכימים? שתפו!

171. המשיב 4, השולט בפרסום התגובות בדף הפייסבוק שלו, עודד את העוקבים להגיב ולשתף את הפוסט המסית ואיפשר להם לפרסם תגובות גזעניות ואלימות, ובכך נתן במה אף להסתה זו, בפני קהל של עשרות אלפי עוקבים וכלל המשתמשים, באשר העמוד כאמור פתוח לציבור הרחב. בין היתר נתן המשיב 4 במה לתגובות הבאות:

"שישרף להם הכפר", ימח שמם שישרפו חים אמן", "צריך לתפוס את הנולות. הערבים ולסרוף להם את הידים קמו השעודיה לגנב כקורתים כף יד" ו-"צריך להעיף אותם לכל הרות זבלים". (כל השגיאות במקור)

172. מספר ימים לאחר מכן, ביום 25.11.16, פרסם בן המשיב 4 את הפוסט הבא, המאשים שוב, את הציבור הערבי כולו בהצתת השריפות ואף קורא לפעולת "להבה יהודית אמיתית" נגדם:

הגיע הזמן ללהבה יהודית אמיתית שתכבה את המציתים

173. המשיב 4 הנוהג באופן תדיר לפרסם ידיעות בדבר עבירות שעבר לכאורה אדם ערבי ולהשליך ממנו על כלל הציבור הערבי על מנת להשחיר את פניו של הציבור הערבי כולו, פרסם ביום 29.11.16 פוסט הכולל את הכיתוב "בדבר אחד הם טובים – שקר!" ומתחת ידיעה שכותרתה "ערבי שטען שהותקף על ידי יהודי הודה כי שיקר".

174. באופן דומה, פרסם המשיב 4 ביום 04.12.16 פוסט הכולל את הכיתוב "אל תיסעו איתם! ונשמרתם מאוד" ומתחת ידיעה שכותרתה "מזעזע: נהג מונית ערבי פגע בנערה חרדית".

175. ביום ה- 11.1.2017, יומיים לאחר פיגוע הדריסה הרצחני בארמון הנציב בירושלים בו דרס נהג משאית פלסטיני צוערים מבה"ד 1, ניצל המשיב 4 את המומנטום, פרסם פוסט ויצא במבצע גיוס כספים על מנת להדפיס ולהפיץ ברחבי הארץ מאה אלף מדבקות הקוראות לאי העסקת ערבים:

ממלאים את הארץ במדבקות!

היו שותפים איתנו במאבק למען עבודה עברית המצילה חיים. אנחנו רוצים להדפיס בשלב ראשון 100,000 מדבקות כאלה בעלות של 8,000 ש"ח כדי להעביר את המסר לעם ישראל.

היו שותפים איתנו בהדפסה.

קפטרים היום

את המחבל של מחר

לדיווחים ותרומות: 079-9130000 | leava.co.il **להבה**

176. בהעדר החלטה על העמדתם לדין של המשיב 4 וארגון להב"ה ולאור הימשכותה של ההסתה הפרועה על ידם, פנו העותרים ביום 16.01.17 למשיבים 1-2 וביקשו את העמדתם לדין בגין פרסום הפוסטים לעיל, כמו גם פניות העבר של העותרים. על פניה זו לא נתקבל מענה מהותי.

[קלג'] פניית העותרים מיום 16.1.17, מצ"ב ומסומן כנספח קלג'

[קלד'] תשובת המשיב 1 מיום 24.01.17 כי הפנייה התקבלה והועברה לטיפול לשכת המשיב 2, מצ"ב ומסומן כנספח קלד'

[קלה'] תשובת המשיב 2 מיום 29.01.17 כי הפנייה התקבלה והועברה לטיפול המחלקה לתפקידים מיוחדים, מצ"ב ומסומן כנספח קלה'

177. ואכן, בחודש מאי 2017 כבר נצפו ותועדו מדבקות כאלה, מודבקות במרחב הציבורי. כך למשל מדבקה זו אשר צולמה בתחנת הרכבת הקלה בירושלים ביום 24.5.2017:

ביום 24.5.17 פנו העותרים לעיריית ירושלים ודרשו את הסרת המדבקות הגזעניות.

178. במהלך סוף השבוע שבין ה-14.01.17-13.01.17 נחסם עמוד הפייסבוק של המשיב 4 על ידי חברת פייסבוק לתקופה של 30 יום, ככל הנראה בשל תלונות משתמשים על תכנים מסיתים ופוגעניים (כך על פי הודעתו של המשיב 4). בד בבד, פתח המשיב 4 דף פייסבוק אחר הנושא את שמו ואף

משתמש בעמוד אישי קודם, אליהם הוא ממשיך להעלות תכנים מסיתים. הדף החדש זכה תוך ימים ספורים לאלפי עוקבים.

179. מספר ימים לאחר מכן חילקו פעילי להב"ה כרוזים הקוראים לפיטורי נהגי אוטובוס פלסטינים המועסקים על ידי "אגד תעבורה" בקו לקרית ארבע. הכרוזים מכילים את הלוגו הרשמי של חברת "אגד תעבורה" ובתחתית מופיע לוגו "להבה" ותחתיו מספר הטלפון וכתובת אתר האינטרנט של הארגון.

הכרוז שחולק כולל הסתה חמורה ומבישה נגד הציבור הפלסטיני המוצג כמי שאין לבטוח בו ולהעסיקו. נהגי האוטובוס הפלסטינים, על פי מודעה זו, גורמים לפיגועים ומטרידים בנות יהודיות.

180. בראיון של המשיב 4 לגלי צה"ל מיום 23.1.17, הסביר המשיב 4 את הרעיון מאחורי הקמפיין והפצת הכרוז וחזר על המסרים המכלילים והגזעניים הגלומים בו תוך כדי שהוא מצייין כי לא ניתן להפקיד אוטובוס מלא חיילים בידי נהג ערבי. עוד הוסיף גופשטיין, כי הוא "משתדל לא להיעזר במקומות שמעסיקים אנשים שיכולים להיות מחבלים". נהג אוטובוס ערבי שהתראיין באותה הזדמנות צייין כי יש תקיפות של נהגים ערבים על רקע מוצאם – הן אלימות מילולית הכוללת קללות קשות והן אלימות פיזיות.

ניתן לקרוא את הכתבה ולהאזין לראיון גם באמצעות הקישורית: [http://glz.co.il/1064-](http://glz.co.il/1064-95298-HE/Galatz.aspx)

[95298-HE/Galatz.aspx](http://glz.co.il/1064-95298-HE/Galatz.aspx)

181. ביום 23.01.17, פנו העותרים למשיבים 1-2, וביקשו כי המשיב 4 ופעיליו ייחקרו בגין פרסום כרוז זה בחשד להסתה לגזענות ולשידול לעבירה על חוק שוויון הזדמנויות בעבודה, תשמ"ח-1988. כן ביקשו העותרים כי תתקבל ללא דיחוי נוסף החלטתם בדבר העמדתם לדין של המשיב 4 וארגון להב"ה בעבור האירועים נשואי פניותיהם מן השנים האחרונות. הפנייה לא נענתה בתשובה מהותית.

[קלו'] פניית העותרים מיום 23.1.17 בענין הכרוז, מצ"ב ומסומן כנספח קלו'

[קלז'] אישור קבלת המכתב בלשכת המשיב 1 מיום 24.1.17 והודעה כי עבר לטיפול פרקליט המדינה, מצ"ב ומסומן כנספח קלז'

[קלח'] אישור קבלת המכתב בלשכת המשיב 2 מיום 06.02.17 והודעה כי הפנייה הועברה לטיפול המחלקה לתפקידים מיוחדים, מצ"ב ומסומן כנספח קלח'

יצוין כי הכרוז הועלה לאתר ארגון להב"ה וצורף לו העתק כתבה שפורסמה באתר האינטרנט של גלי צה"ל וקישורית לראיון עם המשיב 4 בגלי צה"ל.

182. ביום 08.02.17 התקיימה בגלריה ברבור בירושלים הרצאה של מנכ"לית שוברים שתיקה, הגב' יולי נובק. בעקבות פרסומים ברשתות החברתיות אודות הפגנת להב"ה המתוכננת במקום במחאה על האירוע, התארגנו פעילים וארגונים ירושלמיים להפגנת סולידאריות בין יהודים לערבים ותמיכה בגלריה, אל מול מפגיני להב"ה. בין מארגני ומשתתפי הפגנת התמיכה היו גם אנשי העותר 2.

בזמן קיום ההרצאה בתוך הגלריה, הפגינו ברחוב הסמוך פעילי ארגון להב"ה וביניהם המשיב 4 ומולם הפעילים הירושלמים כאשר המשטרה חוצצת בין הצדדים. בשלב כלשהו, איגפו מספר פעילי להב"ה את המפגינים האחרים, התמקמו מאחוריהם והחלו להשחית את השלטים שהביאו עמם. אז החל אחד מפעילי ארגון להב"ה, נער שכיסה את פניו באמצעות החולצה שלבש, להכות את קהל תומכי הגלריה באמצעות מקל דגל להב"ה גדול שהחזיק בידו. בין הנפגעים, עובדת העותר 2 שנפגעה בפניה. שוטר שנכח במקום הרחיק את הנער אך סירב לתעד את פרטיו חרף בקשת עובדת העותר 2.

אירוע זה ממחיש היטב, שוב, כי ההסתה מצד המשיב 4 ופעילי ארגון להב"ה אינה נופלת על אוזניים ערלות וכי פעילותם רוויית השנאה מעודדת אלימות ומביאה בפועל לאירועים אלימים. למרבה הצער, אין זו הפעם הראשונה שדווקא פעילי ותומכי להב"ה שהם קטינים, הם אלו אשר בסופו של דבר מבצעים את מעשי האלימות.

כתבתו של יאיר שרקי בחדשות ערוץ 2 "עימות בין שוברים שתיקה ללהב"ה" - www.mako.co.il/news-israel/local-q1_2017/Article-77dafdff60f1a51004.htm

183. ביום רביעי 15.3.2017 הועלה לרשת, באתר האינטרנט של ארגון להב"ה, סרטון המזהיר נשים יהודיות מפני התרועעות עם גברים ערבים תוך הסתה לגזענות נגד הציבור הערבי כולו ותוך פנייה מאיימת אל ציבור הגברים הערבים.

בסרטון מופיע המשיב 4 ולצידו מאיר מזרחי, בעבר מוניהר מונזר, חייל צד"ל לשעבר, מוסלמי שהתגייר. בסרטון מבקש גופשטיין ממזרחי כי יפנה לבנות ישראל ויסביר להן מדוע אסור להן להתרועע עם ערבים וכן כי יפנה לקהל הערבי ויסביר לו מדוע אסור לו לעמוד בקשר עם בנות יהודיות. בין היתר נאמרים בסרטון הדברים הבאים:

גופשטיין: "אני רוצה שתגייד לבנות שלנו, בנות יהודיות שגדלו בבתים יהודים, שתגייד להן למה לא לצאת עם ערבים. תספר להן"

מזרחי: "הערבי, הוא יפתה אותך באוטו שלו, בכמה גרושים שיש לו.. כמה תישארי אתו? יום, יומיים, שלוש, ארבע, שנה, שנתיים, עשר, עשרים? את תצטערי, למה את בת של מלך. בת של מלך לא הולכת עם הערבי. הערבי, בחיים הוא לא יכבד אותך. קודם כל לא הדת שלך. הוא לא מהעם שלך. הוא יקשור אותך בבית והשכנים ישמרו עליך ואמא שלו תשמור עליך. כשהוא יצא לעבודה כל השכנים וכל הכפר שלהם ישמרו עליך. מה זה ישמרו עליך, לא בקטע טוב. בקטע רע, שלא תברחי להם. אפילו במטבח לעשות כלים לא יתנו לך, למה את בשבילהם, את אויב"

גופשטיין: "אני רוצה גם שתגייד משהו לערבים. תגייד להם אנחנו לא נלחמים בכם. מי שנלחם בנו, אנחנו אויבים שלו, אנחנו נילחם בו עד הסוף, כמו שנלחמת בלבנון. אבל גם לאחרים, את הבנות שלנו תשאירו לנו. תגייד להם את זה בשפה שהם מבינים"

במהלך חלק זה של הסרטון נראה גבר בעל חזות ערבית מכה אישה מכות נמרצות. בהמשך, מזרחי ממשיך ומדבר בערבית תוך כדי שמופיעות כתוביות בעברית אשר הצופה מבין כי מופיע בהן תרגום דבריו:

"כמו שאתם לא רוצים שאף אחד יתקרב לבנות שלכם... גם אנחנו לא רוצים שאתם תתקרבו לבנות שלנו. עד עכשיו אנחנו מדברים אליכם יפה. אנחנו העם הנבחר. אתם בתוכם יודעים את זה אבל לא מצהירים את זה. אנחנו דורשים ממכם שתעזבו את הבנות שלנו ואם לא תעזבו את הבנות שלנו בטוב, אנחנו יודעים לגרום לכם לעזוב אותם בדרך אחרת. גם לנו יש כח, אבל אנחנו, להבדיל מכם, לא מתחילים במלחמה אלא בשלום. זאת הסיבה היחידה שאנחנו לא מתקרבים אליכם, בינתיים" (ההדגשות במקור)

בין היתר מופיעים כרקע בסרטון צילומים מקייטנת להב"ה בהם נראים חניכי להב"ה מכים ומתאגרפים.

הסרטון ניתן לצפייה בערוץ היוטיוב של המשיב 4 ובאתר להב"ה באמצעות הקישוריות הבאות:

<https://www.youtube.com/watch?v=4-aBvzieZvQ>

<http://leava.co.il/http://leava.co.il/מאיר-מזרחי-גר-צדק-לוחם-צדל-לשעבר-מסביר>

הסרטון נכלל בתקליטור שמצורף כנספח א'.

להלן צילום מסך של ערוץ היוטיוב של המשיב 4 בו מופיע הסרטון:

184. ביום 28.3.17 פנו העותרים אל המשיבים 1-2 בגין סרטון מסית זה בו נתבקשו המשיבים לפתוח בחקירה בעניין הסרטון, כמו גם לקבל החלטה בנוגע לכל הפניות שהפנו העותרים בעניין המשיב 4.

185. ביום 4.4.17 נשלח מכתב מלשכת היועץ המשפטי לממשלה לפיו הפנייה הועברה לטיפול פרקליטות המדינה. לא נתקבלה כל התייחסות מהותית לפנייה.

[קלט'] פניית העותרים מיום 28.3.17 מצ"ב ומסומן כנספח קלט'

[קמ'] תשובת לשכת היועץ המשפטי לממשלה מיום 4.4.17 לפיה עבר לטיפול פרקליט המדינה מצ"ב ומסומן כנספח קמ'

[קמא'] תשובת לשכת פרקליט המדינה מיום 30.4.17 לפיה עבר לטיפול המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) מצ"ב ומסומן כנספח קמא'

186. על רקע העדר טיפול ראוי של המשטרה בתקיפות ערבים ע"י פעילי להב"ה, שלח ביום 18.4.17 העותר 2 פנייה למשיבה 3 בה קבל על המחדל המשטרתי בחקירת מקרי תקיפה על רקע גזעני של ערבים ועל כך שהמשטרה אינה מטפלת כראוי במקרים אלה. במכתב הובאו דוגמאות למקרי תקיפה שלא זכו למענה ראוי מצד המשטרה.

[קמב'] פניית העותרים מיום 18.4.17 מצ"ב ומסומן כנספח קמב'

[קמג'] תשובת קצין תלונות הציבור בלשכת סמפכ"ל המשטרה מיום 26.4.17 לפיה הנושא עבר לטיפול קצינת תלונות ציבור במחוז ירושלים מצ"ב ומסומן כנספח קמג'

187. בשיחה טלפונית של היחידה לתלונות הציבור של המשטרה עם ב"כ העותרים, נתבקשו העותרים להעביר פרטים מדויקים יותר אודות מקרי התקיפה. לבקשת המשטרה, העבירו העותרים ביום 18.5.17 למשטרה פרטים נוספים אודות המקרים שנזכרו בפנייה.

[קמד'] פניית העותר מיום 18.5.17 מצ"ב ומסומן כנספח קמד'

188. **תקיפת ערבים על ידי תומכי להב"ה בבאר שבע:** ביום 23.4.17 פורסם כי הוגשו כתבי אישום כנגד ששה תושבי באר שבע בגין תקיפת ערבים על רקע לאומני בשש תקריות שהתרחשו מאז חודש דצמבר 2016. על פי הפרסומים, מטרת חברי החוליה היתה למנוע מערבים לנהל מערכות יחסים עם יהודיות. מחקירתם עלה שהתקיפות היו במטרה "למנוע התבוללות". באחד המקרים דקר אחד הנאשמים גבר ערבי שבילה עם יהודיה, ובמספר מקרים אחרים הכו התוקפים גברים כאלה והזיקו לכלי הרכב שלהם. בחלק מן המקרים הותקפו גברים ערבים ששהו לבדם ולא היה ידוע לתוקפים כלל על כל קשר בינם לבין אישה יהודיה.

לפי הודעת השב"כ, חלק מהנאשמים צפו בתכנים של ארגון הימין הקיצוני להב"ה. אחד הנאשמים אף הגדיר עצמו כ"תומך בארגון", אך לא היה פעיל בו.

[קמה'] הכתבה "ששה תושבי באר שבע, בהם שני חיילים, הואשמו בתקיפת ערבים ממניע לאומני" בעתון הארץ מיום 23.4.17 מצ"ב ומסומן כנספח קמה'.

ניתן לקרוא את הכתבה בקישורית הבאה :

<http://www.haaretz.co.il/news/law/1.4038366>

[קמו'] הודעה של השב"כ מתוך אתר האינטרנט של השב"כ מיום 23.4.17 מצ"ב ומסומן כנספח קמו'.

189. בכתב האישום כנגד אחד הנאשמים (רז בן שלום עמיצור, שהואשם בין היתר בתקיפה ופציעה בנסיבות מחמירות המהווה מעשה טרור, תקיפה בנסיבות מחמירות המהווה מעשה טרור, חבלה בכוונה מחמירה המהווה מעשה טרור) מצוין כי הנאשם "החליט לפגוע באנשים ממוצא ערבי השוהים בחברתן של נשים יהודיות, וזאת במטרה לעורר בקרבם פחד ובהלה וכדי למנוע קשרים אישיים בין הערבים ליהודיות." בכתב האישום מתואר ארוע דקירה של ערבי "בשל העובדה

שהוא ערבי ששהה בחברת אשה יהודיה. " עוד מצוין בכתב האישום כי הנאשמים יצאו "לחפש ערבים ששוהים עם יהודיות ולהפחידם כדי שלא ישהו עם יהודיות."

עוד מצוין כי אחד התוקפים ציין כי "הערבים יוצאים עם יהודיות ויהודייה היא בת מלך". זוהי בדיוק הרטוריקה של להב"ה, ראו למשל:

יהודייה יקרה:
את בת שיל מלך!
תזעזעבי על זה שוב !!
את יכולה למנוע את זה
עכשיו !

יותר מ-50,000 יהודיות נמצאות בשבי הערבי ועוברות התעללות יום יומית על היותן יהודיות ! זה הזמן שלנו לעצור את זה !
יהודיות יקרות זה הכל תלוי בק אתן יכולות למנוע את זה עכשיו ולהגיד

לא!

ידוע לכם על מקרה התבוללות ?
דווחו לנו למספר- 054-849-7687
Leva.co.il

הצטרפו גם לקבוצת "הוואטסאפ" שלנו שלחו שם וניר למספר- 058-543-7398

בס"ד

יְהוּדִיָּה, תְּפַנֵּי מִי שֶׁאֵת בַּת שֶׁל מֶלֶךְ!

זכית להיות בת לעם גדול, נבחר וקדוש - עם ישראל.
מניסיון מר ומתוך אהבה רבה, אנחנו ממליצים לך בחום:
אל תצאי עם ערבים או גויים!

את לא צריכה להיות דתיה כדי להבין עד
כמה טוב להיות יהודיה גאה.
את לא חייבת להיות דתיה כדי לרצות שילדך יקרא
"שמע ישראל" ולא "אללה הוא אכבר".
הזהרי מהגוי המחפש רק להשפילך!
יהודיה יוצאת רק עם יהודי!
ארגון להב"ה,
מניעת תבולות ארץ קודש.

להבה   לפרטים ולתמונות חפשי אתם בסייטבוק
או צרו עמנו קשר בטלפון: 054-8497687

במקרה אחר בו הואשם, צעק הנאשם תוך שהוא תוקף ערבי "אל תלך עם יהודיות, את אחות שלנו" – מה שכמובן מזכיר את הסיסמא של להב"ה – "אל תתעסק עם אחותי," "ערבי תיזהר, אחותי זה לא הפקר."

[קמז'] כתב האישום כנגד רז בן שלום עמיצור, אחד הנאשמים, מצ"ב ומסומן כנספח קמז'.

190. בימים אלה מחלקים פעילי להב"ה בראשות המשיב 4 במרכז ירושלים פליירים כגון אלה:

191. ביום 22.6.17 ארע ארוע חמור במהלך התכנסות של פעילי להב"ה בככר ציון במרכז ירושלים. בשעה 22:30 התכנסו כ-20 פעילים, רובם בני נוער, אליהם נלוו המשיב 4 וכן מספר מבוגרים נוספים. לאחר שהקבוצה חזרה לככר ציון מהצעדה הקבועה שלהם (תוך השמעת קריאות "ערבי תיזהר אחותי זה לא הפקר"), סביב השעה 23:00, חלפו במקום 3 צעירים ערבים. פעילי להב"ה החלו להטריד אותם והחלו חילופי קללות. אחד מפעילי להב"ה דחף את אחד הערבים, שהתגוננו ואז החלו לברוח מההמון שהחל לסגור עליהם. פעילי להב"ה החלו לרדוף אחרי הערבים, בארוע שבנס לא הסתיים בלינץ'. הערבים הגיעו לניידת מג"ב שעמדה לא רחוק וביקשו את סיועו של השוטר שהיה שם. ההמון המוסת טען כי הערבים החלו בתקיפה ודרשו שהשוטר יעצור את הערבים. השוטר ביקש מהערבים להזדהות ולא עשה דבר לא מול התוקפים. המהומה התחדשה והערבים שוב ברחו לכיוון ככר החתלות ורחוב בן סירא, שם נתפס אחד הערבים בידי ההמון, בתוכו גם פעילי להב"ה, שהחלו לבעוט בבחור הערבי. חבריו של הבחור החלו להשליך אבנים וההמון התפזר. מאבטח של אתר הבנייה הסמוך יצא עם נשק שלוף וצעק שיחדלו ובשלב זה הגיעו שני שוטרים שעצרו את הערבים אך לא עשו דבר כלפי היהודים. אחד מהערבים נזקק לטיפול רפואי והובהל באמבולנס לבית חולים.

סרטון המתאר את התקיפה, מתוך כתבתו של ניר חסון בהארץ מיום 29.6.17 "עשרות משתתפי מצעד של ארגון להב"ה בירושלים היכו קשות צעיר פלסטיני", כלול בתקליטור נספח א'.

[קמח'] תצהירו של יניב יורקביץ שנכח במקום והיה עד לתקיפה, מצ"ב ומסומן כנספח קמח'.

192. ארוע חמור זה מתרחש כדבר שבשגרה במרכז ירושלים, בירת ישראל. ואין פוצה פה ומצפצף.

ה. סיכום תגובות המשיבים לפניית העותרים

193. בחלק זה פרשנו בהרחבה את מסכת ההתבטאויות החמורות של המשיב 4 שיש בהן הסתה לגזענות והסתה לאלימות. הראינו כי ההתבטאויות לא נותרו על הנייר אלא הפכו למעשים אלימים חמורים ביותר, שלא קיבלו מענה מצד רשויות אכיפת החוק.

194. למען הנוחות, מצורפת כנספח טבלה המרכזת את אירועי ההסתה שתועדו על ידי העותרים, פניות העותרים בעניינין והטיפול בהן על ידי המשיבים, המראה את מחדלם של המשיבים מלטפל בפניותיהם הרבות מספור של העותרים.

[קמט'] **טבלת ארועי ההסתה, פניות העותרים וטיפול הרשויות בפניות אלו, מצ"ב ומסומן כנספח קמט'.**

195. **בשבע השנים האחרונות שלחו העותרים למשיבים 1-2 כ-45 פניות, עליהן נתקבלו רק שש תשובות שאינן בגדר אישור קבלת המכתב:**

א. **תשובה אחת מיום 03.10.11** נוגעת לכשש פניות העותרים, בה הובטח כי הפניות נבחנות "לעומקם של דברים" וכי "לאחר גיבוש חוות דעת מקיפה" יתקבל מענה מפורט;

ב. **תשובה שנייה מיום 23.03.14**, בה עודכנו העותרים כי פניותיהם מצויות בטיפול וכי יעודכנו בכל החלטה שתתקבל בנושא;

ג. **תשובה שלישית מיום 20.07.15**, בה עודכנו העותרים כי ממצאי החקירה בתיק נבחנו בפרקליטות והועברו למשטרת ישראל להשלמות חקירה ולפיכך טרם התקבלה החלטה בדבר העמדה לדין;

ד. **תשובה רביעית מיום 16.09.15**, בה עודכנו העותרים כי השלמות חקירה נבחנו בפרקליטות והועברו פעם נוספת למשטרת ישראל לצורך השלמות חקירה נדרשות. כן עודכנו העותרים ביחס לפנייה בעניין קונקרטי של הסתה לפגיעה בכנסיות, כי התיק הועבר למשטרה עם הנחיות המשיב 2;

ה. **תשובה חמישית, מיום 24.12.15**, נוגעת לפנייה קונקרטית נוספת של העותרים אודות הסתה של המשיב 4 כנגד נוצרים, בה עודכנו כי התיק הועבר למשטרה עם הנחיות המשיב 2;

ו. **תשובה ששית, מיום 27.07.16**, שהתקבלה בהמשך למכתב התראה לפני נקיטה בהליכים משפטיים שנשלח יומיים קודם לכן. בדומה לתשובות הקודמות, גם תשובה זו הינה כללית ולקונית ואינה מחדשת דבר. בין היתר נכתב בתשובה זו כי הנושא נבחן וכי הפרקליטות אינה מקלה בו ראש כלל ועיקר.

196. **בכל המקרים האחרים התקבלו תגובות טכניות בלבד המעידות כי הפנייה התקבלה והועברה לטיפול הגורם המתאים בפרקליטות המדינה, או שלא נתקבל מענה כלל.**

197. מיעוט תשובות גורמי התביעה ותוכנן מלמדים על גרירת הרגליים ועל חוסר סבירות בהתנהלותם של גורמי התביעה מול ארגון להב"ה והעומד בראשו כפי שיפורט בהרחבה בפרק המשפטי. בתוך כך, ניתן לראות כי גם במקרים הספורים לגביהם נמסר כי הוחלט לפתוח בחקירה פלילית, נמנעים גורמי התביעה במשך שנים ארוכות מקבלת החלטה בדבר העמדה לדין.

הטיעון המשפטי

198. הפרק העובדתי שנפרש בהרחבה לעיל מבהיר שני אלה. מחד, המשיב 4 עוסק מזה שנים בהסתה שיטתית וחמורה כנגד הציבור הערבי, כנגד נוצרים וכנגד הקהילה הגאה. התבטאויות אלה עולות כדי הסתה לאלימות וגזענות ולפיכך יש להעמידו לדין. מאידך, המשיבים 1-2 נוקטים בסחבת אינסופית, ונמנעים מלקבל החלטה לגבי העמדתו לדין של המשיב 4, למרות אינספור מקרים המצדיקים את העמדתו לדין. סחבת זו מקבלת משנה חומרה לנוכח העובדה שההסתה של המשיב 4 מתרחשת באופן שיטתי ובלתי פוסק, לנוכח העובדה שלהסתה נחשפים עשרות אלפי אנשים, רבים מהם צעירים ונוחים להשפעה, כאשר במקרים רבים עוברים המוסתים ממילים למעשי אלימות נגד ערבים, שאינם מקבלים מענה ראוי מצד המשיבה 3.

199. דרך הילוך הטיעון המשפטי תהיה כדלקמן: ראשית, נראה כיצד פעילות המשיב 4 וארגון להב"ה מהוות הסתה לגזענות והסתה לאלימות, כאשר לשם המחשה יובא ניתוח משפטי של מספר דוגמאות לדברי הסתה לגזענות ו/או אלימות. שנית, נבהיר כי המשיבה 3 אינה מתנהלת כראוי אל מול ההתנהלות הגזענית של פעילי להב"ה. שלישית, נעמוד על כך שארגון להב"ה מתפקד כארגון פשע ועל כן יש לבחון את פעולותיו ואת פעולות המשיב 4, העומד בראשו, באופן זה. רביעית, נעמוד על אי הסבירות הקיצוני המתבטא במשך הזמן הנדרש לפרקליטות על מנת לגבש החלטה לגבי הגשת כתבי אישום בנוגע למעשי ההסתה המתוארים בפרק העובדתי, המצדיק את התערבותו של בית המשפט הנכבד.

א. עבירות ההסתה

200. חופש הביטוי הוא אחד מערכי היסוד של כל שיטה דמוקרטית. "בלא דמוקרטיה אין חופש ביטוי, ובלי חופש ביטוי אין דמוקרטיה" (בג"ץ 14/86 יצחק לאור נ' המועצה לבקורת סרטים ומחזות, פ"ד מא(1) 421). חירות זו הוכרה במדינת ישראל כזכות יסוד עילאית עוד בראשית ימיה (ראו בג"ץ 75/53 חברת קול העם נ' שר הפנים, פ"ד ז(2) 871) וכיום היא מוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. חירות זו מהווה בסיס לקיומן של כל יתר החירויות והיא אינה כוללת אך את החופש להביע דעה מקובלת, אלא אף להביע דעות אשר הרוב סולד מהן (ע"ב 2/84 משה ניימן נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת האחת-עשרה, לט(2), 225, 277).

201. ואולם, קיימת תמימות דעים כי חופש הביטוי אינו זכות בלתי מוגבלת וכי לצידה עשויים לקום ערכים נוספים אשר בנסיבות מסוימות יצמצמו את גבולות חופש הביטוי (ראו למשל בג"ץ 75/53 קול העם נ' שר הפנים לעיל וכן ע"פ 2831/95 הרב עידו אלבה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 221, 221 (להלן: "פרשת אלבה").

202. בהתאם להכרה זו, קבעה הרשות המחוקקת עבירות המגבילות את חופש הביטוי ובכללן עבירת ההסתה לגזענות המעוגנת בסעיף 144 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירת ההסתה לאלומות המעוגנת בסעיף 2ד144 לחוק זה. בענין זה נאמר:

"הזכות לחופש הביטוי, אינה זכות מוחלטת. היא זכות יחסית, שיש נסיבות בהן היא נסוגה מפני עוצמתם וחשיבותם של ערכי יסוד חברתיים אחרים שהחברה מבקשת להגן עליהם, לבל יתמוטטו אושיותיה. משום כך, הזכות לחופש הביטוי מדירה עצמה מקום שבו נאמרים, בכתב או על פה, נישאים או מוחזקים, פרסומים גזעניים. אלה אינם יכולים לחסות בצילה של הזכות לחופש הביטוי באשר ענינה של חברה בת תרבות, חופשית ודמוקרטית היא להיות נקייה מגזענות ומתוצאותיה האיומות. פגיעה בחופש הביטוי לשם מניעתה של גזענות היא תכלית ראויה." (הדגשה הוספה, ט.ר.)

הכרעת הדין בת"פ (י-ם) 2225/03 מדינת ישראל נ' איתמר (בן צדוק) בן גביר.

203. גם בבג"ץ 2684/12 י"ב בחשון התנועה לחיזוק הסובלנות בחינוך הדתי נ' היועץ המשפטי לממשלה (להלן – פרשת תורת המלך) ציין המשנה לנשיאה רובינשטיין כי "חופש הביטוי אינו חזות הכל ויש להציב לו גבולות... וכשלעצמי גם סבורני כי גזענות אינה צריכה להיכלל בחופש הביטוי".

204. עבירות ההסתה הינן אפוא עבירות ביטוי, שהסכנה הגלומה בהן היא בעצם הביטוי המסית ואשר נועדו להגן על הערכים של כבוד האדם, הסדר הציבורי ותקנת הציבור (השופט ג'ובראן בפרשת תורת המלך).

1. הסתה לגזענות

205. עבירת ההסתה לגזענות נחקקה בשנות ה-80 על רקע גזענות עולה וגואה בישראל. בפרט נחקקו איסורים פליליים מפורשים כנגד הסתה, נוכח עליית ה"כחניזם" שהטיף לייסודה של מדינת הלכה יהודית "נקייה" מלא-יהודים, ואשר דגל באידיאולוגיה גזענית מובהקת, והצורך להגן על דמותה של המדינה ועל ערכי היסוד שלה מפניו. נלוו למהלך זה תיקוני חקיקה לחוק יסוד: הכנסת ולחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969.

206. על צורך זה עמד שר המשפטים דאז, משה ניסים, בדיון בהצעה לתיקון חוק העונשין כך שיכלול את עבירת ההסתה לגזענות :

"כאמור, אנו סברנו, כי כל עוד התופעה של הסתה גזענית היתה שולית, די בחוק הקיים. עם התגברות התופעה, קם צורך חינוכי וציבורי להציב בעניין זה את הגבולות לחופש הביטוי. לאמור, אם חופש הדעה וחופש הביטוי הללו מגיעים כדי הסתה, רדיפה, השפלה, גרימת מדנים או כדי מעשי עוינות או אלימות, לא נישא זאת ונראה בכך עבירה פלילית."

הישיבה ה-81 של הכנסת ה-11, ט"ז באייר התשמ"ה (07.05.85)

207. כך ציין השופט ג'ובראן בפרשת **תורת המלך** :

"עבירת ההסתה לגזענות נועדה ליצור איזון בין מספר תכליות וערכים המתנגשים זה בזה. מצד אחד, הרשת המפרסם בעבירה זו מגבילה ופוגעת בחופש הביטוי שלו... מצד שני, עבירת ההסתה לגזענות מגנה על הסדר הציבורי ועל תקנת הציבור... כמו כן, עבירה זו מגנה על ערך כבוד האדם במובנו הבסיסי והגרעיני. **הסתה לגזענות שוללת מבני אדם את תכונותיהם האנושיות בשל שיוכם הגזעי, הדתי, האתני או הלאומי. היא פוגעת בזכות הבסיסית לשוויון ובערך הכבוד האנושי של כלל הברואים בצלם. אחד מהיבטי החומרה והסכנה של הביטוי הגזעני טמון בכך שפגיעות מילולית בכבוד האדם עלולות להסלים ולהידרדר לפגיעות פיזיות.**" (ההדגשה הוספה)

208. יודגש כי מחויבותה של מדינת ישראל למאבק בגזענות אינה נובעת אך מתיקון זה לחוק וכי היא עומדת על יסודות נורמטיביים איתנים נוספים ובהם - המשפט העברי, הכרזת העצמאות, פסיקת בית המשפט העליון לאורך השנים והאמנה הבינלאומית בדבר ביעורן של כל הצורות של אפליה גזענית, משנת 1965, שאושרה על ידה בשנת 1979.

209. סעיף 144ב לחוק העונשין מגדיר את עבירת ההסתה לגזענות כך :

(א) המפרסם דבר מתוך מטרה להסית לגזענות, דינו – מאסר חמש שנים.

(ב) לעניין סעיף זה, אין נפקא מינה אם הפרסום הביא לגזענות או לא ואם היה בו אמת או לא.

210. סעיף 144א לחוק העונשין מגדיר גזענות כ-

רדיפה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות או אלימות, או גרימת מדנים כלפי ציבור או חלקים של האוכלוסייה, והכל בשל צבע או השתייכות לגזע או למוצא לאומי-אתני.

211. סעיף 34כד לחוק העונשין מגדיר מהו פרסום:

כתב, דבר דפוס, חומר מחשב או כל מוצג חזותי אחר וכן כל אמצעי שמיעתי העשויים להעלות מלים או רעיונות, בין לבדם ובין בעזרת אמצעי כלשהו.

212. סעיף 34כד לחוק העונשין קובע כי פרסום יכול להיות גם ב:

(1) דברים שבעל פה – להשמיע מילים בפה או באמצעים אחרים, בהתקלות ציבורית או במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לשמוע אותם, או להשמיען בשידורי רדיו או טלוויזיה הניתנים לציבור, או להפיצן באמצעות מחשב בדרך הזמינה לציבור, או להציען לציבור באמצעות מחשב.

(2) בפרסום שאינו דברים שבעל פה - להפיצו בקרב אנשים או להציגו באופן שאנשים במקום ציבורי יכולים לראותו, או למכרו או להציעו למכירה בכל מקום שהוא, או להפיצו בשידורי טלוויזיה הניתנים לציבור, או להפיצו לציבור באמצעות מחשב בדרך הזמינה לציבור, או להציעו לציבור באמצעות מחשב.

יסודות עבירת ההסתה לגזענות והוכחתם

213. **יסודותיה העובדתיים של עבירת ההסתה לגזענות הינם פרסום דבר המבטא גזענות. היסוד הנפשי של עבירת ההסתה לגזענות הנו מטרה להסית לגזענות.**

214. סעיף 20(ב) לחוק העונשין קובע את הלכת הצפיות: "לענין כוונה, ראיה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן." הלכת הצפיות משמעה שניתן לראות רמה גבוהה של מודעות ככוונה; זאת מתוך הבנת הקושי הראייתי שבהוכחת רצייתו של אדם כי תתממש תוצאה כזאת או אחרת (המשנה לנשיאה בפרשת **תורת המלך**). סעיף 20(ב) עיגן בחוק את הלכת הצפיות ביחס לעבירות תוצאה, אך שתק ביחס לתחולת הלכת הצפיות ביחס לעבירות מטרה.

215. בענין **אלבה** נחלקו השופטים בשאלה תחולת הלכת הצפיות על עבירות מטרה בכלל ועל עבירת ההסתה לגזענות בפרט. על אף גישותיהם השונות של השופטים, הוסכם פה אחד כי סעיף 20(ב) לחוק אינו מהווה הסדר שלילי אשר סותם את הגולל על האפשרות להשתמש בהלכת הצפיות בעבירות מטרה. גישתו של הנשיא א' ברק שהתקבלה בפסיקה קבעה כי הלכת הצפיות אינה חלה באופן גורף על כלל עבירות המטרה, אלא יש לבחון את תחולתה לגבי העבירה הקונקרטית בכל מקרה לגופו, על פי תכלית החקיקה, טיבה ומטרותיה.

216. בפרשת **תורת המלך** ציין השופט ג'ובראן כי:

"נוכח החשיבות הרבה בהעמדתם לדין של מסיתים לגזענות, ובשים לב להתפשטות תופעה מסוכנת זו בחברה הישראלית, יש מקום לבחון באופן מעמיק החלטה של הלכת הצפיות כתחליף מהותי לרכיב המטרה בעבירת ההסתה לגזענות..

לטעמי, מתקיימת שקילות מוסרית בין מי ששם לנגד עיניו מטרה להסית לבין מי שצפה כי דבריו יסיתו ברמה של ודאות קרובה. כמו כן, המסוכנות החברתית העולה ממי שמפרסם דבר תוך שהוא צופה כאפשרות קרובה לוודאי כי דבריו יסיתו לגזענות איננה נופלת ממסוכנותו של מפרסם אשר הציב לעצמו מטרה להסית לגזענות."

(ההדגשות הוספו)

217. מכל מקום, כמו בפרשת אלבה – שם נקבע כי התמלא היסוד הנפשי הרגיל של מטרה להסית לגזענות ולא היה צורך להכריע בשאלת תחולת הלכת הצפיות – כפי שנראה להלן, אף בענייננו בהתבטאויותיו של המשיב 4 מתמלא היסוד הנפשי של מטרה להסית לגזענות.

218. אשר לדרכי ההוכחה של היסוד הנפשי, ציין השופט מצא בענין אלבה כך:

"מקום שתוכנו של הפירסום כולל מסר גזעני, וכשהמטרה להסית לגזענות נלמדת מתוכו, עשוי תוכנו של הפירסום להוות ראיה לכאורה שבמפרסם התקיים גם יסוד המחשבה הפלילית הנדרשת להשלמת עבירתו." (פסקה 28)

"בבואו לפסוק אם פירסום המאמר על-ידי המערער נעשה מתוך מטרה להסית לגזענות, רשאי בית המשפט ליתן דעתו גם לנסיבות הזמן והמקום שבהן פורסמו הדברים." (פסקה 30)

219. בנוסף, בפסק דין שניתן לפני כשנה, אשר דחה את ערעורו של מנהיג הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית על הרשעתו בעבירות של הסתה לאלימות והסתה לגזענות, נקבע כי יסודות עבירות ההסתה נלמדים מתוך תוכנו של הפרסום המסית ומכלול הנסיבות:

"עבירות ההסתה מבוססות על **התבטאויות**; על **מילים**. משכך התקיימות יסודותיהם של העבירות – ובהם מובן של המילים, תוחלת הנזק שבצידן וכוונתו של הדובר – נלמדים מתוך תוכנו של הפרסום המסית, ומכלול הנסיבות:..." (ההדגשה במקור)

וכן:

"מובנו של הטקסט נבחן כפי שהוא נשמע באוזני הקהל המשולהב בזמן אמת – ולא "בתנאי מעבדה", ותוך הזקקות להגדרות מילוניות."

רע"פ 7669/15 **ראאד סלאח מחאג'נה נ' מדינת ישראל**, להלן – ענין ראאד סלאח, פס' 4-5 לפסק דינה של השופטת ברוך).

220. יש להדגיש דברים אלה:

יושם אל לב כי סעיף 144ב(ב) לחוק העונשין קובע מפורשות כי "לענין סעיף זה, אין נפקא מינה אם הפרסום הביא לגזענות או לא [...]..." כלומר, **בעבירת ההסתה לגזענות, הוכחת יסודות העבירה אינה דורשת הוכחה של תוצאה בכלל וביצועם של מעשים אלימים או גזעניים, שנגרמו כתוצאה מהתנהגותו של המפרסם, בפרט. על כן, ממילא לא נדרש להוכיח יחס חפצי מצדו של המפרסם להתממשות תוצאות אלה ואין צורך להוכיח קשר סיבתי בין הפרסום הגזעני לבין מעשי גזענות ואלימות שנגרמו כתוצאה ממנו. כל אלו אינם חלק מיסודות עבירת ההסתה לגזענות."**

(פסקה 20 לפסק דינו של הושפט גובראן בפרשת תורת המלך)

221. כך ציין גם השופט מצא בענין אלבה:

"אפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, המחייבת מודעות של המפרסם, אינה מתייחסת לפגיעה אפשרית בציבור שכנגדו מסית הפרסום, אלא רק לאפשרות שהציבור שיקבל את הפרסום יוסת בעטיו לגזענות... **השאלה אם פרסום המסית לגזענות הביא לגזענות אם לאו אינה חשובה**... הערך החברתי המוגן הוא מניעתה של עצם ההסתה. ערך זה מופר גם אם מקבל

הפרסום לא יפגע באחרים מתוך מניע גזעני, או אף לא יושפע מן הפרסום. " (עניין אלבה, פסקה 18).

דוגמאות להתבטאויות המשיב 4 שיש בהן הסתה לגזענות

222. כנלמד מן הפרק העובדתי, בן ציון גופשטיין ופעילי ארגון להב"ה מפרסמים ביטויי גזענות מתוך מטרה להסית לגזענות השכם והערב ובמשך שנים רבות. **כל ההתבטאויות שהובאו בעתירה מתייחסות באופן מובהק ומשפיל לערבים אך בשל היותם ערבים. כל זאת נעשה מתוך מטרה גזענית ברורה - לגרום לציבור להתרחק מערבים בכל היבט של חייהם.** לגישת העותרים, כל המקרים אשר פורטו בפרק העובדתי הינם מקרי הסתה לגזענות ו/או לאלימות, אולם קצרה היריעה מלנתח כאן את כולם. בחלק זה יובאו אך מספר התבטאויות של המשיב 4 שיש בהן משום הסתה לגזענות.

223. ראוי להפנות בראשית הדברים לדבריו של המשנה לנשיאה בפרשת תורת המלך המבהיר שעצם ההתייחסות השלילית המכלילה לערבים יש בה משום הסתה לגזענות:

"ברשימתי "המדינה לערביי ישראל: המאבק לשוויון"...
נדרשתי לדוגמאות של מאמצי אכיפה נגד ערבים. "הודענו כי
הכתובת 'אין ערבים – אין פיגועים' היא בבחינת הסתה
לגזענות, שכן משמעה לדעתנו כי קיומו של כל ערבי הוא
כביכול פוטנציאל לפיגוע."

א. פרסום כרזות המאשימות את כלל הציבור הערבי בגל השריפות

(סעיפים 170-172 לעתירה)

224. ביום בו פרץ גל השריפות שפקד את הארץ, ביום 22.11.16, פרסם המשיב 4 בדף הפייסבוק שלו פוסט, המאשים את כלל ציבור אזרחי ישראל הערבים בהצתת השריפות – "בבחירות הם נהרו לקלפיות, כעת הם שורפים לנו את הארץ."

225. ביום 25.11.16, ימים ספורים לאחר גל השריפות, פרסם המשיב 4 את פוסט הבא בדף הפייסבוק שלו המצוי בשליטתו:

הגיע הזמן ללהבה יהודית אמיתית שתכבה את המציתים

226. פוסט זה כולל תמונה המורכבת מהמלל "מאחורי כל להבה בוערת מסתתר גפרור ערבי" כאשר ברקע בית עולה בלהבות. לתמונה הקדים בן ציון גופשטיין את המשפט "הגיע הזמן ללהבה יהודית אמיתית שתכבה את המציתים". הפוסט זכה ל-1,400 סימוני "אהבתי", ל-170 שיתופים ול-42 תגובות מילוליות. פוסט זה, מאשים שוב את הציבור הערבי כולו בהצתת השריפות וקורא ל"כיבו המציתים הערבים" זכה לתפוצה רחבה.

היסודות העובדתיים

227. הפוסט **פורסם** על ידי בן ציון גופשטיין בדף הפייסבוק שלו המצוי בשליטתו והופץ ל-44,172 עוקביו באותה העת ולמשתמשים נוספים, שכן עמוד הפייסבוק שלו פתוח לציבור הרחב. בנוסף לכך, הופץ הפוסט על ידי 1400 משתמשים אשר הביעו את תמיכתם בו באמצעות סימון "לייק", 170 משתמשים אשר שיתפו את הפוסט בדף שלהם ו-42 משתמשים אשר הגיבו לפוסט באופן מילולי ובכך חשפו אותו לעוקביהם. המשיב 4 נתן במה נרחבת לתגובות האלימות והגזעניות באופן המהווה אף הוא פרסום דבר הסתה לגזענות כקבוע בחוק. בין התגובות הרבות: "לא לעשות חשבון לסלק אותם מישראל", "ערבים המיץ של הזבל", "ערביי ישראל – חמאס!!!!!!", "טרנספר קרוב מתמיד!!!!!! כהנא צדק".

228. פוסט זה, המהווה מוצג חזותי המעלה מלים ורעיונות אשר הופץ באמצעות מחשב בדרך הזמינה לציבור נכלל בגדר "**פרסום**" כהגדרתו בסעיף 34כד לחוק העונשין. תוכן הפרסום, קרי – הפוסט, המכפיש את כלל ציבור אזרחי ישראל הערבים להם הוא מייחס את הצתת השריפות, ובפוסט השני גם אי אמירת אמת - **מבטא גזענות** באשר הוא מביע רדיפה, גילוי איבה, עוינות וגרימת מדנים כלפי מי שמוצאם הלאומי-אתני הוא ערבי, באופן שעולה כדי הסתה לגזענות כמוגדר בסעיף 144ב לחוק העונשין.

בכך מקיים ביטוי זה את היסודות העובדתיים של עבירת ההסתה לגזענות.

229. יש להדגיש כי הפרסום בפייסבוק הינו כלי הסתה קל וזמין:

”פרסום דברי הסתה באמצעות הפייסבוק קל לביצוע ואיננו דורש מיומנות, אך פוטנציאל ההפצה בו הוא רב, שכן הרשת החברתית היא חלק בלתי נפרד מחייהם של אנשים רבים. מכאן שישנה חשיפה רבה לדברי ההסתה, והסכנה שיגיעו לידי מי שנתון להשפעת דברי הסתה אלה היא רבה. כל אלה מעידים על חומרת ההסתה בענייננו.”

ת.פ. (י-ם) 35008-01-16 מדינת ישראל נ' סאמר אבו עישה.

היסוד הנפשי

230. על היסוד הנפשי בפרסום זה ניתן ללמוד הן מתוכנו ולשונו של הפרסום המייחס לציבור שלם מעשי הצתה תוך שימוש בתמונה קשה של בית עולה בלהבות. ניתן ללמוד על הרצון להסית לגזענות אף מנסיבות הפרסום ובכלל זה העיתוי – בשעה שהלהבות משתוללות והציבור מבוהל והעובדה כי אין מדובר בהתבטאות יחידה בעניין זה וכן ימים ספורים לאחר שכבר פרסם המשיב 4 פוסט הטוען טענה זהה – הערבים אשמים בשריפות.

231. הקריאה בלשון המכובסת ”לכבות את המציתים”, בפרט בשעה שעשרות שריפות משתוללות ברחבי הארץ, ותוך ניצול ציני של חוסר הוודאות באשר לגורמי השריפות והבהלה בקרב הציבור (יצוין כי בסופו של דבר לא הוגש ולו כתב אישום אחד נגד חשוד כלשהו בהצתה), מלמדת אף היא על מטרתו של המשיב 4 להסית. בכך מתמלא היסוד הנפשי של המשיב 4 ומשתכללת עבירת ההסתה לגזענות על ידו.

232. בעניין אלבה ציטט השופט מצא את דברי בית המשפט המחוזי באותו עניין, שהוכיחו לטעמו את התקיימותה של המטרה להסית לגזענות:

”המסר שהמחבר מבקש להעביר לקוראו הוא כי, ללא קשר הכרחי לקיומו של סיכון או איום מידי לשלומם של יהודים, קיימת רשות, ולעתים אף חובה ומצווה לפגוע בגופם של גויים באשר הם גויים, בשל שונותם, עקב השתייכותם למוצא אחר ולעם אחר... מסריו הם ביסודם בעלי אופי גזעני, כשהמטרה המוסווית מאחוריהם היא לעודד לפעילות אלימה כנגד מי שאינם יהודים ולהוציא מן הכוח אל הפועל את הרעיון הגלום בהם.”

233. דברים אלה יפים לענייננו. יצירת מצג גזעני זה על ידי פעילי ארגון להב”ה והמשיב 4 – כאילו כל ערבים זוממים להצית ולהרוס ולפיכך דמם מותר, אינה פרקטיקה חדשה והיא מהווה מוטיב מרכזי בפעילויותיהם ובהתבטאויותיהם לאורך השנים.

ב. קריאות לאי העסקת ערבים וכרזות "מפטרים היום את המחבל של מחר" (סעיפים 30, 154, 177-175, 180-179 לעתירה)

234. מזה שנים שהמשיב 4 וארגון להב"ה קוראים לאי העסקת ערבים. כך ב-2011 חילקו "תעודות כשרות" למעסיקים אשר אינם מעסיקים עובדים ערבים. בתעודות נכתב: "וזאת לתעודה כי בעל עסק זה מעסיק: **עובדים יהודים ולא מעסיק אויבים!**".

235. בפברואר 2016, לאחר שמאבטח בקניון אדומים הותקף על ידי פלסטיני שבחודשים שקדמו לפיגוע עבד בקניון, פורסמה באתר האינטרנט של הארגון מודעה בה צוין "עכשיו כולם יודעים: לא מעסיקים אויבים".

236. ביום ה- 11.1.2017, יומיים לאחר פיגוע הדריסה הרצחני בארמון הנציב בירושלים בו דרס נהג משאית פלסטיני צוערים מבה"ד 1, שוב ניצל המשיב 4 את המומנטום ופרסם פוסט בעמוד הפייסבוק שלו ("בנצי גופשטיין – העמוד הרשמי"), ויצא במבצע גיוס כספים על מנת להדפיס ולהפיץ ברחבי הארץ מאה אלף מדבקות הקוראות לאי העסקת ערבים:

מפטרים היום את המחבל של מחר

לדיווחים ותרומות: 079-9130000 | leava.co.il **להבה**

מדבקות אלו נתלו לאחרונה במרחב הציבורי בירושלים.

237. בינואר 2017 גם פצח המשיב 4 בקמפיין "לא טוב שההגה בידיים של מוחמד" במסגרתו חילקו פעילי להב"ה כרוזים הקוראים לפיטורי נהגי אוטובוס פלסטיניים המועסקים על ידי "אגד תעבורה" בקו לקרית ארבע:

238. ביום 23.1.17 התראיין המשיב 4 לגלי צה"ל בנושא. המשיב 4 חזר על המסרים המכלילים והגזעניים הגלומים בקמפיין תוך כדי שהוא מציין כי לא ניתן להפקיד אוטובוס מלא חיילים בידי נהג ערבי. עוד הוסיף גופשטיין, כי הוא "משתדל לא להיעזר במקומות שמעסיקים אנשים שיכולים להיות מחבלים".

היסודות העובדתיים

239. הפוסט בנוגע למדבקות הינו מוצג חזותי באמצעות מלים ורעיונות אשר הופץ באמצעות מחשב בדרך הזמינה לציבור ועל כן נכלל בגדר "פרסום" כהגדרתו בסעיף 34כד לחוק העונשין. גם דבריו של המשיב 4 בראיון רדיו עונים על דרישת הפרסום. תוכן הפרסומים מכפישים את כלל ציבור העובדים הערבים, בכולם הוא רואה מחבלים אשר ממתינים לשעת הכושר לפגוע ביהודים. הפרסומים **מבטאים גזענות** באשר הם מביעים רדיפה, גילוי איבה, עוינות וגרימת מדנים כלפי מי שמוצאם הלאומי-אתני הוא ערבי.

240. הקמפיין ציבורי במסגרתו מבקש המשיב 4 מן הציבור לתרום כסף להדפסת מאה אלף מדבקות הנושאות את אותו מסר גזעני, לשם הפצתן במרחב הפיזי מחדד עוד יותר את המסר הגזעני באשר הוא מאדיר אותו כמסר בעל חשיבות המצריכה הפצתו הפיזית בצורת מאה אלף מדבקות אשר יודבקו ברחבי הארץ.

היסוד הנפשי

241. לשונם ותוכנם של הפרסומים, המעבירים מסר פשוט וברור, מעידים על כוונתו הברורה של המפרסם, המשיב 4, להסית את הציבור נגד העסקת ערבים, תוך התייחסות לכלל הציבור הערבי

כאל מחבלים. המשיב 4 אף מכנה בפוסט הנלווה לתמונת המדבקה, עבודה עברית (עבודה הנעשית רק על ידי יהודים) "עבודה עברית המצילה חיים" ובכך מדגיש את גישתו כי כל העסקת מי שאינו יהודי מסוכנת ועלולה להוביל מעשה טרור מצד המועסק שאינו יהודי.

242. העובדה שהמשיב 4 מעוניין לפצוח בקמפיין ציבורי ולאסוף כסף מעוקביו על מנת להדפיס ולהפיץ ברחבי הארץ מאה אלף מדבקות הנושאות מסר גזעני זה, מעידה אף היא על רצינות כוונותיו, ורצונו האמיתי להטיף נגד העסקת ערבים באשר הם ערבים תוך התייחסות אל הערבים כולם כאל מחבלים.

243. בנוסף, נלמדת כוונתו של המשיב 4 מכך שאין זו הפעם הראשונה בה הוא מטיף לאי העסקת ערבים ומתאר את כל הערבים כמחבלים ומסוכנים, ולראיה הדוגמאות הנוספות שהבאנו (משנת 2011 ומשנת 2016). כמו כן, גם כאשר איננו מתייחס ספציפית להעסקת ערבים, **פרסומיו של המשיב 4 מרבים להשמיץ את הציבור הערבי ולטפול על כולו האשמות חמורות וכלליות, כאילו כל הערבים כולם מחבלים ופושעים**. דוגמאות לכך הובאו מלוא החופן בחלק העובדתי לעתירה זו, ואף בדיון הקודם לגבי פרסומי המשיב 4 ביחס לגל השריפות.

ג. התבטאויות המציירות את כל הערבים כבני זוג אלימים (סעיפים 26, 39-40, 52, 183)

244. בחודש דצמבר 2010 יזם ארגון להב"ה את "מכתב הרבניות", שקרא לבנות ישראל שלא להתרועע עם גברים ערבים, אם במקומות בילוי ואם במקומות עבודה, משום שיחסים אלו יהפכו בהכרח לאלים ומלאי סבל. המכתב משרטט את דמותו של הגבר הערבי כשקרן, מניפולטיבי ואלים. במכתב, שמופיע עד היום באתר של ארגון להב"ה, מצוין -

"ברגע שאת בידיים שלהם, בכפר שלהם, בשליטה שלהם הכול הופך להיות שונה... החיים שלך לא יחזרו להיות כפי שהיו, ואת תשומת הלב שכל כך ביקשת לעצמך יחליפו קללות, מכות והשפלות. גם אם תרצי לצאת מאותו כפר זה יהיה כבר הרבה יותר קשה. הם לא ייתנו לך, הם ירדפו אותך. הם לא יניחו לך לחזור."

245. בחודש יולי 2011 פתח ארגון להב"ה במסע פרסומי הקורא להורים שלא לשלוח את בנותיהן לעבוד ברשת "רמי לוי" סניף גוש עציון מחשש שיצרו קשרים עם ערבים. כחלק מהקמפיין, הופץ סרטון בו מתאר המשיב 4 את סכנת ההתבוללות במקום, ומבקש מהורים למנוע מבנותיהם לעבוד עם ערבים. בסרטון המופיע באתר האינטרנט של ערוץ 7 הפנה המשיב 4 קריאות לאימהות היהודיות:

"אל תתנו לבנות שלכן לעבוד ברמי לוי. זה מאוד מסוכן. אל תתנו לבנות שלכן לעבוד עם ערבים... למען הבת שלכן אל תתנו לה לעבוד שם."

246. בראיון במאי 2012, סביב קמפיין ההפחדה עם ההזמנה הפיקטיבית לחתונה של מוחמד ומיכל, קרא המשיב 4 לא לשלוח בנות לשירות לאומי לצד ערבים ולא לעבוד עם ערבים, מתוך הנחה שכל

הערבים אלימים ויפגעו בבנות היהודיות. בראיון מציין גופשטיין: "זו כבר מציאות, זו לא סכנה שמדברים עליה אולי." בראיון מזכיר המשיב 4 את מכתב הרבניות.

247. ביום רביעי 15.3.2017 הועלה לערוץ היוטיוב של המשיב 4 ולאחר האינטרנט של ארגון להב"ה, סרטון המזהיר נשים יהודיות מפני התרועעות עם גברים ערבים תוך הסתה לגזענות נגד הציבור הערבי כולו ותוך פנייה מאיימת אל ציבור הגברים הערבים. בסרטון מופיע המשיב 4 ולצידו מאיר מזרחי, חייל צד"ל לשעבר, מוסלמי שהתגייר. בסרטון מבקש גופשטיין ממזרחי כי יפנה לבנות ישראל ויסביר להן מדוע אסור להן להתרועע עם ערבים וכן כי יפנה לקהל הערבי ויסביר לו מדוע אסור לו לעמוד בקשר עם בנות יהודיות. בין היתר נאמרים בסרטון הדברים הבאים:

גופשטיין: "אני רוצה שתגייד לבנות שלנו, בנות יהודיות שגדלו בבתים יהודים, שתגייד להן למה לא לצאת עם ערבים. תספר להן"

מזרחי: "הערבי, הוא יפתה אותך באוטו שלו, בכמה גרושים שיש לו.. כמה תישארי אתו? יום, יומיים, שלוש, ארבע, שנה, שנתיים, עשר, עשרים? את תצטערי, למה את בת של מלך. בת של מלך לא הולכת עם הערבי. הערבי, בחיים הוא לא יכבד אותך. קודם כל לא הדת שלך. הוא לא מהעם שלך. הוא יקשור אותך בבית והשכנים ישמרו עליך ואמא שלו תשמור עליך. כשהוא יצא לעבודה כל השכנים וכל הכפר שלהם ישמרו עליך. מה זה ישמרו עליך, לא בקטע טוב. בקטע רע, שלא תברחי להם."

גופשטיין: "אני רוצה גם שתגייד משהו לערבים. תגייד להם אנחנו לא נלחמים בכם. מי שנלחם בנו, אנחנו אויבים שלו, אנחנו נילחם בו עד הסוף, כמו שנלחמת בלבנון. אבל גם לאחרים, את הבנות שלנו תשאירו לנו. תגייד להם את זה בשפה שהם מבינים"

מזרחי: "כמו שאתם לא רוצים שאף אחד יתקרב לבנות שלכם... גם אנחנו לא רוצים שאתם תתקרבו לבנות שלנו. עד עכשיו אנחנו מדברים אליכם יפה... אנחנו דורשים ממכם שתעזבו את הבנות שלנו ואם לא תעזבו את הבנות שלנו בטוב, אנחנו יודעים לגרום לכם לעזוב אותם בדרך אחרת." (ההדגשות במקור)

להלן צילום מסך של ערוץ היוטיוב של המשיב 4 בו מופיע הסרטון:

היסודות העובדתיים

248. הן הסרטונים והן הראיון, מהווים **פרסום** כהגדרת חוק העונשין.

249. תוכן הפרסומים, המציירים את כלל הערבים כחורשי מזימות וכמי שמבקשים להרע לבנות יהודיות, להתעלל בהן, לנקוט נגדן אלימות קשה ולהשפילן **מבטא גזענות** באשר הוא מביע גילוי איבה, עוינות וגרימת מדנים כלפי מי שמוצאם הלאומי-אתני הוא ערבי, באופן שעולה כדי הסתה לגזענות כמוגדר בסעיף 144ב לחוק העונשין.

היסוד הנפשי

250. על המטרה להסית לגזענות ניתן ללמוד מהפרסומים עצמם, המבקשים לצייר את הערבים כולם כאלימים, כחורשי מזימות, כשקרנים ומסוכנים. ההתבטאויות, וכן הממד הויזואלי הקשה המוצג בסרטון של הראיון עם מאיר מזרחי, מבהיר בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, כי כוונת המשיב 4 הינה להשחיר את פניהם של כל הערבים באשר הם.

251. על הכוונה להסית לגזענות ניתן ללמוד גם משלל התבטאויותיו הנוספות של המשיב 4, אשר מבקש להוקיע כל ערבי באשר הוא ולייחס לו תכונות שליליות אך בשל מוצאו.

2. הסתה לאלימות

יסודות עבירת הסתה לאלימות והוכחתן

252. סעיף 2ד144 לחוק העונשין אוסר על הסתה לאלימות. הסעיף קובע כי:

(א) המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות, או דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה אלימות, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה – פרסום מסית), ועל פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות, דינו – מאסר חמש שנים.

(ב) בסעיף זה, "מעשה אלימות" – עבירה הפוגעת בגופו של אדם או המעמידה אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה.

253. שני הבדלים בין עבירת ההסתה לאלימות לעבירת ההסתה לגזענות. ראשית, יש צורך בקיומו של רכיב הסתברותי כחלק מיסודות העבירה – "אפשרות ממשית" שהפרסום יוביל לאלימות. שנית, מבחינת היסוד הנפשי אין דרישה של מטרה להסית אלימות; מדובר בעבירה התנהגותית רגילה אשר דורשת יסוד נפשי של מודעות לטיב המעשה ולהתקיימות הנסיבות (פסקה 13-14 לפסק דינו של השופט ג'ובראן בפרשת תורת המלך).

היסוד העובדתי והיסוד הנפשי של עבירת ההסתה לאלימות

254. על מנת שתשתכלל עבירת ההסתה לאלימות ראשית נדרש קיומו של היסוד העובדתי – **פרסום** כהגדרתו בחוק. אותו פרסום צריך להיות מסווג כפרסום **מסית** כאשר החוק מציב שתי חלופות – הפרסום מכיל "קריאה לעשיית מעשה אלימות" או שהוא מכיל "דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה אלימות, תמיכה בו או הזדהות עמו".

255. סעיף 2ד144(א) לחוק העונשין דורש עוד כי "על פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש **אפשרות ממשית** שיביא לעשיית מעשה אלימות או טרור". "אפשרות ממשית" מצויה בתווך בין "יודאות קרובה" לבין "אפשרות סבירה" ו"חשש לאפשרות" (רע"פ 2533/10 **מדינת ישראל נ' בן חורין** פסקה 6, להלן: "**בן חורין**"). הנשיאה בייניש ציינה באותו עניין: "נוכח עוצמת הסיכון הנשקפת מפרסום גזעני ומהסתה לטרור מתחייב בעבירות אלה מבחן הסתברותי ברמה נמוכה יותר, וזאת בהתחשב באופיו ועוצמתו של הסיכון".

256. בנוסף, נדרש כי בית המשפט יבחן את המקרה כמכלול. כך למשל מיהו המפרסם והאווירה השוררת בציבור הינם נתונים חשובים, אך הם אינם עומדים לבדם:

"יש לשקול גם שיקולים נוספים, כגון סוג האלימות המדוברת, היקף הקבוצה החשופה לאותה אלימות, היקף הפרסום וקהל היעד שלו, הקשר הפרסום, מקומו והמדיום שבו נעשה שימוש. יש לשאול, בין היתר – מי אמר, מה נאמר, היכן נאמר, באיזה

אופן נאמר, למי נאמר ובאיזו מסגרת נאמר... הרשימה שכלולה
בתיבה "נסיבות" אינה סגורה, אלא פתוחה במכוון."

(בן חורין, פסקה 7)

257. כמו כן, קבע בית המשפט העליון, כי "מעשה האלימות שיש לבחון את האפשרות למימושו אינו
חייב להיות מעשה דומה לזה שמופיע בפרסום" וכי:

"בדיקת האפשרות הממשית של מעשה אלימות אינה מופנית
דווקא לקהל יעד המורכב מאנשים סבירים, אלא גם לקהל
שעשוי לכלול אנשים שאינם סבירים או נורמטיביים, ולו
בתקופה הרלוונטית לפרסום."

(בן חורין, פסקה 7).

258. היסוד הנפשי הנדרש לשם השתכללות עבירת ההסתה לאלימות הינו כוונה רגילה דהיינו מודעות
לטיב המעשה ולהתקיימות הנסיבות.

דוגמאות להתבטאויות שיש בהן הסתה לאלימות

259. בחלק זה יובאו דוגמאות להשתכללות עבירת ההסתה לאלימות, בכמה מן הפרסומים שהובאו
בפרקי העתירה הקודמים.

260. לגבי כל האירועים המפורטים בעתירה זו לרבות הדוגמאות אשר יפורטו להלן, יש לזכור **מי אמר**
כלומר, המשיב 4 ו/או פעילים אחרים בארגון להב"ה - ארגון אליס ומסוכן אשר מחזיק
באידיאולוגיה כהניסטית המערערת על אבני היסוד הדמוקרטיות ובכלל זה ערכי השוויון,
הפלורליזם וכבוד האדם. המשיב 4, העומד בראש ארגון אליס זה, מזהה עצמו כאיש כהנא והיה
מעורב תקריות אלימות רבות אשר חלקן אף הביאו למעצרו.

261. יש לקחת בחשבון גם את **קהל היעד** של ההתבטאויות. לרשות המשיב 4 עומדת קבוצה גדולה של
פעילים, אשר סרים למרותו ומקשיבים רוב קשב לדבריו. חברי הארגון אף אינם בוחלים
באמצעים למען קידום אותה אידיאולוגיה גזענית כפי שניתן ללמוד מן האירועים האלימים בהם
היו מעורבים כמתואר בפרק העובדתי כגון הצתת בית ספר הדו לשוני.

262. אירועי השנים האחרונות כמתואר בפרק העובדתי, הוכיחו כי חלק מהפרסומים כבר השיגו את
מטרתם. אין אנו מדברים עוד במילים אשר עלולות להוביל ברמת סבירות כזו או אחרת למעשי
אלימות אלא **במעשי אלימות שכבר אירעו**. כך למשל, תקיפת עוברי אורח ערבים בימי חמישי
בלילה במרכז ירושלים כאשר באותו אזור, באותו יום ובאותן שעות בהן מקיימים המשיב 4
ופעילי להב"ה התכנסויות וצעדות תוך קריאת קריאות והפצת חומרי הסתה כתובים. הדבר מלמד
לכל הפחות על קיומה של אפשרות ממשית שהדברים יביאו למעשי אלימות.

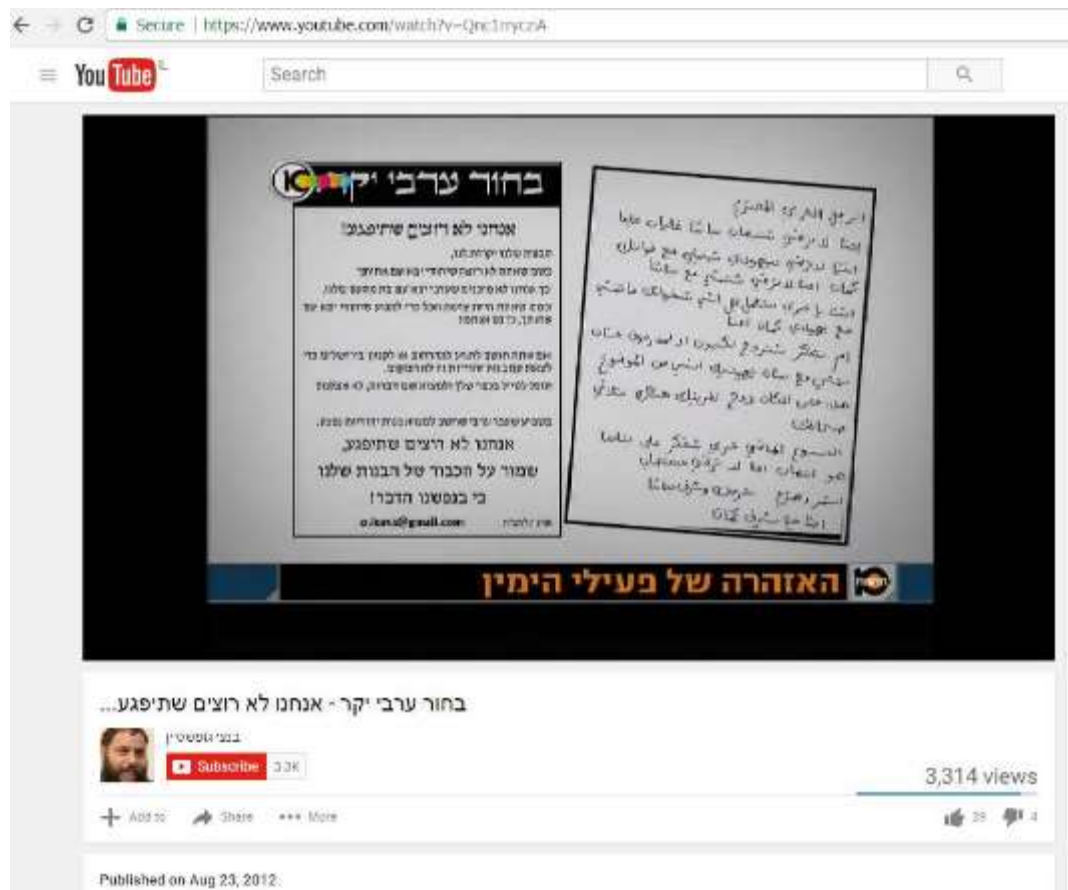
א. פרסום הכרוז וראיונות בעקבות תקיפת ג'מאל ג'ולאני

(סעיפים 64-66 לעתירה)

263. באוגוסט 2012 הותקף העותר ג'מאל ג'ולאני, שהיה אז בן 17, תושב ירושלים, על ידי המון צעירים יהודים בעת שנפגש לתומו עם חבריו במרכז ירושלים. התקיפה בוצעה על רקע גזעני כאשר הסיבה היחידה לאלימות – זיהויו כעובר אורח ערבי במקום. ג'ולאני נפצע קשה ושמונה מתוקפיו אף הועמדו והורשעו בדין. ימים ספורים לאחר אירוע חמור זה הופץ על ידי אנשי להב"ה כרוז ברחבי ירושלים, לרבות כיכר ציון בה בוצע הלינץ'. כן הופץ הכרוז על ידי האירגון באמצעות רשת האינטרנט. בכרוזים נכתב בעברית וערבית:

"בחור ערבי יקר/ אנחנו לא רוצים שתפגע! / הבנות שלנו יקרות לנו/ כשם שאתה לא רוצה שיהודי יצא עם אחותך/ כך אנחנו לא מוכנים שערבי יצא עם בת מהעם שלנו/ כשם שאתה היית עושה הכל כדי למנוע שיהודי יצא עם אחותך, כך גם אנחנו!/ אם אתה חושב להגיע למדרחוב או לקניון בירושלים כדי לצאת עם יהודיות, זה לא המקום./ תוכל לטייל בכפר שלך ולמצוא שם חברות, לא אצלנו!/ בשבוע שעבר ערבי שחשב למצוא בנות יהודיות נפצע/ אנחנו לא רוצים שתפגע/ שמור על הכבוד של הבנות שלנו, כי בנפשנו הדבר!"

264. המשיב 4 הביע תמיכה בתוכן הכרוז ברשתות החברתיות ובראיונות לתקשורת. עד היום ניתן לצפות בערוץ היוטיוב של המשיב 4 בכתבת טלוויזיה ששודרה בחדשות ערוץ 10 בנושא, בה הביע המשיב 4 תמיכה בפרסום הכרוז והוסיף כי כדי שלא יקרו מקרי אלימות כאלה, הוא מצפה שהערבים יכבדו את בנות ישראל. להלן צילום ערוץ היוטיוב של המשיב 4:

265. בראיון וידאו לאתר ערוץ 7 מיום 21.08.12, הביע המשיב 4 תמיכה בתוקפיו של ג'ולאני וטען שהם פעלו כהלכה: "המשטרה והתקשורת עושים פה לינץ' לנערים יהודים שאני לא יודע בדיוק מה קרה אבל להערכתי מה שקורה יום יום, נערות יהודיות מותקפות על ידי ערבים ואין להם למי לפנות. הם פונים למשטרה והמשטרה לא מתייחסת. כנראה שכאן הנערים הרימו את הכבוד היהודי מהרצפה, ועשו את מה שהמשטרה הייתה צריכה לעשות, עשו דין בפורעים הערביים שהטרידו את הבנות היהודיות. חבל שהם נותנים את זה לבחורים לעשות ושלא המשטרה מטפלת בזה. בחור ערבי שרוצה למצוא בחורה שיחפש בכפר שלו, שלא יבוא אלינו לירושלים, שלא בקניון, שיחפש את זה אצלם בכפר ויטריד אותם, בנות יהודיות הן לא הפקר". (הדגשה שלנו, ט.ר.).

יסודות העבירה – פרסום

266. על מנת שתשתכלל עבירת ההסתה לאלימות ראשית נדרש היותו של פרסום, כהגדרתו בחוק העונשין. הראיון שנתן המשיב 4 לערוץ 7, כמו גם העלאת הכתבה מערוץ 10 שסיקרה את הכרוז לערוץ היוטיוב של המשיב 4, ממלאים אחר דרישת הפרסום כהגדרתה בחוק העונשין.

פרסום מסית – קריאה למעשה אלימות או דברי שבח, אהדה ועידוד למעשה אלימות

267. העלאת הכתבה בערוץ 10 בה מוקרא הכרוז לערוץ היוטיוב של המשיב 4 תחת הכותרת "בחור ערבי יקר – אנחנו לא רוצים שת'פגע..." כמו גם התבטאותו של המשיב 4 לפיה תוקפיו של ג'מאל ג'ולאני פעלו כהלכה כאשר הם "הרימו את הכבוד היהודי מהרצפה, ואולי עשו את מה שהמשטרה הייתה צריכה לעשות" – "דין בפורעים הערביים" מהווה הבעת אהדה ברורה, תמיכה, הזדהות

ודברי שבח למעשה אלימות. תמיכה זו, בצירוף לקריאה לערבים שלא להגיע לירושלים נחזית לא רק כתמיכה ועידוד למעשה האלימות, אלא כקריאה של ממש לנקוט באלימות כנגד ערבים.

היסוד הנפשי

268. כאמור, לעניין הכוונה דרושה בעבירת ההסתה לאלימות כוונה רגילה "דהיינו מודעות לטיב המעשה ולהתקיימות הנסיבות". הן תוכנם הבוטה והמפורש של הדברים עצמם (כפי שצוטטו לעיל), והן מועד פרסומם – ימים ספורים לאחר התקיפה האלימה והפציעה הקשת של הנער ג'מאל ג'ולאני, מעידים על מודעות למעשה ההסתה תוך שהדברים באים הן לשבח מעשה אלימות שכבר נעשה והן לעודד למעשים כאלה בעתיד. הן דברי הכרוז והן דבריו של המשיב 4 בראיון לערוץ 7 משמעותן אחת – כי יפה עשו תוקפי ג'ולאני כאשר תקפו אותו וכי יפה יעשה מי שיקום יתקוף ערבים בעתיד.

269. כוונתו של המשיב 4 אף נלמדת מכך שבמשך למעלה מארבע שנים הוא ממשיך להפיץ את תוכן הכרוז בערוץ היוטיוב שלו הקרוי על שמו באמצעות העלאת הכתבה ששודרה בערוץ 10 בה הוקרא הכרוז, תוך חשיפת התכנים הגזעניים ליותר מ-3,000 עוקביו ולמעשה לכל אדם אשר נכנס לעמוד. ויודגש – עמוד היוטיוב של המשיב 4 נצפה מעל 2,100,000 פעמים. בפרט נצפתה הכתבה בערוץ היוטיוב של גופשטיין 3,309 פעמים.

אפשרות ממשית

270. כאמור, נסיבות פרסומו של הכרוז המדובר הינן תקיפתו האכזרית של הנער ג'מאל ג'ולאני באוגוסט 2012 בירושלים. תקיפה אשר ארעה על רקע אידיאולוגיה גזענית אשר קושרת בין גזענות והתבוללות. אלו הנסיבות בעטיין פורסם הכרוז והכרוז עצמו מתייחס אליהן – "בשבוע שעבר ערבי שחשב למצוא בנות יהודיות נפצע".

271. הכרוז הופץ באותו מקום בו הותקף ג'ולאני, בין השאר לבני נוער אשר כפי שהוכח בתקיפתו של ג'ולאני הינם קלי השפעה ובנקל עלולים לנקוט באלימות כאשר הם משולהבים לכך. עובדת תקיפתו של ג'ולאני, בצירוף לאיומים המפורשים לאלימות כנגד ערבים המופיעים בכרוז, מקימים אפשרות ממשית כי פרסומו יביא לעשיית מעשה אלימות כנגד ערבים.

272. בדומה לכרוז שפורסם על ידי להב"ה, כך גם דבריו של המשיב 4 נאמרו על רקע תקיפתו של הנער ג'מאל ג'ולאני. דבריו נאמרו בראיון בתפוצה נרחבת לערוץ תקשורת ארצי, כשהוא משבח את דבר התקיפה שארע ימים ספורים קודם לכן. גם במקרה זה עובדת תקיפתו של ג'ולאני, ודברי התמיכה של המשיב 4 כלפיה, לרבות אמירה כי תקיפה שכזו מרימה את כבוד בנות ישראל ומהווה תחליף לפעולה משטרתית מקיימים אפשרות ממשית כי דבריו יביאו לעשיית מעשה אלימות נוסף כנגד ערבים.

273. בענין ראד סלאח נאמרו דברים היפים לענייננו על ידי המשנה לנשיאה רובינשטיין :

המבקש הוא דמות מוכרת בקרב הציבור הערבי ובעל השפעה, אשר נשא דברים בפני המון זועם, סמוך להר

הבית בתפילת יום השישי, היא התפילה הקדושה למוסלמים, בתקופה שבה רחובות ירושלים, בעיקר באזורים המאוכלסים ערבים, געשו...

שילוב תוכן הדברים עם הנסיבות יש בו איפוא כדי לקיים את הדרישה, של אפשרות ממשית כי דברי המבקש יובילו לאלימות."

ב. התבטאויות בעניין רצח הנער מוחמד אבו חדיר (סעיפים 101-100 לעתירה)

274. כפי שתואר בפרק העובדתי, בקיץ 2014, על רקע חטיפת ורציחת שלושת הנערים - גיל-עד שער, יעקב נפתלי פרנקל ואיל יפרח ז"ל ומבצע "צוק איתן" וחטיפתו ורציחתו של הנער מוחמד אבו חדיר על רקע גזעני ולאומני ביום 02.07.14, מצא המשיב 4 לנכון להתבטא בשבח חטיפת ורצח אבו חדיר.

275. שעות ספורות לאחר גילוי גופתו של אבו חדיר כשעליה סימני אלימות קשים, אמר גופשטיין את הדברים הבאים בראיון לאתר סרוגים:

"אנחנו מצפים לנקמה ממלכתית, וכל עוד ביבי לא עושה נקמה לאומית ייתכן שיקרו דברים אחרים והאשמה תהיה בביבי. אם העם היה מרגיש שיש נקמה, אנשים לא היו חושבים לעשות דברים כאלה לבד. מכיוון שהם מרגישים שהנקמה המקסימלית זה כמה יחידות דור, ייתכן שאנשים יעשו את זה."

במענה לשאלה אם יתמוך ברצח אם יתברר שיהודים עשו את זה השיב גופשטיין:

"כמו חנין זועבי, אני אומר שהם לא טרוריסטים."

276. לאחר מכן, השתתף בן ציון גופשטיין בתכנית הטלוויזיה "שיחת היום" עם לואיס אהריש לצד דוברים נוספים ושב והצדיק את המעשה: "הדם שלו מוטל על הידיים של ביבי. כי אם ביבי היה עושה נקמה, אף אחד אחר לא היה עושה נקמה (על רצח שלושת הנערים החטופים, ט.ר.)"

277. כמתואר בפרק העובדתי, במקביל לדברים אלה של המשיב 4 אף התרחשו הפרות סדר אלימות ופגיעות בערבים בהן נטלו חלק פעילי להב"ה. פעילים אף התבטאו באופן דומה לזה בו התבטא גופשטיין וטענו כי באין "נקמה" מטעם הממשלה עליהם ועל הציבור ליטול את החוק לידיים.

יסודות העבירה - פרסום

278. על מנת שתשתכלל עבירת ההסתה לאלימות ראשית נדרש היותו של פרסום, כהגדרתו בחוק העונשין. דבריו של המשיב 4 בראיון לאתר סרוגים וכן דבריו בתוכנית הטלוויזיה "שיחת היום", ממלאים אחר דרישת הפרסום כהגדרתה בחוק העונשין.

פרסום מסית – קריאה למעשה אלימות או דברי שבח, אהדה ועידוד למעשה אלימות

279. דבריו של המשיב 4 מביעים תמיכה מפורשת ברצח האכזרי של נער אשר נחטף ונשרף בעודו בחיים רק משום שהינו ערבי. תמיכתו במעשה ובצורך הכללי בנקמה, תוך שהוא מעודד את הציבור לפעול באופן עצמאי לנקמת דמם של שלושת הנערים אשר נרצחו על ידי מחבלים ערבים ומבקר קשות את ראש הממשלה על שלא הפעיל את רשויות המדינה לנטילת נקמה שכזו, פירושה קריאה למעשה אלימות או לכל הפחות עידוד ודברי שבח למעשה.

היסוד הנפשי

280. דברי המשיב 4, אשר נאמרו באמצעי תקשורת המוניים בשתי הזדמנויות שונות ובשתי מסגרות שונות, נאמרו מתוך מודעות מלאה לכך שמדובר בעידוד מעשי אלימות נגד ערבים, תוך שיש בהם הבעת אהדה ותמיכה ברוצחי אבו חדיר. המשיב 4 אף לא היסס להתבטא באופן זה וללבות את היצרים בזמן בו המתרחשות בין יהודים לערבים מגיעה לשיא.

אפשרות ממשית

281. דבריו של המשיב 4 נאמרו לא רק בתקופה סוערת במיוחד בה מתרחשות הפרות סדר אלימות ופגיעות באזרחים ערבים, אלא שפעילי להב"ה אף לקחו חלק בפעולות שכאלה בתקופה המקבילה להתבטאויותיו של המשיב 4. פעיל להב"ה אשר רואיין תוך כדי פעילות שכזו אף חזר על אותם דברים שאמר המשיב 4 בדבר הצורך בנקמה ואזלת יד רשויות המדינה בעניין זה וציין: "כולם כאן רוצים נקמה, השטח בוער. לאנשים נמאס, רצח אחרי רצח. אם הממשלה לא תעשה את זה, אנחנו נעשה את זה" (ראו נספח עו'). פעילי להב"ה ואחרים, הבינו והפנימו אפוא את דברי המשיב 4 ונראה שאף יצאו לרחוב ויישמו את הדברים ששמעו.

282. יודגש כי אין צורך להוכיח שדבריו המסויימים של המשיב 4 הם שהובילו אדם זה או אחר לפעול באלימות נגד ערבים (שהרי עבירת ההסתה לאלימות אינה דורשת הוכחה כזו). לאור האמור, ברי כי רף "האפשרות הממשית" הושג במקרה זה.

ג. תמיכה בהצתת כנסיות

(סעיפים 140, 145 לעתירה)

283. ביום 04.08.15 במהלך סימפוזיון של ישיבת וולפסון, הביע המשיב 4 תמיכה מפורשת ובלתי מסויגת בהצתת כנסיות. אף כשהיושבים בפאנל בו השתתף הביעו תדהמה מדבריו וניסו לעמת אותו עם חומרתם, לא שינה גופשטיין את עמדתו וציין שהוא מוכן לשבת בכלא 50 שנה בשביל זה.

284. ביום 17.12.15 פרסם המשיב 4 טור דעה באתר האינטרנט kooker תחת הכותרת "למגר את הערפדים" בו הוא התייחס לנוצרים כאל ערפדים המבקשים למצוץ את דמם של היהודים וקרא לסלק את הנוצרים מהארץ.

יסודות העבירה - פרסום

285. הן דבריו של המשיב 4 בסימפוזיון, והן טור הדעה שפרסם, ממלאים אחר דרישת הפרסום כהגדרתה בחוק העונשין.

פרסום מסית – קריאה למעשה אלימות או דברי שבח, אהדה ועידוד למעשה אלימות

286. מעשה אלימות מוגדר בסעיף 2144(ב) כעבירה הפוגעת בגופו של אדם או המעמידה אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה. אין ספק כי הצתת כנסיות בהן מתגוררים כמרים או נזירים עלולה לגרום לחבלה חמורה ואף סכנת מוות.

287. התמיכה בהצתת כנסיות, המלווה בקריאות לסלק את הנוצרים מהארץ, יש בה קריאה למעשה אלימות ועידוד או דברי שבח למעשה כזה.

היסוד הנפשי

288. דברי המשיב 4, אשר נאמרו בפני קהל בכנס וכן פורסמו בטור דעה באתר בעל תפוצה רחבה, נאמרו מתוך מודעות מלאה לכך שהם מעודדים מעשי אלימות נגד ערבים, תוך שיש בהם הבעת אהדה ותמיכה במעשי הצתה של כנסיות.

אפשרות ממשית

289. אמירות קשות אלו מצד המשיב 4 נגד הנצרות והקריאה לפגוע בסמליה לא נאמרו בחלל ריק, אלא על רקע מעשי אלימות שבוצעו כנגד אנשי דת נוצרים בשנים האחרונות. בין היתר, ארעו מקרים חמורים אלה:

- תופעת היריקות על כמרים בעיר העתיקה.
- קללות המופנות לעבר כמרים.
- ניפוץ מצבות בבתי עלמין כנסייתיים.
- ריסוס כתובות גרפיטי מבזות על קירות כנסיות ומנזרים

ראו בענין זה כתבתו של יוסי אלי באתר וואלה מיום 16.1.16 "טפו עליכם: לכמרים בירושלים נמאס לספוג השפלות מיהודים".

<http://news.walla.co.il/item/2924771>

וראו גם החלטה בת.פ. (י-ם) 7534-08 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) נ' היווני מארטורסיאן, בה צוין:

"המאשימה בהגינותה אישרה שישנה "תופעה בזויה לפיה ציבור שולי כזה או אחר נוהג להעליב אנשי כמורה בכך שהוא יורק על הרצפה"... בית המשפט שמע ראיות לפיהן מדובר בתופעה שיום אחרי יום אנשי כמורה חשופים ליריקות על ידי אותן קבוצות שוליות, תופעה שבאה לבזות דת אחרת."

כן ראו כתבתו של יגאל מוסקו באתר מאקו מיום 27.12.13 "הקהילה הנוצרית בירושלים מותקפת על רקע דתי: "קראו לי שטן."

<http://www.mako.co.il/news-channel2/Friday-NewsCast/Article-3b8190597553341004.htm>

290. חמור מכל: מאז שנת 2012, הוצתו או הושחתו 13 כנסיות ומנזרים במקומות שונים בארץ, כאשר שני האירועים האחרונים כללו הצתת מבנה סמינר הסמוך לכנסייה האורתודוקסית בהר ציון בירושלים והצתה של הכנסייה הקתולית נס הלחם והדגים בטבחה, סמוך לכנירת.

291. בהתחשב בזהותו של המשיב 4, בקהל הפעילים הסרים למרותו ובנסיבות של הצתות ותקיפות נגד אנשי דת נוצרים, ברי כי התקיימה דרישת האפשרות הממשית.

ב. מחדלה של המשטרה מלטפל בהטרדות מילוליות ואיומים על רקע גזעני

292. כעולה מהסרטונים הרבים המצורפים לעתירה זו (ראו התקליטור נספח א'), מדי יום חמישי בערב מתייצבים המשיב 4, ראש ארגון להב"ה וכן עשרות פעילי להב"ה בכיכר ציון בירושלים. מדי פעם יוצאים הפעילים, רובם נערים, לצעדות ברחבי מרכז העיר. במהלך צעידות אלה מושמעות קריאות גזעניות מאיימות, דוגמת "ערבי תיזהר, אחותי זה לא הפקר", "כהנא צדק", "ערבי בן זונה". הצועדים מחפשים אחרי עוברי אורח ערבים, ופעמים רבות נוקטים כנגדם אלימות קשה.

293. בנוסף, לארגון להב"ה סניפים בערים אחרות כמו פתח תקווה, צפת, באר שבע ועוד, וגם בהן מתקיימות מדי פעם התכנסויות שכאלה.

294. אל מול התנהלות אלימה, מאיימת ומסוכנת זו, המשיבה 3 מגלה אוזלת יד מוחלטת. מחדלה של המשיבה 3 בכל הנוגע לפעילויות להב"ה הינו כפול: ראשית, המדיניות של המשטרה הינה להתערב רק במקרים של תקיפה פיזית. כל עוד האיומים אינם מגיעים לכדי אלימות של ממש, המשטרה עומדת מן הצד ואינה מתערבת. בכך, מאפשרת המשטרה את הפיכתו של המרחב הציבורי למקום מאיים, שערבים מדירים ממנו את רגליהם. בענין זה, ראו:

- פניית העותרים מיום 5.11.14 (נספח פא').
- פניית העותרים מיום 19.11.14 (נספח פה').
- פניית העותרים מיום 21.10.15 (נספח צט').

295. שנית, גם במקרים של תקיפה אלימה, פעמים רבות המשטרה מסתפקת בהרחקת התוקפים או לעתים קרובות יותר – בהרחקת המותקפים מהמקום. המקרים אינם נחקרים, תלונות שהוגשו לא מטופלות, לא נאספות ראיות, ובאופן כללי התחושה של הערבים המותקפים הינה שאין זה מעניינה של המשטרה למצות את הדין עם התוקפים. בענין זה, ראו :

- פניית העותרים מיום 13.7.16 (נספח קיח').
- פניית העותרים מיום 30.8.16 (נספח קכז').
- פניית העותרים מיום 18.4.17 (נספח קמבי').
- פניית העותרים מיום 18.5.17 (נספח קמדי').

296. כידוע, סמכות מוענקת לרשות מנהלית על מנת שתפעיל אותה וכדי לשרת את תכלית הסמכות. מכאן שחובה על הרשות לשקול במקרה המתאים אם יש צורך להפעיל את הסמכות ולהפעילה על פי הצורך. (יצחק זמיר, **הסמכות המנהלית**, כרך ב' (1996) בע"מ 691). גם הפסיקה עמדה על כך שעל רשות להפעיל את סמכותה ואין היא רשאית להתפרק מסמכות זו :

”רשות שנתונה בידה סמכות לשקול ולהחליט, הופקדה בידה לא רק זכות להפעיל את הסמכות, אלא גם החובה לשקול את הפעלתה ולהפעילה כשמוצדק הדבר.” (בג"צ 3872/93 **מיטראל בע"מ נ' ראש הממשלה ושר הדתות**, פ"ד מז(5) 485,496).

297. להענקת סמכות מינהלית לרשות נלווית אפוא חובה מתמשכת לבחון את הצורך בהפעלתה :

”בנסיבות מסוימות ובהתקיים תנאים מסוימים חייב בעל הסמכות לעשות שימוש בסמכותו, שאחרת יסכל את מטרת החוק. כך הוא בכל מקום שבו מעניק חוק סמכות-שבשיקול-דעת.”

(בג"ץ 2344/98 **מכבי שירותי בריאות נ' שר האוצר**, פ"ד נד(5) 729, 758).

298. יתירה מכך, אי הפעלת סמכות והימנעות מקבלת החלטה הנובעות משרירות, הפליה או חוסר סבירות הנם עילה לבטלות הפעולה (או אי הפעולה) המנהלית (בג"ץ 3094/93 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נגד ממשלת ישראל** פ"ד מז(5) 404, 421).

299. בענייננו, למשטרה הוענקה הסמכות לשמור על בטחון הציבור ועל הסדר הציבורי. בוודאי שעל המשטרה מוטלת החובה להגן מפני עבירות ולאפשר את קיומן של זכויות יסוד חוקתיות דוגמת חופש התנועה. יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון בבג"ץ 2557/05 **מטה רוב נ' משטרת ישראל** :

”משטרת ישראל היא המופקדת על קיום הסדר הציבורי ועל שמירת שלומם וביטחונם של אזרחי ישראל הן מפני מעשי עבירה והפרת חוק,

והן במסגרתם של אירועים ציבוריים... ודאי וברור הוא כי שמירת הסדר באירועים ציבוריים אשר יש בהם מימוש זכויות חוקתיות... נופלת ל"גרעין הקשה" שבמסגרת תפקידיה של המשטרה" (פסקה 15 לפסק דינו של הנשיא ברק)

300. העובדה שהמשטרה נמנעת מלהגן על שלומם של עוברי אורח ערבים במהלך ההתכנסויות והצעדות המאיימות של פעילי להב"ה, ובכך פוגעת אנושות בחופש התנועה שלהם וברוחות הנפשית, פירושה התפרקות מסמכות של המשטרה ופעולה בלתי סבירה בעליל.

301. הדבר נכון שבעתיים כאשר מדובר על העדר טיפול בעבירות חמורות כגון תקיפה, שמחייבות התערבות אקטיבית ומיידית של המשטרה.

302. התמונה המתקבלת הינה של אכיפה בררנית, במסגרתה קורבנות ערבים אינם זוכים להתייחסות ראויה של המשטרה. על אכיפה בררנית נאמר:

"אכיפה בררנית היא אכיפה הפוגעת בשוויון במובן זה שהיא מבדילה לצורך אכיפה בין בני־אדם דומים או בין מצבים דומים לשם השגת מטרה פסולה, או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא. דוגמה מובהקת לאכיפה בררנית היא, בדרך־כלל, החלטה לאכוף חוק כנגד פלוני, ולא לאכוף את החוק כנגד פלמוני, על בסיס שיקולים של דת, לאום או מין, או מתוך יחס של עוינות אישית או יריבות פוליטית כנגד פלוני. די בכך ששיקול כזה, גם אם אינו שיקול יחיד, הוא השיקול המכריע (דומיננטי) בקבלת החלטה לאכוף את החוק. אכיפה כזאת נוגדת באופן חריף את העיקרון של שוויון בפני החוק במובן הבסיסי של עיקרון זה. היא הרסנית לשלטון החוק; היא מקוממת מבחינת הצדק; היא מסכנת את מערכת המשפט."

בג"ץ 6396/96 זקין נ' עיריית באר שבע, פ"ד נג(3) 289, 305, 308.

303. מכל האמור עולה כי המשטרה פועלת באופן שיש בו פגיעה בעקרון השוויון, התפרקות מסמכות וחוסר סבירות קיצוני. כל אלה מעניקים רוח גבית לבריוני להב"ה להמשיך בפעולותיהם הגזעניות, המזהמות את המרחב הציבורי באופן קבוע ומתמשך.

ג. הכרזה על להב"ה כארגון פשיעה והעמדת המשיב 4 לדין כראש ארגון פשיעה

304. הגדרת ארגון פשיעה קבועה בסעיף 1 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג – 2003 (להלן: "חוק מאבק בארגוני פשיעה"):

"חבר בני אדם, מואגד או בלתי מואגד, שפועל בתבנית מאורגנת, שיטתית ומתמשכת לעבירת עבירות שלפי דיני

ישראל הן מסוג פשע או עבירות המנויות בתוספת הראשונה ,
למעט עבירות מסוג פשע המנויות בתוספת השנייה . לעניין זה
אין נפקא מינה –

(1) אם חברי הארגון יודעים את זהות החברים האחרים אם
לאו ;

(2) אם הרכב חברי הארגון קבוע או משתנה ;

(3) אם העבירות כאמור ברישה נעברות או מיועדות להיעבר
בישראל או מחוץ לישראל, ובלבד שהן מהוות עבירות הן לפי
דיני ישראל והן לפי דיני המקום שבו נעברו, או שלפי הדין
הישראלי חלים עליהן דיני העונשין של ישראל אף אם אינן
עבירות לפי דיני אותו מקום ;

(4) אם הארגון מבצע גם פעילות חוקית ואם הוא פועל גם
למטרות חוקיות;”

305. בפסיקה נקבעו כמאפיינים הכרחיים לקיומו של ארגון פשיעה "היסוד האיגבורי (סינרגטי)
וההמשכיות" (ע"פ 6785/09 **זוארץ נ' מדינת ישראל** פ"ד סד(2) 751, 843).

- **היסוד האיגבורי** מחייב את קיומה של מסגרת בעלת קיום עצמאי, שהיא יותר מסכום
חלקיה, שיש לה קיום מעבר לכל עבירה שביצעו אנשי הארגון, המעניקה ערך עברייני נוסף
לפעילות המשותפת במסגרת הארגון. ערך אשר יכול להתבטא בתועלת כלכלית, צבירת
השפעה, יוקרה ורחשי כבוד, תחושת שייכות ושותפות גורל.

- **ההמשכיות** מחייבת מסגרת ארגונית שיש לה דפוס פעולה מתמשך לאורך זמן, והיא
מותנית בכוונה ליצור מסגרת שתשתרע אל מעבר להוצאתו אל הפועל של מעשה עבירה
יחיד. לחברי הארגון צריכה להיות מטרה משותפת בעטייה זקוק הארגון להמשכיות
מבנית.

306. כן נקבעו בפסיקה מאפיינים נוספים המהווים אינדיקציה לקיומו של ארגון פשיעה (ע"פ 9093/08
נאצר נ' מדינת ישראל, פסקה 19 לפסק דינו של השופט עמית), אשר יכולים לכלול, היררכיה
הנובעת מקיומן של דמויות מפתח שסביבן מתפתח ומתנהל הארגון, הסתייעות בבעלי תפקידים
ציבוריים, ניתוק בין הדרגה הניהולית לדרג המבצע את העבירות בשטח, התמקצעות, נכסי ארגון
וחלוקת תפקידים בארגון.

307. יודגש, כי מדובר במאפיינים לא הכרחיים המהווים אך אינדיקציה לקיומו של ארגון פשיעה (ע"פ
2996/09 **דבור נ' מדינת ישראל**, פסקה לד). כן נקבע בפסיקה כי אין להפריז בדרישה לחלוקת
תפקידים מוקפדת ומובהקת וכי ייתכן בהחלט כי צמרת הארגון תיטול חלק פעיל במעשי העבירה
הקונקרטיים בהם שולח הארגון את ידו תחת הסתפקות במעמד של מפקחת-על (ענין **נאצר**).

308. ארגון להב"ה עונה להגדרה הקבועה בחוק לארגון פשיעה שכן מתקיימים בו המאפיינים ההכרחיים ואף מספר אינדיקציות כקבוע בפסיקה לקיומו של ארגון פשיעה :

- הארגון הינו חבר בני אדם שאינו מאוגד כגוף משפטי, אשר מאז הקמתו פועל בתבנית מאורגנת, שיטתית ומתמשכת לעבירת עבירות מסוג פשע, אשר כל מטרתו היא מניעת קשר בין יהודים וערבים בישראל והפליית ערבים תוך הדרתם מתחומי החיים השונים ואף הרחקתם מן המרחב הציבורי המשותף, הכל תוך הטלת טרור על ערבים ותוך הסתה לגזענות ולאלימות, הטפה לשנאת ערבים והפחדתם תוך הפעלת איומים ואלימות פיזית.
- להב"ה מהווה מסגרת המספקת תחושת שייכות ושותפות הגורל עבור חבריה ובכך מקיימת את היסוד האיגבורי בהעניקה ערך עברייני נוסף לפעילות העבריינית המשותפת של הארגון. דברים אלה שנאמרו על ידי בית המשפט העליון בעניין נאצר יפים לעניין להב"ה :

"בכך נבדל ארגון פשע מכנופיה, שזו האחרונה עשויה לבצע שורה של עבירות ספורדיות... אך כל אחת מהעבירות ניצבת לעצמה, היא פרי הזמנה או תכנון אד-הוק בהתאם להזדמנות, לצורך, להיצע או לביקוש. לא כך הארגון, מבקש לקיים את עצמו כמסגרת, וככזה, הוא מבצע את העבירות ברציפות, באופן שוטף ועל דרך העיסוק, מאתר ומחפש קורבנות או לקוחות או ספקים בכדי לקיים ולהזין את עצמו".

- תחושת השייכות ושותפות הגורל מתבטאות גם במאפיינים הבאים אשר נידונו בפירוט בעתירה זו⁸ :

א. פעילי הארגון חולקים אידיאולוגיה משותפת והם פועלים יחד למען קידומה והפצתה, בין היתר, באמצעות קיום פעילויות משותפות הכוללות השתתפות בהפגנות, חלוקת פלאירים ועריכת סיורים של חברות פעילים ברחובות ערים במטרה לאתר ערבים וזוגות מעורבים .

ב. בירושלים נוהגים פעילי הארגון להיפגש מדי יום חמישי בכיכר ציון, במהלך מפגשים אלה, קוראים הפעילים כאמור קריאות קשות כגון "ערבי תיזהר, אחותי זה לא הפקר" "עוד כהנא חי", "מוחמד מת", "יהודי נשמה ערבי בן זונה" "מוחמד לא נביא, הוא סתם עוד ערבי".

ג. לעיתים מזומנות פועלים פעילי הארגון במהלך או לאחר המפגשים והצעדות במרכז ירושלים, לאיתור צעירים ערבים והכאתם על רקע גזעני ובהתאם לאידאולוגיה של הארגון.

ד. פעילי הארגון הורשעו בהצתת בית הספר הדו לשוני בירושלים.

⁸ ראו גם את כתבתה של העתונאית ליאת בר סתו שהסתננה לשורות הארגון (26 דצמבר, 2014) "בתוך הלהב"ה" ידיעות אחרונות, 26 דצמבר, 2014.

ה. חברים בארגון הואשמו בתקיפת ערבים על רקע לאומני באזור הדרום.

ו. הפעילים חברים בקבוצות וואטסאפ באמצעותן מועבר מידע בדבר פעילויות כאמור לעיל. קבוצות וואטסאפ אלו מהוות את רשת התקשורת העיקרית של להב"ה, ובאמצעותן מועברים גם דיווחים על זוגות מעורבים שנצפים, מסיונרים נוצרים שאותרו ברחובות, מסרים מטעם בנצי גופשטיין והנהלת להב"ה - שבעקבותיהם ננקטות פעולות עברייניות.

ז. פעילי הארגון מגיעים לתמוך בפעילים שנעצרו ע"י המשטרה על רקע פעילותם בלהב"ה.

ח. פעילי הארגון מצוידים בחולצות להב"ה המהוות מעין "מדדים" של פעילי הארגון וכן דגלי האירגון.

ט. מתקיים תהליך אינדוקטרינציה של האידיאולוגיה בה דוגל הארגון בקרב הפעילים, לרבות במסגרת שיעורים, כנסים, עצרות ואף במסגרת הפעלת מחנה אימונים של הארגון לנערים בו לומדים הפעילים, בין היתר, איך לבצע מעקבים אחר זוגות מעורבים, איך לפנות לערבי שיוצא עם יהודייה ולהבהיר לו שיפסיק להיות בקשר עם הבחורה היהודייה וכיצד להתמודד עם חקירות שב"כ ומשטרה.

- פעילותו העבריינית של הארגון המתקיימת מיום הקמתו ועד למועד כתיבת שורות אלה, עליה עמדנו בפירוט בעתירה זו, מקיימת את דרישת ההמשכיות ויוצרת מסגרת המשתרעת הרבה מעבר להוצאתו אל הפועל של מעשה עבירה יחיד.

- אינדיקציות נוספות לכך שלהב"ה הינו ארגון פשיעה, הינן כדלהלן:

א. מוניטין - מסקירת פעילות הארגון עולה כי הארגון מוכר היטב בציבור וכי לארגון יש מוניטין בעל תפקיד רב וחשוב ביצירת מצג של הרתעה והפחדה של ערבים, ואף נעשו פעולות רבות לשם שמירה על מוניטין זה.

ב. היקף פעילות הארגון וחומרת העבירות המבוצעות במסגרתו - בפסיקה נקבע כי ככל שפעילותו של הארגון 'מייצרת' עבירות חמורות יותר, כך ייחשב הארגון חמור יותר במדד החומרה והשליליות העבריינית (עניין **דבור**, פסקה לז). העבירות המיוחסות לעומד בראש הארגון ולפעיליו, הינן בעלות אופי שלילי ובהיקף כה גדול, באופן המהווה איום חמור על החברה ומעמיד אותה בסיכון מהותי, ההולך וגובר, להתרחשות אסון על רקע גזעני על ידי פעילי להב"ה.

ג. ניתוק בין הדרג הניהולי לדרג המבצע - קיימת הפרדה ברורה בין גופשטיין, העומד בראש הארגון וקובע את אופן פעילות הארגון, לבין הדרג המבצע את העבירות בפועל. גופשטיין הוא הנותן את ההוראות, ואז דואג להסתלק מהשטח, כאשר את האלימות מבצעים הפעילים הזוטרים.

ראו לדוגמא סרטון בו ניתן לראות כיצד המשיב 4 נותן הוראות ל"צבא" הצעירים שסרים למרותו, אותם הוא משלח לחפש אחרי ערבים וזוגות מעורבים תוך שהוא מציין "בנות יהודיות, שאף ערבי לא יתקרב אליהן".

הסרטון כלול בתקליטור המצורף כנספח א'.

ד. היררכיה - הארגון בנוי בצורה היררכית. גופשטיין הוא דמות מפתח שסביבה מתפתח ומתנהל הארגון כאשר תחתיו פועלים מנהלי אזורים⁹ שבאחריותם להפעיל את פעילי השטח של הארגון המצויים בתחתית הסולם ההיררכי, והכל בהתאם להוראות המתקבלות מראש הארגון.

309. לסיכום, ארגון להב"ה עוסק בפעילות עבריינית שיטתית ומתמשכת ובכך קורא תיגר על שלטון החוק ומערכת אכיפת החוק. ברי כי הארגון עונה על ההגדרה של ארגון פשיעה הקבועה בחוק, ומתקיימים בו המאפיינים ההכרחיים וכן האינדיקציות הנוספות שנקבעו בפסיקה כראיה לקיומו של ארגון פשיעה.

310. יודגש כי אם ייקבע כי להב"ה הינו ארגון פשיעה בכל הנוגע לעבירות שבוצעו **במסגרת מאורגנת של ארגון פשיעה**, מהווה הדבר נסיבה מחמירה הגוררת את החרפת הסנקציה הפלילית הקבועה בצד עבירות אלו. הגדרת ארגון להב"ה כארגון פשיעה, אף תאפשר הטלת אחריות פלילית חמורה על ראש הארגון, המשיב 4, **מכוח עצם עמידתו בראש ארגון פשיעה וללא כל צורך לקשור אותו לעבירות ספציפיות שבוצעו ע"י הארגון**, על הפעילים בארגון פשיעה, על עובד ציבור המשתמש במעמדו או בסמכויותיו לשם קידום פעילות ארגון פשיעה ועל נותני שירותי ייעוץ לארגון פשיעה במטרה לקדם את מטרותיו.

ד. אי קבלת החלטה על ידי המשיבים – חוסר סבירות קיצוני

311. כידוע, ההחלטה להעמיד לדין את המשיב 4 ואת אנשי ארגון להב"ה המעורבים בהסתה כפופה לשקול דעתו של היועץ המשפטי לממשלה. בבג"ץ 935/89 גנור נ' היועץ המשפטי לממשלה פ"ד מד(2) 485 (להלן: ענין גנור) נאמר:

"שיקול דעתו של תובע הינו שיקול-דעת שלטוני, בעל אופי שיפוטי, המוגבל בדל"ת אמותיו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] ראה בג"צ 844/86 דותן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מא(3) 219, בעמ' 226). על הפעלתו של שיקול-דעת זה חלות – בצד הוראות חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] ותוך הרמוניה עימן – ההוראות הכלליות של המשפט

⁹ <https://www.facebook.com/kanbehakama/videos>

דוגמא לכך ניתן למצוא בסרטון דוקומנטרי קצר שפרסם תאגיד השידור כאן בעמוד הפייסבוק שלו ביום 16.8.16, בו מוצג צבי יהודה, אחראי מטעם ארגון להב"ה על אזור המרכז ובת ים בפרט.

המינהלי. על כן חייב תובע לקבל החלטתו מתוך שקילת הגורמים הרלוואנטיים וגורמים אלה בלבד. עליו לפעול בתום-לב, בהגינות, ללא הפליה ובסבירות."

וכן :

"סבירות היא לעולם פועל יוצא של הגורמים הרלוונטיים ושל המשקל הראוי שיש ליתן להם ביחסיהם הפנימיים. מושג הסבירות מניח תפיסה פלורליסטית, המכירה בקיומם של מספר שיקולים ראויים ומבקשת לאזן ביניהם על ידי מתן משקל 'ראוי' ליחסים הפנימיים שביניהם... משקלם 'הראוי' של הגורמים הרלוונטיים נקבע על פי כוחם לקדם את המטרות העומדות ביסוד הפעולה (או ההחלטה), אשר סבירותה עומדת לבחינה... משקל 'ראוי' הינו הערכה, עד כמה הגורמים השונים מקדימים את המטרות אשר הפעולה (או ההחלטה) באה להגשים." (ע' 514)

ראו גם בג"ץ 389/80 דפי זהב בע"מ נ' רשות השידור, פ"ד לה(1) 421, 443-444.

312. כפי שתואר בפרק העובדתי, קדמה לעתירה זו שורה ארוכה ביותר של פניות ותזכורות אשר נשלחו מטעם העותרים אל המשיבים 1-2 ובהן תאורי עשרות מקרי ההסתה וכן חשדות לעבירות נוספות, זאת החל מ-2011 ועד לימים אלה. המשיבים מצדם נוקטים סחבת קשה ולא עונים כלל לרוב רובן של הפניות.

313. במהלך שבע שנים קיבלו העותרים רק שש תשובות (שאינן טכניות) מאת המשיבים.

314. בשלהי 2014, באין מענה ענייני מטעם המשיבים 1-2, הגישו העותרים עתירה ראשונה בעניין זה, בה התייחסו למקרי הסתה חמורים אשר התרחשו בין השנים 2012 ל-2014. כזכור, בתשובה לעתירה ציינו המשיבים 1-2 כי חקירת המשיב 4 וארגונו החלה ב-2012 כחקירה סמויה, כי החקירה הפכה לגלויה ב-2014, כי תוצרי החקירה הועברו לאחרונה (בינואר 2015) לפרקליטות וכי לאחר בחינתם (לרבות השלמת חקירה) תתקבל החלטה בדבר העמדה לדין או סגירת התיק. מאז מתן פסק הדין בעתירה עברו כשנתיים וחצי וטרם נתקבלה החלטה.

315. עתירה זו פורשת מסכת רחבה של התבטאויות מסיתות על פני תקופה של שבע שנים. מאז דחיית העתירה הראשונה חלפו שנתיים ומחצה. גם בחלוף פרקי זמן ממושכים אלה תשובה בדבר החלטה להעמיד לדין – אין. במשך כל הזמן הזה, כי המשיב 4 ופעילי ארגון להב"ה אינם שוקטים על שמריהם אלא ממשיכים בפעילות הסתה נמרצת המלווה במעשי בריונות ואלימות.

316. בעניין גנור נאמר כך :

"הפעלה ראויה של ההליך הפלילי מבוססת על אמון הציבור ברשויות התביעה, ואמונה כי הם מקבלים החלטותיהם מתוך שוויון. הגשת אישומים בדרך מפלה פוגעת באמון הציבור ברשויות התביעה. פגיעה זו, קשה היא למשטר הדמוקרטי. קושי זה הוא משולש: ראשית, שימוש מפלה בכוח התביעה פוגע בהנחות שביסוד הענקת שיקול דעת לתובע; שנית, הפליה בהגשת אישומים פוגעת באמון שהציבור רוחש לרשויות התביעה בפרט ולרשויות שלטון בכלל, ובכך מכרסמת בעבותות המקשרים את בני החברה; שלישית, הפעלה לא שוויונית של כוח התביעה פוגע בכוח המרתיע של המשפט הפלילי. (בג"ץ גנור, עמ' 512-513).

317. החלטת המשיבים "לא להחליט" בעניין העמדתו לדין של המשיב 4 ופעילי להב"ה פוגעת באמון הציבור ברשויות אכיפת החוק.

318. הנה כי כן, התנהלות המשיבים חרגה זה מכבר מדרך התנהלות סבירה של רשות ציבורית. כך בכלל וכך בפרט בנושא החמור של הסתה לגזענות והסתה לאלימות, נושא הדורש אמירה ברורה וחד משמעית מצד רשויות אכיפת החוק. בהעדר אמירה ברורה וחד משמעית שכזו, נמשכת פעילות ההסתה באין מפריעה וגובה את קורבנותיה.

החובה לפעול בלוח זמנים סביר

319. **כידוע, סבירות משמעה גם עמידה בלוח זמנים סביר** (בג"ץ 6300/93 המכון להכשרת טוענות בית דין נ' השר לענייני דתות, פ"ד מח(4) 441, 451). במקרה שלא נקבע מועד ספציפי לקבלת החלטה אלא המועד תלוי בנסיבות המקרה, על הרשות לקבל החלטה "במהירות הראויה".

320. כך למשל בפסק הדין בבג"ץ 10143/09 י"ב חשון התנועה לחיזוק הסובלנות בחינוך הדתי נ' היועץ המשפטי לממשלה, שדחה את העתירה הראשונה בעניין הספר "תורת המלך" בהיותה מוקדמת, הדגיש בית המשפט העליון למשיבים, כי "חזקה על היועץ המשפטי לממשלה שיבחן את העניין במהירות הראויה".

321. הפרת החובה להפעיל את הסמכות תוך זמן סביר היא עילה לביקורת שיפוטית (יצחק זמיר הסמכות המנהלית (מהדורה ראשונה, 1996), עמ' 706).

322. אכן, החובה לפעול במהירות הראויה יש עמה מידה של שיקול דעת. לכן יתערב בית המשפט רק אם חרגה הרשות מן הגבולות של "מתחם המהירות הראויה" (יצחק זמיר הסמכות המנהלית (מהדורה ראשונה, 1996), עמ' 723). אלא שבמקרה דנן חרגו המשיבים מכל גבול אפשרי. **לא ייתכן כי המשיבים שקועים בבחינת הסוגייה המשפטית במשך שנים על גבי שנים**. הראיות עומדות מול המשיבים וכל שעליהם לעשות הוא להחליט האם הדברים האמורים עולים כדי הסתה לגזענות והסתה לאלימות ואם לאו. התמהמהות המשיבים מלהחליט מאפשרת למשיב 3 ולפעילי

להב"ה להמשיך בפעילותם הפלילית, כך נוסף למשיבים חומר חקירה נוסף, המעכב שוב את קבלת ההחלטה ובמקביל ממשיכה וגדלה השפעתם ההרסנית של דברי ההסתה המפורסמים בציבור באין מפריע.

השיקולים שיש לשקול בעת קבלת החלטה על העמדה לדין

323. סמכות היועץ המשפטי לממשלה לקבוע אם להעמיד לדין מבוססת על שני שיקולים, כאמור בסעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982: תנאי "חיובי" והוא קיומן של ראיות מספיקות לאישום, ותנאי "שלילי" והוא כי התובע אינו סבור שאין בקיום המשפט הפלילי עניין לציבור (ראו ענין גנור, 506-507).

324. בכל הנוגע לקיום ראיות מספיקות, על היועץ המשפטי לשאול את עצמו האם קיים סיכוי סביר להרשעה. הראינו לעיל כי קיימות די והותר ראיות מספיקות לצורך העמדתו לדין של המשיב 4 בגין הסתה לגזענות והסתה לאלימות.

325. בכל הנוגע לשאלת העניין לציבור, בענין גנור קובע השופט ברק מהי החלטה סבירה באשר ל"עניין לציבור": "זו אותה החלטה המתחשבת בכל הגורמים הרלבנטיים, והמעניקה להם אותו משקל שיש בו כדי לגרום לכך כי התועלת שתצמח מההחלטה לערכים ולעקרונות שהמשפט הפלילי בא להגן עליהם עולה על הנזק שייגרם להם". (ראו גנור, עמ' 514-515).

326. השיקולים הרלוונטיים לשאלת ההעמדה לדין הינם חומרת העבירות, משך הזמן בו הן נעשו, חומרת הפגיעה שלהן, האינטרס הציבורי בהענשת האחראים לעבירה ובהרתעת אחרים (ראו בג"ץ גנור בעמ' 517). בענייננו, מדובר בעבירות חמורות, המתבצעות על פני משך זמן ארוך ביותר, ואשר יש להן השלכות קשות על מרקם החיים של החברה הישראלית.

327. שיקולים רלוונטיים נוספים הם העובדה שמדובר בהתבטאות ולפיכך יתכן שבשם ההגנה על חופש הביטוי יש אינטרס לצמצם את ההעמדה לדין, וכן העקרונות הכלליים של שלטון החוק, שוויון, הגנה על שלום הציבור וכבוד האדם.

328. אין חולק על כך שחופש הביטוי הוא אחת מזכויותיו הבסיסיות של כל אדם בישראל. אולם הסתה לגזענות או לאלימות מהווה חריג לעיקרון יסוד זה. בענין זה ראו: David Kretzmer, *Freedom of Speech and Racism*, 8 CARDOZO L. REV. 445, 458 (1986-87) המצוטט בע"פ 6696/96 כהנא בנימין נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1), 535 וכן את דברי כב' השופט מצא שם, עמ' 578-580, ודבריו בפס"ד אלבה:

הנני סבור, כי הביטוי הגזעני אינו נמנה עם צורות הביטוי הפוגעניות, המרגיזות או המקוממות, שעל חברה חופשית להשלים עם קיומן, חרף סלידתה מפניהן. הביטוי הגזעני הוא חריג. הוא מצוי מחוץ לגדריה של תפיסת העולם הדמוקרטית

ושערי חופש הביטוי נעולים בפניו. פס"ד אלבה, פסקה 24, עמ'
267-268.

329. גם הנשיא ברק אשר קבע באותו פסק דין כי ביטוי גזעני כן כלול בחופש הביטוי, קבע כי הפגיעה בו בעבירת ההסתה לגזענות היא לתכלית ראויה (ראו עמ' 290-291). וראו גם :

"צמצום הפגיעה בחופש הביטוי אינו תכלית יחידה של מלאכת הפרשנות לעניינן של עבירות הפוגעות בחופש הביטוי. **הצמצום לא נועד, בשום פנים, לאיין את דבר החקיקה ולרוקן אותו מתוכנו.** על הפרשנות להעניק משקל גם לערך המוגן של העבירה הפוגעת בחופש הביטוי, ואופן צמצום העבירה צריך שיעשה בהתאם לערך מוגן זה. **הצמצום אינו מטרה העומדת בפני עצמה כי אם אמצעי לשמירת האיזון הראוי בין ההגנה על חופש הביטוי לבין הערך המוגן של העבירה. ... הגישה שלפיה יש לצמצם את תחולתה של עבירה הפוגעת בחופש הביטוי צמצום מקסימאלי לא נותנת ביטוי ומשקל לתכלית הספציפית של העבירה ובכך היא חוטאת לתפקידו של הפרשן.** אילו התקבלה גישה זו, היה בכך כדי לסכל את כוונת המחוקק להתיר פגיעה מסוימת בחופש הביטוי לצורך הגנה על ערך אחר." (ההדגשה הוספה)

דנ"פ 7383/08 **אונגורפלד נ' מ"י**, פסקה 12 לפסק דינו של המשנה לנשיאה ריבלין.

330. דברי ההסתה של המשיב 4 ופעילי ארגון להב"ה עושים שימוש ציני בעיקרון חופש הביטוי, מפריס את החוק הפלילי ופוגעים בערכי היסוד של מדינת ישראל שעוגנו בחקיקה ובחקיקת יסוד. בנסיבות אלה, אין כל ספק שאינטרס ההגנה על חופש הביטוי הינו בעל משקל נמוך יותר לעומת שאר השיקולים, בפרט לאור משקלם המצטבר.

331. אשר לשיקול של היעדר עניין לציבור, אין לחלוק, כי קיים עניין מיוחד לציבור, במיוחד בימים אלה, בהם גואה ההסתה לגזענות ולאללימות, ולצמצום ולמגר תופעה בזויה זו, ובכלל זה לעשות שימוש בכלי הפלילי לאכיפתה.

ה. סמכות בג"ץ להתערב בשקול דעת היועץ המשפטי לממשלה

332. הסמכות לבחון את סבירות החלטותיה של התביעה הכללית נתונה בידי בית הדין הגבוה לצדק, בהיותה רשות מנהלית, מרשויותיה של המדינה. כך נאמר בעניין זה בבג"ץ 1476/98 **בן-עזרא נ' שר התעשייה והמסחר**, תק-על 99(3)961, 964 :

על פי ההלכה, החלטות היועץ המשפטי לממשלה, בעניין העמדה לדין כמו בעניינים אחרים, כפופות לביקורת שיפוטית של בית משפט זה. בין היתר, בית המשפט מוסמך לברר אם החלטת היועץ המשפטי לממשלה חורגת ממתחם הסבירות.

333. בענין גנור נקבע כי היקף ההתערבות של בג"ץ בשקול דעת היועץ המשפטי לממשלה אינו מיוחד אלא הוא נובע ישירות מתקינות שקול הדעת של היועץ המשפטי, ככל רשות מנהלית אחרת:

אכן, תפיסת היסוד של בית משפט זה הינה, כי בכפוף לטענות "סף", כגון נקיון כפיים ושיהוי, צריכה להתקיים חפיפה בין העילות המביאות לפסילת ההחלטה של היועץ המשפטי לממשלה, לבין העילות המצדיקות התערבותו של בית משפט זה. באין עילה לפסול החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה אין גם עילה להתערבותו של בית המשפט. אם, לעומת זאת, קיימת עילה לפסילת החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה, יש גם עילה להתערבותו של בית המשפט הגבוה לצדק. נמצא, כי לא מוקנית ליועץ המשפטי לממשלה כל חסינות מיוחדת מפני התערבותו של בית המשפט הגבוה לצדק. (ענין גנור, עמ' 527-627).

ראו עוד לעניין סמכות בית המשפט לבחון את סבירות החלטותיו של היועץ המשפטי לממשלה בעניין העמדה לדין והיקף התערבותו בהחלטות אלה, בין היתר, את בג"ץ 5883/93 יהלום נ' המפקח הכללי וכן את בג"ץ 3425/94 גנור נ' היועץ המשפטי לממשלה.

334. בפרשת תורת המלך ציין המשנה לנשיאה כי שני השלבים – שלב בחינת הראיות ושלב בחינת העניין הציבורי – עומדים לביקורת שיפוטית, אך יש הבדל ביניהם במובן זה שביית המשפט נוקט בזיהרות כפולה בהידרשו לבחינת החלטתו של היועץ המשפטי בעניין דיות הראיות לעניין רמת הנטיה השיפוטית להתערב בהחלטה. ואולם, החלטות היועץ המשפטי לממשלה בדבר דיות הראיות אינן חסינות מפני ביקורת שיפוטית:

"אכן, מתחם הסבירות העומד ליועץ המשפטי לממשלה, בהחלטותיו בדבר דיות הראיות, הוא רחב - אך יש לו גבולות. במקרים חריגים, שמטבע הדברים הם גם נדירים, עשוי בית המשפט הגבוה לצדק להתערב במסקנותיו של היועץ המשפטי לממשלה".

(בג"ץ 8121/99 האגודה לזכות הציבור לדעת נ' פרקליטות המדינה, פסקה 4)

335. ביטול החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה תיעשה במקרים שבהם היא "נגועה בחוסר סבירות קיצוני או בעיוות מהותי" (בג"ץ 6009/94 שפרן נ' התובע הצבאי הראשי, פ"ד מח(5) 573, 582 (1994)),

336. מכל מקום, בענייננו כלל לא התקבלה החלטה שלא קיימות מספיק ראיות לצורך העמדה לדין של המשיב 4 ומכאן שאין כל מניעה להתערבות של בית משפט נכבד זה.

337. כל האמור לעיל ממחיש בצורה ברורה ביותר כי התמהמהותו של היועץ המשפטי לממשלה מלהחליט על הגשת כתבי אישום בענייננו של ארגון להב"ה והמשיב 4 בעוון הסתה לגזענות והסתה לאלימות, הינה התנהלות בלתי סבירה שאינה יכולה לעמוד ואשר מחייבת את התערבותו של בית משפט זה.

סיכום

"רוחות רעות של גזענות ושנאת האחר אשר מנשבות במדינתנו מובילות להתפרצויות אלימות על רקע גזעני ודתי בתכיפות הולכת וגוברת. ביטויי גזענות נשמעים לא רק בקרנות הרחוב או מפי דוברים המייצגים 'שוליים קיצוניים', אלא גם על ידי אנשי ציבור ופוליטיקאים הנחשבים לחלק מהזרם המרכזי בחברה הישראלית... באקלים הנוכחי – שבו הסתה לגזענות ולאלימות הפכה לחזון נפרץ – ישנו צורך מובהק כי הרשויות האמונות על אכיפת החוק ויישומו יעמדו על המשמר בכל תוקף ויסייעו במיגורה של התופעה.

מלבד תכיפותה ההולכת וגוברת של תופעת ההסתה לגזענות ולאלימות, עלינו לתת את הדעת גם לקלות ולפשטות שבהן ניתן לפרסם – ובעיקר להפיץ – באופן המוני דברי בלע והסתה. בשנים האחרונות, הפכו הרשתות החברתיות לקרקע פורייה לפרסום דברי בלע, ולהסתה לגזענות ולאלימות מצד בעלי דעות קיצוניות. באופן פרדוכסלי, האינטרנט והרשתות החברתיות – המאפשרים נגישות בלתי מוגבלת למידע, והמהווים פלטפורמה נגישה לכל אדם החפץ במימוש חופש הביטוי שלו – דווקא הם אלו אשר מסייעים בהפצה מהירה והמונית של דעות ואמירות המסיתות לגזענות ואלימות. סבורני, כי במציאות זו שבה דברי הסתה הנכתבים בעט מושחזת גוררים אחריהם לא אחת שימוש קטלני בסכין מושחזת, מוטלת עלינו החובה לשקול ביתר שאת מקרים מהסוג שלפנינו, לרבות העמדה לדין והרשעה במקרים המתאימים." (השופט ג'ובראן בפרשת **תורת המלך**).

338. עתירה זו פרשה מסכת נרחבת ומטרידה ביותר, של ארגון שבראשו עומד המשיב 4, אשר מטיל אימה ונוקט בדרך של הסתה גזענית, איומים ואלימות. ארגון להב"ה הינו ארגון גזעני, אלים ומסוכן המייחס לכל ערבי תכונות אלימות וכוננת זדון וזימה. תחת כסות של מלחמה בהתבוללות מבקש ארגון להב"ה להדיר את האוכלוסייה הערבית, המהווה 20% מתושבי ישראל, מכל פן של הציבוריות הישראלית. הארגון והעומד בראשו, המשיב 4 תומכים בהפרדה מלאה ומוחלטת בין יהודים לערבים ואף בתקיפת ערבים, ומעודדים זאת באופן אקטיבי. הקריאות שיוצאות מבית

מדרשם של להב"ה והמשיב 4 להפרדה גזעית בין יהודים לערבים מזכירות משטרים אפלים ביותר בהיסטוריה האנושית ואסור שיהיה להן מקום במדינת ישראל.

339. בענין ראאד סלאח ציינה השופט ברון כי "אין כל קושי לשרטט את קו הגבול שבין דברים החוסים תחת הגנתו של עקרון חופש הביטוי, לבין אמירות שיש בהן קריאה לגזענות, לאלימות, ואף לטרור, ומהוות סכנה ממשית לשלום הציבור ועל כן הן אסורות." כך אף בענייננו.

340. כל אחד מעשרות האירועים המתוארים בעתירה זו מהווים הסתה לגזענות ו/או הסתה לאלימות האסורות על פי חוק. הדין בישראל במקרי הסתה לגזענות והסתה לאלימות הינו ברור וחד משמעי ומכיל בחובו איסור מפורש על הסתה לגזענות ולאלימות ועל עשיית מעשה גזעני. המחוקק סימן את תופעת הגזענות, ובפרט את ההסתה לגזענות, כתופעה חברתית בלתי לגיטימית שיש לעקרה מן השורש, והעניק למדינה את הכלים המתאימים לבערה. בכך הטיל המחוקק חובה על המדינה לפעול כנגד תופעה זאת גם באמצעות הכלי הפלילי.

341. העדר מענה לרוב רובן של פניות העותרים והימנעות מקבלת החלטה לגבי העמדה לדין של המשיב 4 ופעילי להב"ה נוספים במשך שבע שנים אינה רק בגדר התנהלות מנהלית בלתי תקינה, בלתי ראויה ומנוגדת לדין, שהרי נהיר כי תקופה זו הינה די והותר זמן לבחינת העניין, אלא היא מהווה הסכמה שבשתיקה של מערכת אכיפת החוק עם תופעות של הסתה ואלימות אשר נמשכות בחסות שתיקה זו. המסיתים ממשיכים להסית, התוקפים ממשיכים לתקוף ואין דין ואין דיין.

342. במקום להשמיע קול צלול וברור כנגד גזענות ואלימות בנסיבות הקשות של השנים האחרונות, גילו המשיבים ועדיין מגלים אוזלת יד גמורה. כשהתבטאויות החמורות היתרגמו למעשי אלימות ואף רצח, לא ניתן היה להימנע מהתחושה שהכתובת הייתה על הקיר, אלא שאף ארועים אלה לא הניעו את המשיבים לכלל פעולה והם ממשיכים לגרור את רגליהם באופן שעוריייתי ממש. את המחיר משלמים כל אותם עוברי אורח ערבים, זוגות מעורבים, ונוצרים שהם מושאי ההתקפות הפרועות של להב"ה בכלל והמשיב 4 בפרט. את המחיר משלמת אף החברה הישראלית כולה כאשר אלפים מוסתים יום ביום באין מפריע וכאשר השיח המסית, הגזעני והאלימים הופך לנורמה ולדבר שבשיגרה. על בית המשפט להורות איפוא למשיבים למלא את תפקידם ולהורות על העמדה לדין של המשיב 4. עוד יש להורות למשטרת ישראל למלא את תפקידה ולהגן על זכותם של ערבים להסתובב במרחב הציבורי מבלי לחשוש לשלומם ובטחונם.

343. מזה שנים שהמשיב 4 מנהל ארגון פשיעה ללא כל הפרעה ופעילותו המסוכנת אך הולכת ומתרחבת. עתה העת לומר – עד כאן. לא במדינת ישראל היהודית והדמוקרטית.

344. לעתירה זו מצורף תצהירה של הרב נועה סתת, מנהלת העותר 2, לאימות העובדות הכלולות בה.

345. לפיכך, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי כמבוקש בראש עתירה זו, ולאחר קבלת תשובה – להופכו למוחלט. כמו כן, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לשלם את הוצאות עתירה זו, כולל שכ"ט עו"ד.

אורלי ארז-לחובסקי, עו"ד
ב"כ העותרים
מ.ר. 20263

טל רביב, עו"ד
ב"כ העותרים
מ.ר. 19914